

หลักสูตรโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ พุทธศักราช 2563
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้จัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ฉบับนี้ ซึ่งเป็นเอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ พุทธศักราช 2563 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นกรอบและทิศทางในการจัดการเรียนการสอน ให้ตรงตามมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยพิจารณาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ พุทธศักราช 2563 ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

- วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย
- สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
- คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
- คุณภาพผู้เรียน
- ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
- รายวิชาที่เปิด
- คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน
- คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม
- โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน
- โครงสร้างรายวิชาเพิ่มเติม
- สื่อ/แหล่งเรียนรู้
- การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

คณะผู้จัดทำขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนต่อไป

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	๒
วิสัยทัศน์	1
หลักการ	1
จุดมุ่งหมาย	1
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	2
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	3
ทำไมต้องเรียนภาษาไทย	4
เรียนรู้อะไรในภาษาไทย	4
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	5
คุณภาพผู้เรียน	5
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	9
รายวิชาที่เปิดสอน	43
คำอธิบายรายวิชาพื้นฐานและโครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน	44
คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติมและโครงสร้างรายวิชาเพิ่มเติม	136
สื่อ/แหล่งเรียนรู้	150
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	151
ภาคผนวก	161
สาระการเรียนรู้	162
ความสัมพันธ์ของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	163
อภิธานศัพท์	164
คณะผู้จัดทำ	171

วิสัยทัศน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะทางภาษาไทยนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ รักและภูมิใจในภาษาไทยในฐานะเป็นมรดกของชาติ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษ้อย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

- 1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์** หมายถึง มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย นิยมไทย ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของศาสนาเคารพเทิดทูนศาสนา แสดงความจงรักภักดี เทิดทูนพระเกียรติและพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์
- 2. ซื่อสัตย์สุจริต** หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสม และตรงต่อความเป็นจริงประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่นรวมถึงตลอดทั้งต่อหน้าที่การงานและคำมั่นสัญญา ความประพฤติที่ตรงไปตรงมาและจริงใจในสิ่งที่ถูกที่ควร ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม รวมไปถึงการไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกงและไม่หลอกลวงนอกจากนี้แล้วความซื่อสัตย์สุจริตยังรวมถึง การรักษาคำพูดหรือคำมั่นสัญญาและการปฏิบัติหน้าที่การงานของตนเองด้วยความรับผิดชอบและ ด้วยความซื่อสัตย์ไม่แสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองและพวกพ้องด้วยการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งความซื่อสัตย์สุจริตนี้จะดำเนินไปด้วยความตั้งใจจริงเพื่อทำหน้าที่ของตนเองให้สำเร็จลุล่วง ด้วย ความระมัดระวัง และเกิดผลดีต่อตนเองและสังคม
- 3. มีวินัย** หมายถึง การควบคุมความประพฤติให้ถูกต้องและเหมาะสมกับจรรยาบรรณ ขอบบังคับ ข้อตกลง กฎหมายและศีลธรรมการรู้จักควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตามข้อตกลง ขอบบังคับ ระเบียบแบบแผน และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามย่อมนำมาซึ่งความสงบสุขในชีวิตของตนเองความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมและประเทศชาติ
- 4. ใฝ่เรียนรู้** หมายถึง การค้นคว้าหาความรู้หรือสิ่งที่เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ
- 5. อยู่อย่างพอเพียง** หมายถึง การมีความพอดีในการบริโภค ใช้ทรัพยากรและเวลาว่างให้เป็นประโยชน์ คำนึงถึงฐานะและเศรษฐกิจ คิดก่อนใช้จ่ายตามความเหมาะสมรู้จักการเพิ่มพูนทรัพย์ ด้วยการเก็บและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ดูแลรักษาบูรณทรัพย์ของตนเอง มีการเก็บออมเงินไว้ตามสมควร
- 6. มุ่งมั่นในการทำงาน** หมายถึง การศึกษาเรียนรู้เพื่อหาข้อเท็จจริง ซึ่งอาจพัฒนาไปสู่ความจริงในสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ หรือต้องการหาคำตอบเพื่อนำคำตอบที่ได้นั้นมาใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น การยกระดับความรู้การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน หรือนำมาสรุปเป็นความจริงได้
- 7. รักความเป็นไทย** หมายถึง เข้าใจ ห่วงแหนความเป็นไทยซึ่งถือเป็นต้นทุนทางสังคมทำให้ทุกศาสนาสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติโดยต้องมีการดำเนินชีวิตโดยกายสุจริต วาจสุจริต และมนโสุจริตเป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสังคมและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ความมีกิริยามารยาท การปรับตัว ความตรงต่อเวลา ความสุภาพ การมีสัมมาคารวะ การพูดจาไพเราะ และ อ่อนน้อมถ่อมตน
- 8. มีจิตสาธารณะ** หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจของบุคคลเกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่า หรือการให้คุณค่าแก่การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งสาธารณะที่ไม่มีผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเจ้าของหรือเป็นสิ่งที่คนในสังคมเป็นเจ้าของร่วมกันเป็นสิ่งที่สามารถสังเกตได้จากความรู้สึกนึกคิด หรือการกระทำที่แสดงออกมาได้แก่ การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มการถือป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ และการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไป ปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน

2. การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4. หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 5 มาตรฐาน ดังนี้

ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของ ภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติ ของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียน

รายวิชาพื้นฐาน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุป ความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจาก แผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และ มีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึก เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมี มารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่ง คำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของ ท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร่ายกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. อ่านออกเสียงบทร่ายแก้วและบทร่ายกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมาย โดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ ส่วนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำ ความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และ เห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียน ข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดง ความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

3. พูดยึดความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดูตั้ง คำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดยึดลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พูดย่อรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจาก การฟัง การดู การสนทนา และพุดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ส่วนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจ ชนิดและหน้าที่ ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้ อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร่ายกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11

5. เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของ ท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงบทร่ายแก้วและบทร่ายกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้ง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจาก สิ่งที่ได้ วิเคราะห์ วิจัย อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความ ถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

2. เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำ ขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติและประสบการณ์ ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ความคิด หรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

3. พูดยึดความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจัย ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันพุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พุดใน โอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และ พุด

4. เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่นๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติ ในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน

ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

5. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยานพร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องและเข้าใจ ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ และ นำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

2. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความแสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่างๆ เขียนบันทึก รายงานการศึกษาค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการ ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการอ้างอิง ผลงานงานของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี รวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่นและนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง

3. ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์วัตถุประสงค์ แนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือของเรื่องที่ฟังและดู ประเมิน สิ่งที่ฟังและดูแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ

ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าว และเสนอแนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. เข้าใจธรรมชาติของภาษา อิทธิพลของภาษา และลักษณะของภาษาไทย ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ โคลง ร่ายและฉันท์ ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างถูกต้อง วิเคราะห์หลักการ สร้างคำ ในภาษาไทย อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5. วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น รู้และเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณคดี ภูมิปัญญาทางภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทย ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ และนำข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

รายวิชาเพิ่มเติม

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้อง

2. เขียนสื่อสารในชีวิตประจำวันในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน

3. เขียนเพื่อการศึกษา เขียนบันทึกความรู้ เขียนรายงาน เขียนโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ

4. บอกแนวทางการเขียนสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง

5. เขียนสื่อสารผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ใช้ระดับภาษาเหมาะสมถูกกาลเทศะอย่างมีมารยาท

6. เขียนแสดงความคิดเห็นบนพื้นที่สาธารณะ โดยใช้ภาษาสุภาพสละสลวย
7. อธิบายความรู้เกี่ยวกับเขียนอาชีพได้
8. รู้จักอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเขียนและชี้ความสำคัญของการเขียนในงานอาชีพได้
9. อธิบายหลักการสะกดคำ การเขียนคำทับศัพท์ และการใช้คำเหมาะสมตามความหมายได้ถูกต้อง
10. รู้จักศัพท์เฉพาะวิชาชีพ สะกดคำและเขียนคำทับศัพท์ได้ถูกต้อง
11. อธิบายความสำคัญของการเขียนในงานอาชีพได้
12. ใช้คำถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยค และใช้สำนวนไทยได้อย่างถูกต้อง
13. บอกความสำคัญของการเขียนเพื่ออาชีพในโอกาสต่าง ๆ ได้
14. เข้าใจองค์ประกอบรูปแบบของการเขียนเพื่ออาชีพในโอกาสต่างๆและเขียนเพื่ออาชีพในโอกาสต่าง ๆ ได้
15. อธิบายจุดประสงค์ องค์ประกอบ ลักษณะภาษา และหลักในการเขียนโฆษณาและประชาสัมพันธ์ได้
16. เขียนโฆษณาและประชาสัมพันธ์ได้
17. บอกความสำคัญของการเขียนบทร้อยกรองในงานอาชีพได้
18. เข้าใจหลักการและรูปแบบของการเขียนบทร้อยกรอง และเขียนบทร้อยกรองในงานอาชีพได้
19. อธิบายลักษณะ ภูมิหลัง รูปแบบของวรรณคดีสมัยสุโขทัยและสมัยอยุธยา
20. วิเคราะห์ จำแนก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของวรรณคดีสมัยสุโขทัยและอยุธยา
21. วิเคราะห์เชื่อมโยงวรรณคดีกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของคนในอดีต
22. มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และเผยแพร่วรรณคดีไทยในสมัยสุโขทัยและสมัยอยุธยา
23. อธิบายลักษณะ ภูมิหลัง รูปแบบของวรรณคดีสมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์
24. วิเคราะห์ จำแนก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะวรรณคดีสมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์
25. วิเคราะห์ เชื่อมโยงวรรณคดีกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของคนไทยในอดีต
26. มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และเผยแพร่วรรณคดีไทยในสมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์
27. อธิบายชนิดของคำในภาษาไทย หน้าที่ของคำและกลุ่มคำ ที่อยู่ในรูปประโยคได้
28. อธิบายความหมายและองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารได้
29. อธิบายลักษณะของสาร และจัดประเภทของการสื่อสารประเภทต่างๆได้
30. อธิบายอุปสรรคในการสื่อสารพร้อมยกตัวอย่างประกอบและบอกวิธีแก้ไขได้
31. อธิบายทักษะการรับสารและทักษะการส่งสารได้
32. จัดประเภทและเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของการสื่อสารได้
33. สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์
34. สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
35. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต
36. มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่อ่าน ฟังและดู
37. พูดในโอกาสต่างๆ พูดแสดงทรรศนะ ได้แย้ง โต้แย้ง โต้แย้ง และเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษา ถูกต้องเหมาะสม
38. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง**สาระที่ 1 การอ่าน**

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 1	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ 2. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ
	3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน 5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	7. บอกความหมายของเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ประกอบด้วย - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย
	8. มีมารยาท ในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 2	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่ม ป. 1 ไม่น้อยกว่า 800 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง
	3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 4. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน 5. แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทาน - เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรองง่ายๆ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
	6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	7. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ - การใช้สถานที่สาธารณะ - คำแนะนำการใช้เครื่องใช้ที่จำเป็นในบ้านและในโรงเรียน
	8. มีมารยาท ในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 3	1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.2 ไม่น้อยกว่า 1,200 คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่นๆ เช่น คำที่ใช้ ๗ ฤ ฎ
	2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	
	3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	
	4. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ	
	5. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	
	6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	
ป. 3	7. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ - คำแนะนำต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน - ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ
	8. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ
	9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 4	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทาย และเครื่องหมายวรรคตอน การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
	3. อ่านเรื่องสั้น ๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน 5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ 6. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี
	7. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	8. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน
ป. 5	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นการบรรยาย และการพรรณนา 3. อธิบายความหมายโดยนัยจากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา - ข้อความที่มีความหมายโดยนัย การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน 5. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ ในการดำเนินชีวิต	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
	6. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม	การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม เช่น - การใช้พจนานุกรม - การใช้วัสดุอุปกรณ์ - การอ่านฉลากยา - คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน - ข่าวสารทางราชการ
	7. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	8. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน
ป. 6	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - วัน เดือน ปีแบบไทย - ข้อความที่เป็นโวหารต่างๆ - สำนวนเปรียบเทียบ การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
	3. อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลายโดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน 5. อธิบายการนำความรู้และความคิด จากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - นิทานและเพลงพื้นบ้าน - บทความ - พระบรมราโชวาท - สารคดี - เรื่องสั้น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- งานเขียนประเภทโน้มน้าว - บทโฆษณา - ข่าว และเหตุการณ์สำคัญ การอ่านเร็ว
	6. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม	การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม - การใช้พจนานุกรม - การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคม - ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียน และการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชนและท้องถิ่น
	7. อธิบายความหมายของข้อมูล จากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ	การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
	8. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย - บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสักวา กาวยานี 11 กาวยฉบั 16 กาวยสุรางคนางค์ 18 และโคลงสี่สุภาพ
	2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน 3. ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่าน 4. ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลาย ความหมายในบริบทต่างๆ จากการอ่าน 5. ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจาก บริบท 6. ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียน ประเภทชักจูง โน้มน้าวใจ	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ - สารคดี - บันทึกคดี - เอกสารทางวิชาการที่มีคำ ประโยค และ ข้อความที่ต้องใช้บริบทช่วยพิจารณา ความหมาย - งานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ เชิงสร้างสรรค์
	7. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือ เครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น	การอ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือ
	8. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่าง หลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยายและบทพรรณนา - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนนิทาน กลอนเพลงยาว และกาพย์ห่อโคลง
	2. จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน
	3. เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน	- บทความ - บันทึกเหตุการณ์
	4. อภิปรายแสดงความคิดเห็นแลข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	- บทสนทนา - บทโฆษณา
ม. 3	5. วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน	- งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - งานเขียนหรือบทความแสดงข้อเท็จจริง
	6. ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อการโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน	- เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	7. อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	8. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน
ม. 3	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทความทั่วไปและบทความปณิณกะ - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนเสภา กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 และโคลงสี่สุภาพ
	2. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน
ม. 3	3. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	- ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ - บทความ
	4. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน	- บันทึกคดี - สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ - ตำนาน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น	- งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	6. ประเมินความถูกต้องของข้อมูล ที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน	
	7. วิเคราะห์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง	
	8. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	- งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	9. ตีความและประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา ในชีวิต	
	10. มีมารยาทในการอ่าน	
ม. 4-6	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วประเภทต่างๆ เช่น บทความ นวนิยาย และความเรียง - บทร้อยกรอง เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และลิลิต
	2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน 3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่าน ในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล 4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต 5. วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล 6. ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่างๆ ภายในเวลาที่กำหนด 7. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน - บทความ - นิทาน - เรื่องสั้น - นวนิยาย - วรรณกรรมพื้นบ้าน - วรรณคดีในบทเรียน - บทโฆษณา - สารคดี - บันทึกคดี - ปาฐกถา - พระบรมราโชวาท - เทศนา

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ	- คำบรรยาย - คำสอน - บทร้อยกรองร่วมสมัย - บทเพลง - บทอาเศียรวาท - คำขวัญ
	9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 1	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ	การเขียนสื่อสาร - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่ายๆ
	3. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล
ป. 2	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์	การเขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์
	3. เขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ
	4. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย
ป. 3	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน	การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
	3. เขียนบันทึกประจำวัน	การเขียนบันทึกประจำวัน
	4. เขียนจดหมายลาครู	การเขียนจดหมายลาครู
	5. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	6. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย
ป. 4	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำแนะนำ
	3. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
	4. เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน
	5. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา
	6. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า
	7. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	8. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน
ป. 5	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - คำแนะนำและคำอธิบายแสดงขั้นตอน
	3. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
	4. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย
	5. เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ	การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	6. เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา	การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น
	7. กรอกรายการต่างๆ	การกรอกรายการ - ใบฝากเงินและใบถอนเงิน - ธนาณัติ - แบบฝากส่งพัสดุไปรษณีย์ภัณฑ์
	8. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	9. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน
ป. 6	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - ประกาศ
	3. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด
	4. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความ
	5. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง
	6. เขียนจดหมายส่วนตัว	การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอโทษ - จดหมายแสดงความขอบคุณ - จดหมายแสดงความเห็นใจ - จดหมายแสดงความยินดี
	7. กรอกรายการต่างๆ	การกรอกรายการ - แบบคำร้องต่างๆ - ใบสมัครศึกษาต่อ - แบบฝากส่งพัสดุและไปรษณีย์ภัณฑ์
	8. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์	การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
	9. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสม และ สละสลวย	การเขียนสื่อสาร เช่น - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
	3. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและ รายละเอียดสนับสนุน	การบรรยายประสบการณ์
	4. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
	5. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัยสุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง บทสนทนาเรื่องเล่า ประสบการณ์
	6. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ	การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่างๆ เช่น - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ
	7. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ	การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอความช่วยเหลือ - จดหมายแนะนำ การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายสอบถามข้อมูล
	8. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ	การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
	9. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนบรรยายและพรรณนา	การเขียนบรรยายและพรรณนา
	3. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความเกี่ยวกับประสบการณ์
	4. เขียนย่อความ	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน คำสอน บทความทางวิชาการ บันทึกเหตุการณ์ เรื่องราวในบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น นิทานชาดก
	5. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า	การเขียนรายงาน - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงงาน
	6. เขียนจดหมายกิจธุระ	การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์
	7. เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง ในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล	การเขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่างๆ เช่น - บทความ - บทเพลง - หนังสืออ่านนอกเวลา - สารคดี - บันทึกคดี
	8. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน
ม. 3	1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา	การเขียนข้อความตามสถานการณ์และโอกาสต่างๆ เช่น - คำอวยพรในโอกาสต่างๆ - คำขวัญ - คำคม - โฆษณา - คติพจน์ - สุนทรพจน์
	3. เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติโดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่างๆ	การเขียนอัตชีวประวัติหรือชีวประวัติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. เขียนย่อความ	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ประวัติ ตำนาน สารคดีทางวิชาการ พระราชดำรัส พระบรมราโชวาท จดหมายราชการ
	5. เขียนจดหมายกิจธุระ	การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์ - จดหมายแสดงความขอบคุณ
	6. เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่าง มีเหตุผล	การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และโต้แย้งในเรื่องต่างๆ
	7. เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง ในเรื่องต่างๆ	การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่างๆ เช่น - บทโฆษณา - บทความทางวิชาการ
	8. กรอกรูปแบบสมัครงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้และทักษะของตนเองที่เหมาะสมกับงาน	การกรอกรูปแบบสมัครงาน
	9. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และโครงการ	การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
	10. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน
ม. 4 - 6	1. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ได้ ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูล และสาระสำคัญชัดเจน	การเขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ เช่น - อธิบาย - บรรยาย - พรรณนา - แสดงทรรศนะ - โต้แย้ง - โน้มน้าว - เชิญชวน - ประกาศ - จดหมายกิจธุระ - โครงการและรายงานการดำเนินโครงการ - รายงานการประชุม - การกรอกรูปแบบรายการต่างๆ
	2. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความ
	3. เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบ และเนื้อหาหลากหลาย	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น - กวีนิพนธ์ และวรรณคดี - เรื่องสั้น สารคดี นวนิยาย บทความทางวิชาการ และวรรณกรรมพื้นบ้าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. ประเมินงานเขียนของผู้อื่น แล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง	การประเมินคุณค่างานเขียนในด้านต่างๆ เช่น - แนวคิดของผู้เขียน - การใช้ถ้อยคำ - การเรียบเรียง - สำนวนโวหาร - กลวิธีในการเขียน
	6. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง	การเขียนรายงานเชิงวิชาการ การเขียนอ้างอิงข้อมูลสารสนเทศ
	7. บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	การเขียนบันทึกความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
	8. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 1	1. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม	การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ
	2. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น
	3. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	- เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน - การ์ตูน - เรื่องขบขัน
	4. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์	การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ
	5. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มมารับประทานขณะที่ฟัง - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 2	1. ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม	การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน
	2. เล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง 3. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู 4. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู 5. แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	การจับใจความและแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้ และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน และเรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เพลง
	6. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ - การพูดขอเรื่องในโอกาสต่างๆ - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน
	7. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทาน ขณะที่ฟัง - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิ ของผู้อื่น มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับ กาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด - ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือ เสียหาย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 3	1. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง 2. บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู 3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู 4. พูดย่อแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	การจับใจความและพุดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน - เพลง
	5. พุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	การพุดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การแนะนำสถานที่ในโรงเรียนและในชุมชน - การแนะนำ/เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่างๆ เช่น การรักษาความสะอาดของร่างกาย - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน - การพุดในโอกาสต่างๆ เช่น การพุดขอร้อง การพุดทักทาย การกล่าวขอบคุณและขอโทษ การพุดปฏิเสธ และการพุดชักถาม
	6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พุด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา หาว - ให้เกียรติผู้พุดด้วยการปรบมือ - ไม่พุดสอดแทรกขณะที่ฟัง มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น มารยาทในการพุด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พุดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพุด - ไม่พุดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 4	1. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ในชีวิตประจำวัน
	2. พุดสรุปความจากการฟังและดู	การจับใจความ และการพุดแสดงความรู้
	3. พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องเล่า - บทความสั้นๆ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์
	4. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	- เรื่องราวจากบทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	5. รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	การรายงาน เช่น - การพุดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพุดลำดับเหตุการณ์
	6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด
ป. 5	1. พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	การจับใจความ และการพุดแสดงความรู้
	2. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องเล่า - บทความ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์
	3. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่อง ที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูในชีวิตประจำวัน
	4. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	การรายงาน เช่น - การพุดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพุดลำดับเหตุการณ์
	5. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	มารยาทในการฟัง การดู และการพุด
ป. 6	1. พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู	การพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจในจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่างๆ ได้แก่ - สื่อสิ่งพิมพ์ - สื่ออิเล็กทรอนิกส์
	2. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล จากเรื่องที่ฟังและดู	
	3. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล	การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณา

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	การรายงาน เช่น - การพุดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพุดลำดับเหตุการณ์
	5. พุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ	การพุดโน้มน้าวในสถานการณ์ต่างๆ เช่น - การเลือกตั้งกรรมการนักเรียน - การรณรงค์ด้านต่างๆ - การโต้วาที
	6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	มารยาทในการฟัง การดู และการพุด
ม. 1	1. พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	- การพุดสรุปความ พุดแสดงความรู้ ความคิดอย่างสร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดู - การพุดประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว
	2. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู	
	3. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน และท้องถิ่นของตน
	4. ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ	
	5. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	มารยาทในการฟัง การดู และการพุด
	6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	
ม. 2	1. พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	การพุดสรุปความจากเรื่องที่ฟังและดู
	2. วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่างๆ	การพุดวิเคราะห์และวิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู
	3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผลเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	
	4. พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	การพุดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพุดอวยพร - การพุดโน้มน้าว - การพุดโฆษณา
	5. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า	การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ
	6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	มารยาทในการฟัง การดู และการพุด

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู	การพูดแสดงความคิดเห็น และประเมินเรื่องจากการฟังและการดู
	2. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	การพูดวิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู
	3. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น
	4. พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	การพุดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพุดได้ว่าที่ - การอภิปราย - การพุดยอว่าที่
	5. พุดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ	การพุดโน้มน้าว
	6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	มารยาทในการฟัง การดู และการพุด
ม. 4-6	1. สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	การพุดสรุปแนวคิด และการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
	2. วิเคราะห์ แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	- การวิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู
	3. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	- การเลือกเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ
	4. มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู	- การประเมินเรื่องที่ฟังและดูเพื่อกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้
	5. พุดในโอกาสต่างๆ พุดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษาถูกต้องเหมาะสม	การพุดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพุดต่อที่ประชุมชน - การพุดอภิปราย - การพุดแสดงทรรศนะ - การพุดโน้มน้าวใจ
	6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	มารยาทในการฟัง การดู และการพุด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 1	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	- พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ - เลขไทย
	2. เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ	- การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ - มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - การผันคำ - ความหมายของคำ
	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	- การแต่งประโยค
	4. ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ	- คำคล้องจอง
ป. 2	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	- พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ - เลขไทย
	2. เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ	- การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ - มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน - คำที่มี รร - ความหมายของคำ
	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร	- การแต่งประโยค - การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้นๆ
	4. บอกลักษณะคำคล้องจอง	คำคล้องจอง
	5. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	- ภาษาไทยมาตรฐาน - ภาษาถิ่น
ป. 3	1. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	- การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ - มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ - คำที่มี ฤ ฦ - คำที่ใช้ บัน บรร - คำที่ใช้ รร - คำที่มีตัวการ์นต์ - ความหมายของคำ
	2. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา
	3. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	การใช้พจนานุกรม
	4. แต่งประโยคง่ายๆ	การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคขอร้อง - ประโยคคำสั่ง
	5. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ	- คำคล้องจอง - คำขวัญ
	6. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	- ภาษาไทยมาตรฐาน - ภาษาถิ่น
ป. 4	1. สกัดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่างๆ	- คำในแม่ ก กา - มาตราตัวสะกด - การผันอักษร - คำเป็นคำตาย - คำพ้อง
	2. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์
	3. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	การใช้พจนานุกรม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทยแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา	ประโยคสามัญ - ส่วนประกอบของประโยค - ประโยค 2 ส่วน - ประโยค 3 ส่วน
	5. แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ	- กลอนสี่ - คำขวัญ
	6. บอกความหมายของสำนวน	สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
	7. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้	- ภาษาไทยมาตรฐาน - ภาษาถิ่น
ป. 5	1. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	ชนิดของคำ ได้แก่ - คำบุพบท - คำสันธาน - คำอุทาน
	2. จำแนกส่วนประกอบของประโยค	- ประโยคและส่วนประกอบของประโยค
	3. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	- ภาษาไทยมาตรฐาน - ภาษาถิ่น
	4. ใช้คำราชาศัพท์	คำราชาศัพท์
	5. บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	6. แต่งบทร้อยกรอง	กาพย์ยานี 11
	7. ใช้สำนวนได้ถูกต้อง	สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
ป. 6	1. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	ชนิดของคำ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์ - คำบุพบท - คำเชื่อม - คำอุทาน
	2. ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล	- คำราชาศัพท์ - ระดับภาษา - ภาษาถิ่น
	3. รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. ระบุลักษณะของประโยค	- กลุ่มคำหรือวลี - ประโยคสามัญ - ประโยครวม - ประโยคซ้อน
	5. แต่งบทร้อยกรอง	กลอนสุภาพ
	6. วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต	สำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต
ม. 1	1. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย	เสียงในภาษาไทย
	2. สร้างคำในภาษาไทย	การสร้างคำ - คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน - คำพ้อง
	3. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	ชนิดและหน้าที่ของคำ
	4. วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน	- ภาษาพูด - ภาษาเขียน
	5. แต่งบทร้อยกรอง	กาพย์ยานี 11
	6. จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
ม. 2	1. สร้างคำในภาษาไทย	การสร้างคำสมาส
	2. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญประโยครวม และประโยคซ้อน	ลักษณะของประโยคในภาษาไทย - ประโยคสามัญ - ประโยครวม - ประโยคซ้อน
	3. แต่งบทร้อยกรอง	กลอนสุภาพ
	4. ใช้คำราชาศัพท์	คำราชาศัพท์
	5. รวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
ม. 3	1. จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	2. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน	ประโยคซับซ้อน
	3. วิเคราะห์ระดับภาษา	ระดับภาษา
	4. ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ	- คำทับศัพท์ - ศัพท์บัญญัติ
	5. อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ	คำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ
	6. แต่งบทร้อยกรอง	โคลงสี่สุภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 4-6	1. อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และลักษณะของภาษา	- ธรรมชาติของภาษา - พลังของภาษา - ลักษณะของภาษา - เสียงในภาษา - ส่วนประกอบของภาษา - องค์ประกอบของพยางค์และคำ
	2. ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์	การใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยค - คำและสำนวน - การร้อยเรียงประโยค - การเพิ่มคำ - การใช้คำ - การเขียนสะกดคำ
	3. ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม	- ระดับของภาษา - คำราชาศัพท์
	4. แต่งบทร้อยกรอง	กาพย์ โคลง ร่าย และฉันท์
	5. วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น
	6. อธิบายและวิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย	หลักการสร้างคำในภาษาไทย
	7. วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	การประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 1	1. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทร้องเล่น - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
	2. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรอง - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป. 1	1. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือ การฟังวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
	2. ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในห้องเรียน	บทร้องเล่นที่มีคุณค่า - บทร้องเล่นในห้องเรียน - บทร้องเล่นในการละเล่นของเด็กไทย
	3. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป. 3	1. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน 2. รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็ก เพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น 3. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดี ที่อ่าน	วรรณคดี วรรณกรรม และเพลงพื้นบ้าน - นิทานหรือเรื่องในห้องเรียน - เรื่องสั้นง่ายๆ ปริศนาคำทาย - บทร้อยกรอง - เพลงพื้นบ้าน - เพลงกล่อมเด็ก - วรรณกรรมและวรรณคดีในบทเรียนและ ตามความสนใจ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป. 4	1. ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม 2. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง	วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
	3. ร้องเพลงพื้นบ้าน	เพลงพื้นบ้าน
	4. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป. 5	1. สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน	วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
	2. ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง	
	3. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม	
	4. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป. 6	1. แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี หรือวรรณกรรมที่อ่าน 2. เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง และนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น 3. อธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่านและนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและท้องถิ่นอื่น - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
	4. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	1. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง - วรรณกรรมท้องถิ่น
	2. วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม ที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ	การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม
	3. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน 4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	
	5. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ม. 2	1. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น	วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิต คำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง
	2. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ	การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่น
	3. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน 4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	
	5. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น	วรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี
	2. วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	การวิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรม
	3. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	
ม. 4-6	4. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
	1. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น	หลักการวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมเบื้องต้น - จุดมุ่งหมายการแต่งวรรณคดีและวรรณกรรม - การพิจารณารูปแบบของวรรณคดีและวรรณกรรม - การพิจารณาเนื้อหาและกลวิธีในวรรณคดีและวรรณกรรม - การวิเคราะห์และการวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม
	2. วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต	การวิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต
	3. วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ	การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม - ด้านวรรณศิลป์ - ด้านสังคมและวัฒนธรรม
	4. สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	การสังเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม
	5. รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา	วรรณกรรมพื้นบ้านที่แสดงถึง - ภาษากวีวัฒนธรรม - ภาษาถิ่น
	6. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1. เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้อง
2. เขียนสื่อสารในชีวิตประจำวันในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน
3. เขียนเพื่อการศึกษา เขียนบันทึกความรู้ เขียนรายงาน เขียนโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ
4. บอกแนวทางการเขียนสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง
5. เขียนสื่อสารผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ใช้ระดับภาษาเหมาะสมถูกกาลเทศะอย่างมีมารยาท
6. เขียนแสดงความคิดเห็นบนพื้นที่สาธารณะ โดยใช้ภาษาสุภาพสละสลวย
7. อธิบายลักษณะ ภูมิหลัง รูปแบบของวรรณคดีสมัยสุโขทัยและสมัยอยุธยา
8. วิเคราะห์ จำแนก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของวรรณคดีสมัยสุโขทัยและอยุธยา
9. วิเคราะห์เชื่อมโยงวรรณคดีกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของคนในอดีต
10. มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และเผยแพร่วรรณคดีไทยในสมัยสุโขทัยและสมัยอยุธยา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1. อธิบายความรู้เกี่ยวกับเขียนอาชีพได้
2. รู้จักอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเขียนและชี้ความสำคัญของการเขียนในงานอาชีพได้
3. อธิบายหลักการสะกดคำ การเขียนคำทับศัพท์ และการใช้คำเหมาะสมตามความหมายได้ถูกต้อง
4. รู้จักศัพท์เฉพาะวิชาชีพ สะกดคำและเขียนคำทับศัพท์ได้ถูกต้อง
5. อธิบายความสำคัญของการเขียนในงานอาชีพได้
6. ใช้คำถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยค และใช้สำนวนไทยได้อย่างถูกต้อง
7. บอกความสำคัญของการเขียนเพื่ออาชีพในโอกาสต่าง ๆ ได้
8. เข้าใจองค์ประกอบรูปแบบของการเขียนเพื่ออาชีพในโอกาสต่างๆและเขียนเพื่ออาชีพในโอกาสต่าง ๆ ได้
9. อธิบายจุดประสงค์ องค์ประกอบ ลักษณะภาษา และหลักในการเขียนโฆษณาและประชาสัมพันธ์ได้
10. เขียนโฆษณาและประชาสัมพันธ์ได้
11. บอกความสำคัญของการเขียนบทร้อยกรองในงานอาชีพได้
12. เข้าใจหลักการและรูปแบบของการเขียนบทร้อยกรอง และเขียนบทร้อยกรองในงานอาชีพได้
13. อธิบายลักษณะ ภูมิหลัง รูปแบบของวรรณคดีสมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์
14. วิเคราะห์ จำแนก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะวรรณคดีสมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์
15. วิเคราะห์ เชื่อมโยงวรรณคดีกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของคนไทยในอดีต
16. มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และเผยแพร่วรรณคดีไทยในสมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. อธิบายชนิดของคำในภาษาไทย หน้าที่ของคำและกลุ่มคำ ที่อยู่ในรูปประโยคได้
2. อธิบายความหมายและองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารได้
3. อธิบายลักษณะของสาร และจัดประเภทของการสื่อสารประเภทต่างๆได้
4. อธิบายอุปสรรคในการสื่อสารพร้อมยกตัวอย่างประกอบและบอกวิธีแก้ไขได้
5. อธิบายทักษะการรับสารและทักษะการส่งสารได้
6. จัดประเภทและเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของการสื่อสารได้

7. สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

8. สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู

9. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

10. มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่อ่าน ฟังและดู

11. พูดในโอกาสต่างๆ พูดแสดงทรรศนะ ได้แย้ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษา ถูกต้องเหมาะสม

12. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

รายวิชาที่เปิดสอน**รายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย****รายวิชาพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษา ป. 1 - ป. 6**

ท 11101 ภาษาไทย	จำนวน 200 ชั่วโมง
ท 12101 ภาษาไทย	จำนวน 200 ชั่วโมง
ท 13101 ภาษาไทย	จำนวน 200 ชั่วโมง
ท 14101 ภาษาไทย	จำนวน 160 ชั่วโมง
ท 15101 ภาษาไทย	จำนวน 160 ชั่วโมง
ท 16101 ภาษาไทย	จำนวน 160 ชั่วโมง

รายวิชาพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ม. 1 - ม. 6

ท 21101 ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 1)	1.5 หน่วยกิต	จำนวน 60 ชั่วโมง
ท 21102 ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 2)	1.5 หน่วยกิต	จำนวน 60 ชั่วโมง
ท 22101 ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 1)	1.5 หน่วยกิต	จำนวน 60 ชั่วโมง
ท 22102 ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 2)	1.5 หน่วยกิต	จำนวน 60 ชั่วโมง
ท 23101 ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 1)	1.5 หน่วยกิต	จำนวน 60 ชั่วโมง
ท 23102 ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 2)	1.5 หน่วยกิต	จำนวน 60 ชั่วโมง
ท 31101 ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 1)	1.0 หน่วยกิต	จำนวน 40 ชั่วโมง
ท 31102 ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 2)	1.0 หน่วยกิต	จำนวน 40 ชั่วโมง
ท 32101 ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 1)	1.0 หน่วยกิต	จำนวน 40 ชั่วโมง
ท 32102 ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 2)	1.0 หน่วยกิต	จำนวน 40 ชั่วโมง
ท 33101 ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 1)	1.0 หน่วยกิต	จำนวน 40 ชั่วโมง
ท 33102 ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 2)	1.0 หน่วยกิต	จำนวน 40 ชั่วโมง

รายวิชาเพิ่มเติม ระดับชั้นมัธยมศึกษา ม. 4 - ม. 6

ท 31201 การเขียน 1 (ภาคเรียนที่ 1)	0.5 หน่วยกิต	จำนวน 20 ชั่วโมง
ท 31202 ประวัติวรรณคดี 1 (ภาคเรียนที่ 2)	0.5 หน่วยกิต	จำนวน 20 ชั่วโมง
ท 32201 การเขียน 2 (ภาคเรียนที่ 1)	0.5 หน่วยกิต	จำนวน 20 ชั่วโมง
ท 32202 ประวัติวรรณคดี 2 (ภาคเรียนที่ 2)	0.5 หน่วยกิต	จำนวน 20 ชั่วโมง
ท 33201 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 1 (ภาคเรียนที่ 1)	0.5 หน่วยกิต	จำนวน 20 ชั่วโมง
ท 33202 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 2 (ภาคเรียนที่ 2)	0.5 หน่วยกิต	จำนวน 20 ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 11101 ภาษาไทย

เวลาเรียน 200 ชั่วโมง (5 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

จำนวน 5.0 หน่วยกิต

ศึกษาความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ คำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น คำที่มีรูปวรรณยุกต์ และไม่มีรูปวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกด ตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ อ่านออกเสียง อ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ อ่านนิทาน อ่านเรื่องสั้นๆ อ่านบทร้องเล่นและบทเพลง อ่านเรื่องราวจากบทเรียน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นอ่านหนังสือตามความสนใจ อ่านหนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน อ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน อ่านเครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

ฝึกคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ตามรูปการเขียนตัวอักษรไทย การเขียนสื่อสาร คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน คำพื้นฐานในบทเรียน คำคล้องจอง ประโยคง่ายๆ มีมารยาทในการเขียน ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล

ฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก นิทาน การ์ตูนเรื่อง ขบขัน การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน การแนะนำตนเอง การขอความช่วยเหลือ การกล่าวคำขอบคุณ การกล่าวคำขอโทษ มารยาทในการฟัง ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง มารยาทในการดู ตั้งใจดู ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น มารยาทในการพูดใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด

ฝึกเขียน พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เลขไทยการสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ มาตรา ตัวสะกดที่ตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา การผันคำ ความหมายของคำ การแต่งประโยค คำคล้องจอง

ฝึกอ่านวรรณกรรมร้อยแก้ว และร้อยกรองสำหรับเด็ก อ่านนิทาน เรื่องสั้นง่ายๆ ปรินาคำทาย บทร้องเล่น บทอาขยาน บทร้อยกรอง วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนบทอาขยาน และบทร้อยกรอง บทอาขยานตามที่กำหนด บทร้อยกรองตามความสนใจ

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางภาษาไทย พัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน การคิดวิเคราะห์ อภิปราย เปรียบเทียบ เพื่อให้ความรู้และทักษะในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มีมารยาท มีนิสัยรักการอ่าน ชื่นชมและเห็นคุณค่าของภาษาซึ่งเป็นภูมิปัญญาไทยที่เป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมประจำชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ป. 1/1, ป. 1/2, ป. 1/3, ป. 1/4, ป. 1/5, ป. 1/6, ป. 1/7, ป. 1/8

ท 2.1 ป. 1/1, ป. 1/2, ป. 1/3

ท 3.1 ป. 1/1, ป. 1/2, ป. 1/3, ป. 1/4, ป. 1/5

ท 4.1 ป. 1/1, ป. 1/2, ป. 1/3, ป. 1/4

ท 5.1 ป. 1/1, ป. 1/2

รวมทั้งหมด 22 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 11101

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เวลา 200 ชั่วโมง/ปี

จำนวน 20 หน่วย

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
	เตรียมความพร้อม	ท 3.1 ป.1/1,3 ท 3.1 ป.1/4, ป.1/5 ท 4.1 ป.1/1	- ฝึกทักษะในการฟัง ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆและปฏิบัติตาม ฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และเลขไทย	4	2
1	ใบโบก ใบบัว	ท 1.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1 ท 3.1 ป.1/2,5 ท 4.1 ป.1/1-5	- การฟัง ดู และพูด - การอ่านคำ - การคัดลายมือ - การอ่านออกเสียง - การอ่านออกเสียงพยัญชนะ - การแต่งประโยค - อ่านคล่อง ร้องเล่น - การอ่านและเขียนสระ - การอ่านและเขียนคำ - การเขียนคำ	10	3
2	ภูผา	ท 1.1 ป.1/1-5 ท 2.1 ป.1/1-3 ท 3.1 ป.1/1, ป.1/3, ป.1/5 ท 4.1 ป.1/1-3	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่านจับใจความ - คำสระอา สระอี สระอุ - อ่านคล่อง ร้องเล่น - ขวนท่า ขวนคิด - อ่านบท ร้องเล่น - แต่งประโยคจากภาพ - อ่านและคัดพยัญชนะไทย - คำสระอา สระอี สระอุ - แต่งประโยคจากคำ	10	3
3	เพื่อนกัน	ท 1.1 ป.1/1, ป.1/2 ท 2.1 ป.1/1, ป.1/2 ท 3.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/1, ป.1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านพยัญชนะ - การอ่านเลขไทย - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่อง ร้องเล่น - ขวนฟัง ขวนร้อง - ระบำเสียงสัตว์ - ฝึกเขียน	10	3
4	ตามหา	ท 1.1 ป.1/1 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/1, ป.1/4 ท 4.1 ป.1/2 ท 5.1 ป.1/1, ป.1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านพยัญชนะ สระ - การอ่านเลขไทย - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่อง ร้องเล่น - ขวนพูด ขวนฟัง - การอ่านทบทวน - ฝึกเขียน	10	3

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
5	เจ้าเนื้ออ่อนเอย	ท 1.1 ป.1/1, ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1 ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/1, ป.1/2	- เพลงกล่อมเด็ก - บทร้อง“เจ้าเนื้อละมุน” - บทร้อง“เจ้าเนื้ออ่อน” - เพลงของแม่ - ดอกไม้หลายชนิด - ภาษาท่าทาง - บทร้อง“เด็กน้อย เนื้อละมุน” - เรามาเล่นเลี้ยงน้องกัน - นิทานกล่อมน้อง - พา น้อง ร้อง เล่น	10	2
6	ไปโรงเรียน	ท 1.1 ป.1/1, ป.1/2 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2, ป.1/3	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านพยัญชนะ สระ - รูปและเสียงวรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - ขวนร้อง ขวนเล่น - การอ่านทบทวน - ฝึกเขียน	10	3
7	มาเล่นกันใหม่	ท 1.1 ป.1/1 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2, ป.1/3 ท 5.1 ป.1/1, ป.1/2	- เล่น เป็น ลูก ไก่ - เพลง กูก กูก ไก่ - เพลง “ แม่ ู เอ๋ย ” - การเล่น “ แม่ ู เอ๋ย ” - บทร้องประกอบการเล่น - เพลงร้องเล่น “โยกย้าย” - เรียงคำเป็นประโยค - การคัดลายมือ - การใช้คำ - การแต่งประโยค	10	3
8	โรงเรียนลูกช้าง	ท 1.1 ป.1/1, ป.1/2 ท 2.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/2 ท 5.1 ป.1/1	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ สระ - การผันวรรณยุกต์ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - ขวนทำ ขวนคิด - การอ่านทบทวน - ฝึกเขียน	10	3
9	ของเธอของฉัน	ท 1.1 ป.1/1 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/5 ท 4.1 ป.1/2, ป.1/3 ท 5.1 ป.1/1-2	- การอ่านบทร้องเล่น การท่องอาขยาน และคำคล้องจอง - การพูดและการฟัง มา เรา มา ร้องเพลงกัน และอ่าน คิด ตอบคำถาม - การแต่งประโยค - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ	5	2
10	เพื่อนรักเพื่อนเล่น	ท 1.1 ป.1/1-2 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/5 ท 4.1 ป.1/2 ท 5.1 ป.1/1-2	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ สระ - การผันวรรณยุกต์ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - ขวนทำ ขวนคิด - การอ่านทบทวน - ฝึกเขียน	10	3

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
สอบกลางปี				1	10
11	ฝนตกแดดออก	ท 1.1 ป.1/1, ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1 ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/1, ป.1/2	- การอ่านบทรื่องเล่น - บทร้อยกรอง - คำคล้องจอง - คำประพันธ์ในภาษาไทย - การอ่านบทร้อยกรอง - การท่องอาขยาน - การอ่าน เขียน เรียน ร้อง - ฝึกอ่านเพิ่มเติม - มา ร้องเพลง ด้วยกัน - ลองเลียนเสียงอื่นๆ	10	3
12	พูดเพราะ	ท 1.1 ป.1/1 ท 2.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/2, ป.1/4 ท 5.1 ป.1/1, ป.1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ สระ - การผันวรรณยุกต์ - จุดเน้นการสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องรื่องเล่น - ชวนทำ ชวนคิด - การอ่านทบทวน - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียน	12	3
13	เรารักเมืองไทย	ท 1.1 ป.1/1 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2, ป.1/3 ท 5.1 ป.1/1, ป.1/2	- การอ่านบทรื่องเล่น - บทร้อยกรอง - คำคล้องจอง - การท่องอาขยาน - การอ่านบทร้อยกรอง - การอ่าน เขียน เรียน ร้อง - การอ่านและการสนทนา - เด็กน่ารัก - การอ่านและการดูเลหนังสือ - จุดเน้นการเขียน	10	3
14	เกือบไป	ท 1.1 ป.1/2, ป.1/7 ท 4.1 ป.1/2, ป.1/4 ท 5.1 ป.1/1, ป.1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง การอ่าน บทอ่าน และการอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ สระ การผันวรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องรื่องเล่น - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ - การอ่านทบทวน	10	3
15	ตั้งไข่ล้ม ต้มไข่กิน	ท 1.1 ป.1/1 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2, ป.1/3 ท 5.1 ป.1/1	- การอ่านบทรื่องเล่น - บทร้อยกรอง - คำคล้องจอง - การท่องอาขยาน - การอ่านบทร้อยกรอง - การพูดเล่าเรื่อง - การอ่าน การสนทนา - คำบอกอุปการ - อ่าน เขียน เรียน ร้อง เล่น	10	3

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
16	เพื่อนรู้ใจ	ท 1.1 ป.1/1 ท 2.1 ป.1/1, ท 2.1 ป.1/7 ท 4.1 ป.1/1, ป.1/2 ท 5.1 ป.1/1	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ สระ - การผันวรรณยุกต์ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - ชวนทำ ชวนคิด - การอ่านทบทวน - ฝึกเขียน	10	3
17	แมวเหมียว	ท 1.1 ป.1/1, ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1 ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/1, ป.1/2	- การอ่านบทร้องเล่น บทร้อยกรอง คำคล้องจอง - การท่องอาขยาน - การพูดเล่าเรื่อง - จุดเน้นการเขียนอ่านสะกดคำ	6	3
18	ช้างน้อยน่ารัก	ท 1.1 ป.1/1, ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1 ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/1, ป.1/2 ท 5.1 ป.1/2 ป.1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านผันวรรณยุกต์ - การผันวรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - เครื่องหมาย สัญลักษณ์ - อ่านคล่องร้องเล่น - ชวนทำ ชวนคิด - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ - ฝึกเขียน	12	3
19	กระต่ายกับเต่า	ท 1.1 ป.1/1 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/2 ท 5.1 ป.1/1	- การอ่านออกเสียง - การอ่านนิทาน - การแสดงบทบาทสมมติ - การเล่าเรื่อง - คำบอกรูปร่าง	6	3
20	วันสงกรานต์	ท 1.1 ป.1/1 ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1 ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/1, ป.1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่านคำ - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านผันวรรณยุกต์ - การผันวรรณยุกต์ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - ชวนทำ ชวนคิด - การอ่านทบทวน - ฝึกเขียน - การสะกดคำมาตราแม่ กบ - มาตราตัวสะกด	13	3
สอบปลายปี				-	30
รวมตลอดทั้งปี				200	100

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 12101 ภาษาไทย

เวลาเรียน 200 ชั่วโมง (5 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 5.0 หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำพื้นฐาน คำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ แล้วสามารถ ตั้งคำถามตอบคำถาม ระบุใจความสำคัญ และรายละเอียดแสดงความคิดเห็น และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะและมีการพยาทในการอ่าน คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์และเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ และมีการพยาทในการเขียน พังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม จับใจความจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง โดยเล่าเรื่อง บอกสาระสำคัญ เพื่อให้เกิดความเข้าใจหลักภาษา เกิดทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีความชื่นชม เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทยและภูมิใจในภาษาประจำชาติ

การบอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทย การเขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ การสะกดคำ การแจกลูกและการอ่านเป็นคำที่มีมาตราตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา การผันอักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ คำที่มีตัวการันต์ คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คำที่มี รร การเรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร การบอกลักษณะคำคล้องจอง การเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

การระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านของเด็กไทย การท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจหรือพึงวรรณกรรม สำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่นนิทาน เรื่องสั้นๆ ปริศนาคำทาย บทอาขยาน บทร้อยกรอง วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน การร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กที่มีคุณค่า เช่น บทร้องเล่นในท้องถิ่น บทร้องเล่นในการละเล่น

ฝึกทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษา ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร หาความรู้ ความบันเทิง นำข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตน พัฒนางานคิดวิเคราะห์ตัดสินใจ มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีการพยาทในการฟัง การดู และการพูด มีความคิดสร้างสรรค์รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.2/1, ป.2/2, ป.2/3, ป.2/4, ป.2/5, ป.2/6, ป.2/7, ป.2/8

ท 2.1 ป.2/1, ป.2/2, ป.2/3, ป.2/4

ท 3.1 ป.2/1, ป.2/2, ป.2/3, ป.2/4, ป.2/5, ป.2/6, ป.2/7

ท 4.1 ป.2/1, ป.2/2, ป.2/3, ป.2/4, ป.2/5

ท 5.1 ป.2/1, ป.2/2, ป.2/3

รวมทั้งหมด 27 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 12101

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เวลา 200 ชั่วโมง/ปี

จำนวน 5.0 หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ท.	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
1	การเตรียมความพร้อม	ท 1.1 ป.2/1-3 ท 2.1 ป.2/1 ท 3.1 ป.2/1 ป.2/4-5 ป.2/7 ท 4.1 ป.2/1 ท 5.1 ป.2/1-2	- ค้าง่ายๆ ในภาษาไทยมีองค์ประกอบ ได้แก่ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ การฝึกจำแนกองค์ประกอบคำการเทียบเคียงช่วยให้นักเรียนมีเครื่องมือเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะทางภาษาทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน	5	1
2	ทบทวนประสบการณ์	ท 1.1 ป.2/1-5 ป.2/8 ท 3.1 ป.2/1 ป.2/5-7 ท 4.1 ป.2/1 ท 5.1 ป.2/1-2	- การรู้จักองค์ประกอบของคำสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ได้ทั้งการสร้างคำการฟังการพูดการอ่านและการเขียนเมื่อนำมารวมกับความสามารถในการคิดทำให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5	1
3	ร้อยกรอง...ร้องเล่น	ท 1.1 ป.2/1-6 ป.2/8 ท 2.1 ป.2/1 ป.2/3-4 ท 3.1 ป.2/5-7 ท 4.1 ป.2/1-3 ท 5.1 ป.2/1-2	- การเขียนเรื่องราวที่น่าสนใจผู้เขียนต้องใช้คำ ประโยคที่ถูกต้องและการเขียนเรียบเรียง น่าเสนอน่าสนใจ ดังนั้นนักเรียนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องตั้งแต่หน่วยคำ ประโยค และการเรียบเรียงเรื่องราว รวมทั้งวิธีการในการนำเสนอที่เหมาะสมด้วย	5	1
4	เล่าย้อนสะท้อนคิด	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/3-8 ท 2.1 ป.2/1 ป.2/3-4 ท 3.1 ป.2/6-7 ท 4.1 ป.2/1-2 ท 5.1 ป.2/1-2	- การถ่ายทอดเรื่องราวโดยการพูดและการเขียนนิสระต้องมีการเชื่อมโยงอย่างมีเหตุผลและการนำเสนอได้อย่างน่าติดตาม	5	1

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
5	สนุกกับการ อ่าน	ท 1.1 ป.2/1-6 ป.2/8 ท 2.1 ป.2/1 ท 3.1 ป.2/1 ป.2/5-6 ท 4.1 ป.2/1-2 ป.2/4-5 ท 5.1 ป.2/1-2	- การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนอง เสนาะการแสดงความรู้สึกละ ความคิดเห็นจากบทร้อยกรองที่ อ่านทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและ ความงดงามของภาษา	5	1
6	ฝันอย่างไรดีนะ	ท 1.1 ป.2/1-8 ท 2.1 ป.2/1-2 ป.2/4 ท 3.1 ป.2/5-7 ท 4.1 ป.2/2-3 ป.2/5 ท 5.1 ป.2/1-2	- การใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียนการเข้าใจ ธรรมชาติภาษาและหลักภาษาไทย ช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ใน การสร้างความรู้มีทักษะการใช้ ภาษาในการสื่อสารผ่านการพูด การเขียนในรูปแบบต่างๆนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	5	1
7	ไก่เอ๋ยไก่แจ้	ท 1.1 ป.2/1-8 ท 2.1 ป.2/1 ป.2/4 ท 3.1 ป.2/1-7 ท 4.1 ป.2/1-5 ท 5.1 ป.2/1-2	- การเข้าใจธรรมชาติของภาษาไทย และหลักภาษาไทยเกี่ยวกับการผัน วรรณยุกต์การสะกดคำการสร้าง คำสามารถนำไปแต่งประโยคและ การเขียนสื่อสารได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	5	1
8	แม่กนแสน สนุก	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/3-6 ท 2.1 ป.2/3 ท 3.1 ป.2/3 ป.2/5-7 ท 4.1 ป.2/2-3 ท 5.1 ป.2/1	- การอ่านโดยการคาดคะเน เหตุการณ์เรียงลำดับเหตุการณ์ สรุปแนวคิดจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ลักษณะของคำจัด หมวดหมู่คำจะช่วยให้ผู้เรียนนำ ประสบการณ์ในการอ่านไปใช้ใน การเรียงลำดับเหตุการณ์ในการ เขียนเรื่องราวได้อย่างมีคุณภาพ	5	1
9	อักษร 3 หมู่	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/3-8 ท 2.1 ป.2/2-4 ท 3.1 ป.2/3 ป.2/5-7 ท 4.1 ป.2/2-3	- การเรียนรู้หลักภาษาอักษร3หมู่ รูปและเสียงวรรณยุกต์จะช่วยให้ นักเรียนอ่านและเขียนคำได้ ถูกต้องนักเรียนจะเขียนเรื่องราวได้ ดีจะเริ่มต้นจากการเขียนคำการ แต่งประโยคที่ถูกต้องแล้วนำมา	5	1

ท.	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
		ท 5.1 ป.2/1	เรียบเรียงให้สื่อสารได้อย่าง น่าสนใจถ้านักเรียนรู้จักเลือกอ่าน หนังสือที่เหมาะสมจะสามารถ พัฒนาทักษะทางภาษาของตนเอง ได้		
10	อักษรนำ	ท 1.1 ป.2/1-6 ป.2/8 ท 2.1 ป.2/1 ป.2/4 ท 3.1 ป.2/1 ป.2/3 ป.2/5-7 ท 4.1 ป.2/2-4	- การใช้หน้าเป็นวิธีเพิ่มเสียงต้นคำ ในภาษาไทยที่ช่วยให้เกิดคำที่มี ความหมายใหม่มากขึ้นส่วนคำ คล้องจองเป็นการสร้างความ ไพเราะของภาษาสามารถนำไปใช้ ประกอบการพูดได้อย่างน่าฟังทั้งนี้ การฟังและการพูดที่ดีนั้นจะต้องมี มารยาทในการฟังและการพูดด้วย	5	1
11	มาตรา ตัวสะกด	ท 1.1 ป.2-1-7 ท 2.1 ป.2/3-4 ท 3.1 ป.2/3 ป.2/5-7 ท 4.1 ป.2/2-3 ท 5.1 ป.2/1	- มาตราตัวสะกดแม่กแม่กบ ประกอบด้วยพยัญชนะหลายตัวที่ ออกเสียงตัวสะกดเดียวกันกับกบ ส่วนอักษรควบกล้ำในภาษาไทยมี3 ตัวคือรลจะต้องอ่านออกเสียง ควบพยัญชนะต้นกับอักษรควบ กล้ำเสมอนักเรียนจึงควรออกเสียง ให้ถูกต้องเพื่อให้สามารถสื่อสารได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	5	1
12	ตัวสะกดไม่ตรง มาตรา	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/3-6 ท 2.1 ป.2/3-4 ท 3.1 ป.2/2-3 ป.2/5-7	- การเรียนรู้เรื่องมาตราตัวสะกดจะ ช่วยให้นักเรียนอ่านและเขียนคำได้ อย่างถูกต้องนักเรียนจะเขียน เรื่องราวได้ดีจะต้องเริ่มจากการ เขียนคำประโยคแล้วนำมาเรียบ เรียงเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจส่วน การเลือกอ่านหนังสือที่ดีมี ประโยชน์จะสามารถพัฒนาทักษะ การใช้ภาษาของนักเรียนได้	5	2
13	สระเปลี่ยนรูป ลดรูป	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/3-7 ท 2.1 ป.2/4 ท 3.1 ป.2/2-7 ท 4.1 ป.2/1-4	- การคาดคะเนเหตุการณ์จากการ อ่านการเรียงลำดับเรื่องราวสรุป แนวคิดของเรื่องการจัดหมวดหมู่ คำการแสดงความคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านจะนำไปสู่การสร้างรูปแบบ	5	2

ท.	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
		ท 5.1 ป.2/1	การเรียนรู้และสรุปความรู้ที่คงทน กล้าคิดกล้าแสดงออก		
14	อ่านดีมีสาระ	ท 1.1 ป.2/17 ท 2.1 ป.2/1 ป.2/3-4 ท 3.1 ป.2/4-7 ท 4.1 ป.2/2-3	- การอ่านสารคดีและการลำดับ เหตุการณ์แสดงความคิดเห็นสรุป ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้ว วิเคราะห์คำตอบแท้และควบไม่แท้ คำที่สะกดด้วยมาตราแม่กดเมื่อ สรุปหลักการวิธีการได้จะสามารถ นำคำเหล่านั้นมาเรียบเรียงเขียน เรื่องราวใหม่ได้	5	2
สอบกลางปี				1	10
15	การเขียนเรื่อง จากจินตนาการ	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/3-7 ท 2.1 ป.2/2-3 ท 3.1 ป.2/1-2 ป.2/5-6 ท 4.1 ป.2/2-3 ท 5.1 ป.2/1	- การอ่านสารคดีและการลำดับ เหตุการณ์แสดงความคิดเห็นสรุป ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้ว วิเคราะห์คำตอบแท้และควบไม่แท้ คำที่สะกดด้วยมาตราแม่กดทำให้ ผู้เรียนสามารถสรุปหลักการและ นำไปใช้ในการเขียนเรื่องจาก จินตนาการได้อย่างสละสลวย นำเสนอเรื่องราวได้น่าสนใจ	6	2
16	สนุกกับโฆษณา	ท 1.1 ป.2/1-3 ป.2/5-7 ท 2.1 ป.2/3 ท 3.1 ป.2/1-7 ท 4.1 ป.2/1-3 ป.2/1/5 ท 5.1 ป.2/1	- การแยกแยะข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น ความน่าเชื่อถือของข่าวและ โฆษณาทำให้ผู้เรียนสามารถ วิเคราะห์และตัดสินใจในการเลือก บริโภคข้อมูลการอ่านเรื่องราวแล้ว สรุปใจความสำคัญวิเคราะห์คำ ตามหลักการอ่านและการเขียน หลักการช่วยให้ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	6	2
17	อ่านดีมีสาระ	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/3-7 ท 2.1 ป.2/34 ท 3.1 ป.2/3-7 ท 4.1 ป.2/2-3 ท 5.1 ป.2/1	- หลังการอ่านสิ่งสำคัญในการฝึก ทักษะทางภาษาคือการเล่าเรื่อง สะท้อนกลับการบอกเล่าเรื่องราว รายละเอียดของเรื่องที่อ่านผ่าน วิธีการที่หลากหลายซึ่งจะช่วย พัฒนาทักษะและความสามารถในการ	6	2

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
			การอ่านได้		
18	ไพเราะเพราะ คำคล้องจอง	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/3-5 ป.2/8 ท 3.1 ป.2/2 ป.2/7 ท 4.1 ป.2/4 ท 5.1 ป.2/1-2	- หลังจากการฟังเรื่องราวต่างๆจาก หลายทางนักเรียนควรฝึกทักษะ การจัดการความรู้ในหลากหลาย รูปแบบเช่นการตั้งคำถามและตอบ คำถามการสนทนาแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเพื่อให้สามารถนำ ความรู้จากการฟังมาใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	6	2
19	คำควรรู้	ท 1.1 ป.2/1-7 ท 4.1 ป.2/1-2	- การเรียนรู้หลักภาษาสระเปลี่ยนรูป ลดรูปมาตราตัวสะกดคำควบกล้ำ อักษรนำอักษร3หมู่รูปและเสียง วรรณยุกต์จะช่วยให้เรียนอ่าน และเขียนคำได้ถูกต้องสามารถ นำไปพัฒนาทักษะทางภาษาของ ตนเองได้	6	2
20	นกกาขณ	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/2 ป.2/3 ป.2/8 ท 2.1 ป.2/1 ท 3.1 ป.2/6 ท 4.1 ป.2/2 ป.2/3 ท 5.1 ป.2/1 ป.2/2	- การอ่านคำที่มีความหมายตรง ข้ามกันอักษรนำการจับใจความ จากบทเพลงการพูดแนะนำตนเอง การคัดลายมือมารยาทในการอ่าน บทร้อยกรองบทร้องเล่นในท้องถิ่น เป็นกระบวนการทางภาษาที่ นักเรียนต้องฝึกฝนให้เกิดเป็น ทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถ ทางด้านภาษา	10	3
21	ชวานากับงูเห่า	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/2 ป.2/3 ท 2.1 ป.2/1 ป.2/4 ท 3.1 ป.2/2 ป.2/3 ป.2/4 ป.2/6 ป.2/7	- การอ่านคำอักษรนำการอ่านจับ ใจความจากเรื่องที่อ่านมารยาทใน การเขียนฟังดูพูดการกล่าวคำ ขอบคุณคำขอโทษบทอาขยานเป็น องค์ความรู้ทางด้านภาษาที่ นักเรียนต้องมีทักษะเพื่อการ พัฒนาทางการใช้ภาษาและการรับ รู้คุณค่าความงดงามของภาษา	10	3

ท.	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
		ท 4.1 ป.2/2 ป.2/3 ท 5.1 ป.2/3			
22	จันทร์เอ๋ยจันทร์ เจ้า	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/2 ป.2/3 ท 2.1 ป.2/2 ป.2/4 ท 3.1 ป.2/1 ป.2/6 ท 4.1 ป.2/2 ป.2/3 ท 5.1 ป.2/3	- การอ่านการเขียนคำควบกล้ำ นิทานประสบการณ์การฟังการพูด บทเพลงเป็นกระบวนการด้านการ เรียนรู้ทางภาษาอันนำไปสู่การ พัฒนาความสามารถของนักเรียน	10	4
23	คุณครูใจดี	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/2 ป.2/3 ป.2/8 ท 2.1 ป.2/2 ป.2/3 ท 3.1 ป.2/6 ท 4.1 ป.2/2 ป.2/3 ท 5.1 ป.2/1	- การอ่านคำควบกล้ำการเขียน เรื่องจากภาพการพูดแสดง ข้อคิดเห็นจากการฟังนิทานบท ร้อยกรองบทร้องเล่นเป็น กระบวนการที่นักเรียนใช้เป็น เครื่องมือในการเรียนรู้ควรฝึกฝน ให้เกิดเป็นองค์ความรู้เพื่อให้ สามารถสื่อสารได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	10	4
24	สัปดาห์ดาว จระเข้	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/2 ป.2/3 ป.2/6 ป.2/8 ท 2.1 ป.2/1 ป.2/3 ท 3.1 ป.2/2 ป.2/3 ป.2/4 ป.2/5 ท 4.1 ป.2/2-3 ป.2/5	- การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำการ จับใจความสำคัญจากนิทานการ คัดลายมือการเขียนเรื่องจากภาพ ภาษาไทยมาตรฐานบทร้อยกรอง บทร้องเล่นเป็นกระบวนการเรียนรู้ ที่นักเรียนใช้แสวงหาเพื่อพัฒนาตน ให้เกิดองค์ความรู้ทางด้านภาษา	12	6

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
25	กาคำ	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/2 ป.2/6 ท 2.1 ป.2/1 ป.2/3 ท 3.1 ป.2/2 ป.2/3 ท 4.1 ป.2/2 ป.2/3 ป.2/5 ท 5.1 ป.2/1 ป.2/3	- การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระ ที่ไม่ออกเสียง การจับใจความจากบทร้อยกรอง การเลือกอ่านหนังสือตามความ สนใจ การเขียนเรื่องตาม จินตนาการภาษาถิ่นบทร้องเล่น และบทร้อยกรองเป็นการฝึก ประสบการณ์การสร้างความรู้ผ่าน ทักษะการใช้ภาษาควรฝึกฝนให้ เกิดทักษะเพื่อการใช้ภาษาได้อย่าง มีประสิทธิภาพ	11	6
26	กระต่ายเจ้าเล่ห์	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/2 ป.2/3 ป.2/4 ป.2/5 ป.2/7 ท 2.1 ป.2/1 ป.2/2 ท 3.1 ป.2/4 ป.2/5 ท 4.1 ป.2/2 ป.2/3 ป.2/5 ท 5.1 ป.2/1	- การอ่านคำมาตราตัวสะกดการ จับใจความสำคัญของข่าวการอ่าน ข้อเขียนเชิงอธิบายการเขียนเรื่อง สั้นสารคดีสำหรับเด็กภาษาถิ่นและ ปริศนาคำทายเป็นองค์ประกอบ ทางการเรียนรู้ด้านภาษาควรฝึก ทักษะการจัดการความรู้ให้ หลากหลายรูปแบบเพื่อเพิ่มทักษะ ทางด้านภาษาให้เกิดการเรียนรู้ที่ คงทน	12	6
27	โพงอ้อย โพงพาง	ท 1.1 ป.2/3 ป.2/4 ป.2/5 ป.2/7 ท 2.1 ป.2/1 ป.2/2 ป.2/4 ท 3.1 ป.2/3 ป.2/4 ท 4.1 ป.2/3	- การเข้าใจธรรมชาติของภาษาไทย และ หลักภาษาไทย เกี่ยวกับ เครื่องหมายต่างๆ สามารถนำไปแต่ง ประโยค การเขียนสื่อสารและการ อ่านประโยคต่างๆ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	11	6

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
		ท 5.1 ป.2/1 ป.2/3			
28	กระต่ายกับเต่า	ท 1.1 ป.2/1 ป.2/3 ท 2.1 ป.2/1 ป.2/3 ท 4.1 ป.2/2 ท 5.1 ป.2/3	- การอ่านคำที่มีสระการจับใจความ สำคัญจากเรื่องที่มิในบทเรียนเรื่อง ขบขันและการอ่านวรรณคดี วรรณกรรมเป็นการเรียนรู้หลักทาง ภาษาและการรับรู้เข้าใจธรรมชาติ และความงดงามของภาษาเพื่อใช้ในการ สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	10	5
สอบปลายปี				-	30
รวมตลอดทั้งปี				200	100

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 13101 ภาษาไทย

เวลาเรียน 200 ชั่วโมง (5 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จำนวน 5.0 หน่วยกิต

ศึกษาความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ คำพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 1,200 คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น คำที่มีตัวการันต์ คำที่มี รร คำที่มีพยัญชนะหรือสระไม่ออกเสียง คำพ้อง คำพิเศษอื่นๆ เช่น คำที่ใช้ ท ธ ถ การอ่านจับใจความ จากสื่อต่างๆ นิทาน หรือเรื่องที่เกี่ยวกับท้องถิ่น เรื่องเล่าสั้นๆ บทเพลงและบทร้อยกรอง บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ข่าว และเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ในท้องถิ่นและชุมชน การอ่านหนังสือตามความสนใจ หนังสือที่นักเรียนสนใจ และเหมาะสมกับวัย หนังสือที่นักเรียนและครูกำหนดร่วมกัน การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ คำแนะนำต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ประกาศ โฆษณา และคำขวัญ การอ่านข้อมูลจากแผนภาพแผนที่ และแผนภูมิ มารยาทในการอ่าน ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน ไม่ทำลายหนังสือ ไม่ควรแย่งอ่าน หรือชะงักหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน

ฝึกคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบ การเขียนตัวอักษรไทย การเขียนบันทึกประจำวัน การเขียนบรรยาย เกี่ยวกับลักษณะของคนสัตว์ สิ่งของ สถานที่ การเขียนจดหมายลาครู การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพและหัวข้อที่กำหนด มารยาทในการเขียน เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ ใช้ภาพเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นให้เสียหาย

ฝึกการฟัง การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น และความรู้สึก จากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน รายการสำหรับเด็ก ข่าว และเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน เพลง การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน การแนะนำตัวเอง การแนะนำสถานที่โรงเรียนและในชุมชน การแนะนำ เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่างๆ การรักษาความสะอาดของร่างกาย การเล่าประสบการณ์ ในชีวิตประจำวัน การพูดในโอกาสต่างๆ การพูดขออภัย การพูดทักทาย การกล่าวขอบคุณและขอโทษ การพูดปฏิเสธ และการพูดซักถาม มารยาทในการฟัง ตั้งใจฟัง มองตาผู้พูด ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่ม ไปรับประทานในขณะที่ฟัง ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ไมโห่ ฮา หรือหัวเราะ ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง มารยาทในการดู ตั้งใจดู ไม่ส่งเสียงดัง หรือแสดงอาการ รบกวนสมาธิของผู้อื่น มารยาทในการพูด ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย

ฝึกทักษะการสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่ประวิสรรชนีย์ และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ และคำที่มี ฤ ฦ คำที่ใช้ บัน บรร คำที่ใช้ ร หัน คำที่มีตัวการันต์ ความหมายของคำ ชนิดของคำ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา การใช้พจนานุกรม การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ประโยคบอกเล่าประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขออภัย ประโยคคำสั่ง คำคล้องจอง คำขวัญ ภาษาไทยมาตรฐานภาษาถิ่น

ฝึกอ่านวรรณคดี วรรณกรรม และเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก วรรณกรรม และวรรณคดีในบทเรียน และตามความสนใจ บทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่า บทอาขยานตามที่กำหนด บทร้อยกรองตามความสนใจ

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางภาษาไทย พัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน การคิดวิเคราะห์ อภิปราย เปรียบเทียบ เพื่อให้ความรู้ และทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มีมารยาท มีนิสัยรักการอ่าน ชื่นชม และเห็นคุณค่าของภาษา ซึ่งเป็นภูมิปัญญาไทยที่เป็นเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมประจำชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1ป.3/1,ป.3/2,ป.3/3,ป.3/4,ป.3/5,ป.3/6,ป.3/7,ป.3/8,ป.3/9

ท 2.2ป.3/1,ป.3/2,ป.3/3,ป.3/4,ป.3/5,ป.3/6

ท 3.1ป.3/1,ป.3/2,ป.3/3,ป.3/4,ป.3/5,ป.3/6

ท 4.1ป.3/1,ป.3/2,ป.3/3,ป.3/4,ป.3/5,ป.3/6

ท 5.1ป.3/1,ป.3/2,ป.3/3,ป.3/4

รวมทั้งหมด 31 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 13101

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เวลา 200 ชั่วโมง/ปี

จำนวน 5.0 หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ท.	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
1	กระต่ายไม่ตื่นตูม	ท 1.1 ป. 3/1 ป. 3/2 ป. 3/5 ป. 3/9 ท 2.1 ป. 3/1 ท 3.1 ป. 3/3 ท 4.1 ป. 3/1 ท 5.1 ป. 3/1	- การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - คำที่มีพยัญชนะอักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ - คำที่มีพยัญชนะ ๓ - คำที่มีสระเดี่ยว สระผสม สระเปลี่ยนรูป - คำที่มีตัวสะกดที่ตรงและไม่ตรงมาตรา - สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน - มารยาทในการอ่าน เช่น ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน ไม่ทำลายหนังสือ - การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนอักษรไทย - การตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เช่น เรื่องเล่า สารคดีสำหรับเด็กนิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - การสะกดคำ การแจกลูกและการอ่านเป็นคำ - การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ	35	15

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
			- คำที่มีพยัญชนะ ๓ - สระเดี่ยว สระผสม สระเปลี่ยนรูป - मात्रาตัวสะกด - ความหมายของคำ - ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน		
2	แม่ไก่อยู่ใน ตะกร้า	ท 1.1 ป. 3/1 ป. 3/2 ป. 3/3 ป. 3/9	- การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นประกอบด้วย - คำที่มีเสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกับรูป - คำที่ประวิสรรชนีย์ และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำอักษรนำ - ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - มารยาทในการอ่าน เช่น ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน - เขียนเรื่องตามจินตนาการ - มีมารยาทในการเขียน เช่น เขียนด้วยลายมือบรรจง เป็นระเบียบ เขียนสะกดคำถูกต้อง ไม่ขีด ขีด หรือฆ่าทิ้ง ใช้ถ้อยคำสุภาพ - พุดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด - คำที่มีเสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกับรูป	35	15

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
			- คำที่ประวิสรรชนีย์ และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำอักษรนำ - คำคล้องจอง - กลอนสี่ - คำขวัญ - ความหมายของคำ - ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน		
3	เด็กอายุเด็กน้อย	ท 1.1 ป. 3/1 ป. 3/2 ป. 3/6 ป. 3/9	- การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นประกอบด้วย - คำที่มี ฤ ฎ คำที่ใช้ บัน บรร คำที่ใช้รร (ร หัน) - คำที่มีพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง คำพ้อง - อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่ทำอ่าน - มารยาทในการอ่าน เช่น ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น ไม่เล่นกันขณะทำอ่าน ไม่ทำลายหนังสือ - คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนอักษรไทย - เขียนจดหมายลาครู - มีมารยาทในการเขียน เช่น เขียนด้วยลายมือบรรจง เป็นระเบียบ เขียนสะกดคำถูกต้อง - บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	30	10

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
			- คำที่มี ฤ ฎ - คำที่ใช้ บัน บรร - คำที่ใช้ รร (ร หัน) - คำที่มีพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำภาษาไทยถิ่น - ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน - ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ		
สอบกลางปี				1	10
4	ลูกแกะของซาฟิยะห์	ท 1.1 ป. 3/1 ป. 3/2 ป. 3/4 ป. 3/5 ป. 3/9 ท 2.1 ป. 3/1 ป. 3/5 ป. 3/6 ท 3.1 ป. 3/1 ป. 3/2 ป. 3/6 ท 4.1 ป. 3/1 ป. 3/2 ท 5.1 ป. 3/1 ป. 3/3	- การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีเครื่องหมายทัศนธาตุ - ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ - สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน - มารยาทในการอ่าน เช่น ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนอักษรไทย - เขียนเรื่องตามจินตนาการ - มีมารยาทในการเขียน เช่น เขียนด้วยลายมือบรรจง เป็นระเบียบ เขียนสะกดคำถูกต้อง - เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความ	35	20

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
			บันเทิง - บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด - คำที่มีเครื่องหมายทัศนธาตุ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์ - ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน - แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน		
5	กาเหว่าที่กลางกรุง	ท 1.1 ป. 3/1 ป. 3/2 ป. 3/7 ป. 3/8 ป. 3/9 ท 2.1 ป. 3/2 ป. 3/4 ป. 3/6 ท 3.1 ป. 3/3 ป. 3/4 ป. 3/6 ท 4.1 ป. 3/1 ป. 3/2 ป. 3/4 ท 5.1 ป. 3/2 ป. 3/3	- การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่ใช้ อำ และอัม - คำที่ใช้ ไ _ ไ _ โย - อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติ ตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ - อธิบายความหมายของข้อมูลจาก แผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ - มารยาทในการอ่าน เช่น ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น ไม่เล่นกัน ขณะที่อ่าน ไม่ทำลายหนังสือ - เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้อย่างชัดเจน - การเขียนคำอวยพร - เขียนจดหมายลาครู - มีมารยาทในการเขียน เช่น เขียนด้วยลายมือบรรจง เป็นระเบียบ	35	20

ทล	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
			เขียนสะกดคำถูกต้อง - ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู - พุดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด - คำที่ใช้ อ่า และอัม - คำที่ใช้ ไ _ ไ _ ไ _ ย - ประโยคเพื่อการสื่อสาร - เพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็ก เพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น - แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน		
6	ธุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย	ท 1.1 ป. 3/1 ป. 3/2 ป. 3/3 ป. 3/9 ท 2.1 ป. 3/3 ป. 3/5 ป. 3/6 ท 3.1 ป. 3/5 ป. 3/6 ท 4.1 ป. 3/1 ป. 3/3 ท 5.1 ป. 3/1	- การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง - ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - มารยาทในการอ่าน เช่น ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน ไม่ทำลายหนังสือ - เขียนบันทึกประจำวัน - เขียนเรื่องตามจินตนาการ - มีมารยาทในการเขียน เช่น เขียนด้วยลายมือบรรจง เป็นระเบียบ - เขียนสะกดคำถูกต้อง - พุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด - สำนวน - ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมาย	30	20

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
			ของคำ - เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ - การใช้เครื่องหมายต่างๆ - ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่าน วรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน		
สอบปลายปี				-	30
รวมตลอดทั้งปี				200	100

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 14101 ภาษาไทย

เวลาเรียน 160 ชั่วโมง (4 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จำนวน 4.0 หน่วยกิต

มีความสามารถในการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ร้อยกรอง คำที่มี ร ล ว เป็นพยัญชนะต้น ตัวควบกล้ำ อักษรนำ คำประสม อักษรย่อ เครื่องหมายวรรคตอน ตำนาน สุภาษิต อ่านจับใจความ เรื่องสั้น เรื่องเล่าจากประสบการณ์ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากการอ่าน คัดคะแนนจากเรื่องที่อ่าน โดยมีเหตุผลประกอบ สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน ไปใช้ในชีวิตประจำวัน คัดลายมือตัวเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนอักษรไทย เขียนคำขวัญ คำแนะนำ แผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพ ความคิดไปพัฒนาตนเอง เขียนย่อความจากนิทาน ความเรียง ประกาศ คำสอน เขียนจดหมายถึงเพื่อน บิดา มารดา เขียนบันทึกความรู้หรือเรื่องราวจากจินตนาการ จำแนกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจากการฟัง การดู การตั้งคำถามตอบคำถามจากการฟัง การดูจากสิ่งต่างๆ เช่น เรื่องเล่า บทความสั้นๆ ข่าว เหตุการณ์ ประจำวัน โฆษณา หรือเรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระอื่นๆ สามารถ สะกดคำ และบอกความหมายจากคำแม่ ก กา มาตราตัวสะกด การผันอักษร คำ ชนิดของคำ การใช้ พจนานุกรม ประโยค บทร้อยกรอง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่น การอธิบายระบุข้อคิดจากการอ่านนิทานพื้นบ้าน นิทานคติธรรม เพลงพื้นบ้าน ท่องจำบทอาขยาน บทร้อยกรองตามที่กำหนดและความสนใจ

ใช้ทักษะกระบวนการอ่าน คิด เขียน ฟัง ดู และพูด เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถ สื่อสารนำความรู้จากทักษะ ด้านภาษาไทยไปใช้ในชีวิตประจำวัน เห็นคุณค่าด้านภาษาไทย รักและหวงแหน ภาษาไทย มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม

รหัสตัวชี้วัด

- ท 1.1 ป.4/1,ป.4/2,ป.4/3,ป.4/4,ป.4/5,ป.4/6,ป.4/7, ป.4/8
- ท 2.1 ป.4/1,ป.4/2,ป.4/3,ป.4/4,ป.4/5,ป.4/6,ป.4/7,ป.4/8
- ท 3.1 ป.4/1,ป.4/2,ป.4/3,ป.4/4,ป.4/5,ป.4/6
- ท 4.1 ป.4/1,ป.4/2,ป.4/3,ป.4/4,ป.4/5,ป.4/6,ป.4/7
- ท 5.1 ป.4/1,ป.4/2,ป.4/3,ป.4/4

รวมทั้งหมด 33 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 14101

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เวลา 160 ชั่วโมง/ปี

จำนวน 4.0 หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	มาตรา ก กา... จำไว้หนาไม่มีตัวสะกด	ท 4.1 ป.4/1	คำที่ไม่มีตัวสะกดทุกคำจัดเป็นคำใน มาตรา ก กา	4	1
2	มาตราตัวสะกด... มีทั้งหมด 8 มาตรา	ท 4.1 ป.4/1	ตัวสะกดเป็นส่วนประกอบหนึ่งของคำ เสียงตัวสะกดมี 8 มาตรา บางมาตรามี พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดตัวเดียว บาง มาตรามีพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดหลาย ตัว	4	1
3	ไตรยางศ์...สร้างคำ	ท 4.1 ป.4/1	พยัญชนะไทย 44 ตัว แบ่งตามระดับ เสียงของพยัญชนะได้เป็นอักษรสูง อักษร กลาง และอักษรต่ำ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ หนึ่งที่ใช้ในการผันอักษร	4	2
4	คำเป็น คำตาย... ดูง่ายไม่ยาก	ท 4.1 ป.4/1	คำที่ไม่มีตัวสะกดและประสมสระ เสียงยาวรวมทั้งคำที่ประสมสระ อำ ไ- ไ- -า กับคำที่มีตัวสะกดอยู่ในมาตรา กง กม เกย เกอว กน ทุกคำเรียกว่า คำเป็น ส่วนคำที่ไม่มีตัวสะกดและประสมสระ เสียงสั้นกับคำที่มีตัวสะกดอยู่ในมาตรา กก กด กบ ทุกคำเรียกว่า คำตาย	4	2
5	วรรณยุกต์...สิ่งสำคัญ ผันอักษร	ท 4.1 ป.4/1	วรรณยุกต์มีทั้งเสียงและรูปคำทุกคำมี เสียงวรรณยุกต์แม้จะไม่มีรูปวรรณยุกต์ ปรากฏ การผันคำตามเสียงวรรณยุกต์ จะทำให้คำเดิมมีเสียงเปลี่ยนไป และ ความหมายก็เปลี่ยนไปด้วย	4	2
6	คำพ้อง... ต้องพิจารณา	ท 4.1 ป.4/1	คำพ้องมีทั้งคำที่เขียนเหมือนกันและอ่าน ออกเสียงเหมือนกัน การฝึกอ่านและเขียน เป็นประจำจะทำให้อ่าน เขียน และใช้คำ ต่าง ๆ สื่อสารได้ถูกต้อง	4	2

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
7	อ่านเขียนอย่างไร...ต้องใช้พจนานุกรม	ท 4.1 ป.4/3	พจนานุกรมใช้อ้างอิงการเขียนสะกดคำ การอ่านคำ ความหมายของคำ รวมทั้ง ชนิดและที่มาของคำ	4	2
8	ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่น...บอกความเป็นไทย	ท 4.1 ป.4/7	ภาษาถิ่นเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารเฉพาะท้องถิ่นคำที่มีความหมายอย่างเดียวกัน อาจใช้คำแตกต่างกันในแต่ละถิ่น การเข้าใจความหมายของภาษาถิ่น ทำให้การสื่อสารกับคนในท้องถิ่นดีขึ้น	4	2
9	อ่านได้คล่อง...ต้องรู้วิธี	ท 1.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/4, ป.4/8 ท 3.1 ป.4/1	- การอ่านบทร้อยแก้วได้ถูกต้องชัดเจน จะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ผู้อ่านสามารถจับใจความได้ถูกต้อง	3	2
			- การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองต้องแบ่งจังหวะให้ถูกต้อง การอ่านต้องมีเสียงสูงต่ำ หนักเบา เอื้อนเสียงเพื่อความไพเราะ	3	
			- การแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นได้อย่างถูกต้อง จะช่วยให้เป็นคนมีเหตุผล ไม่หลงเชื่อสิ่งต่าง ๆ ได้ง่าย	2	
			- การมีมารยาทในการอ่าน ช่วยให้เป็นผู้่านที่ดี และการอ่านมีประสิทธิภาพ	1	
10	เขียนชำนาญ...งานสร้างสรรค์	ท 2.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7, ป.4/8	- การคัดลายมือได้ถูกต้องตามหลักการเขียนตัวอักษรไทยและสวยงามช่วยให้อ่านง่าย และเป็นการเชิดชูภาษาไทย	2	2
			- การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด เป็นการจัดข้อมูลอย่างมีระบบ ทำให้เข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น	2	
			- การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา ควรใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม	4	
			- การเขียนเรื่องตามจินตนาการเป็นการฝึกความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และจินตนาการ	3	
			- การมีมารยาทในการเขียนจะช่วยให้การถ่ายทอดความรู้ และความคิดของผู้เขียนไปสู่ผู้อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ	1	

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
11	ฟัง ดู รู้สนทนา...ภาษา สื่อสาร	ท 3.1 ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6	- การพูดสรุปความจากการฟังและดู เป็น การพูดใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งผู้พูด ต้องฟังและดูเรื่องนั้นอย่างตั้งใจ และมี วิจารณญาณจึงจะทำให้พูดสรุปความได้ดี - การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิง เหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ทำให้ วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ และสรุป ใจความสำคัญของเรื่องได้	3 2	2
12	บทละครเรื่องเงาะป่า	ท 1.1 ป.4/3, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7, ท 5/1 ป.4/2, ป.4/4	บทละครเรื่อง เงาะป่า พระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว มีเค้าเรื่องจริงของเงาะซาไก ซึ่งอาศัยอยู่ แถบจังหวัดพัทลุง ในเนื้อเรื่องมีการใช้ ภาษาที่ถือเป็นภาษาเงาะด้วย	8	2
13	บทเห่กล่อมพระบรรทม เห่เรื่องจับพระบำ	ท 1.1 ป.4/3, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7 ท 5.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/4	บทเห่กล่อมพระบรรทม เห่เรื่องจับพระบำ เป็นผลงานประพันธ์ของสุนทรภู่ เนื้อ เรื่องกล่าวถึงนางเมขลากับบราhma ซึ่ง ตำนานการเกิดฟ้าแลบ ฟ้าร้อง และ ฟ้าผ่าตามความเชื่อของไทย	4	2
14	คำประพันธ์สุภาษิต...ให้ ข้อคิดสอนใจ	ท 1.1 ป.4/3, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7 ท 5.1 ป.4/2, ป.4/4	ความดีที่เรากระทำไว้ จะทำให้ผู้อื่น จดจำเราตลอดไป	4	2
15	เพลงพื้นบ้าน	ท 5.1 ป.4/3	เพลงพื้นบ้านจะใช้คำภาษาถิ่นเป็นเนื้อ ร้อง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่น	4	2
16	บทอาขยาน	ท 5.1 ป.4/4	การท่องจำบทอาขยาน นอกจากจะช่วย ฝึกความจำแล้วยังเป็นการปลูกฝัง ความคิดและคำสอนดี ๆ ให้ฝังแน่นอยู่ใน ตัวเราด้วย	2	2
สอบกลางปี				1	10

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
1	คำนาม...ใช้เรียกตามชื่อ	ท 4.1 ป.4/2	คำที่ใช้เรียกชื่อคน พืช สัตว์ สิ่งของ สถานที่และสิ่งต่าง ๆ จัดเป็นคำนาม	4	2
2	คำแทนชื่อ...นี่ คือสรรพนาม	ท 4.1 ป.4/2	คำที่ใช้เรียกแทนคำนามในการสนทนา จัดเป็นคำสรรพนาม ซึ่งมีทั้งคำสรรพนามสำหรับใช้แทนผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่กล่าวถึง คำสรรพนามช่วยให้การสื่อสารกระชับ เพราะไม่ต้องกล่าวคำนามนั้นซ้ำ	4	2
3	คำกริยา...สื่ออาการ	ท 4.1 ป.4/2	คำที่แสดงอาการหรือการกระทำของนาม และสรรพนามซึ่งเป็นประธานของประโยค เรียกว่า คำกริยา คำกริยาบางคำมีใจความสมบูรณ์ในตัว ไม่ต้องมีกรรมมาต่อท้าย แต่คำกริยาบางคำต้องมีกรรมมาต่อท้าย จึงจะได้ใจความสมบูรณ์	4	2
4	คำวิเศษณ์... ขยายคำจำให้แม่นยำ	ท 4.1 ป.4/2	คำที่ทำหน้าที่ขยายคำต่าง ๆ ให้มีความหมายชัดเจนขึ้น เรียกว่า คำวิเศษณ์ คำวิเศษณ์สามารถขยายได้ทั้งคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา และคำวิเศษณ์	4	2
5	ภาษาไทยน่าเรียน... ฝึกเขียนด้วยประโยค	ท 4.1 ป.4/4	ประโยคเกิดจากการนำคำหรือกลุ่มคำ มาเรียบเรียงให้ได้ใจความเพื่อใช้สื่อสาร	4	2
6	กลอนสี่...วรรคละ สี่คำ จำได้ง่าย	ท 4.1 ป.4/5	กลอนสี่เป็นบทร้อยกรองที่มี 4 วรรค วรรคละ 4 คำ บทร้อยกรองจะมีสัมผัสระหว่างวรรคและระหว่างบททำให้เกิดความไพเราะ	4	2
7	คำขวัญเตือนใจ... ให้ทำความดี	ท 4.1 ป.4/5	คำขวัญเป็นถ้อยคำที่มีเสียงคล้องจอง ทำให้ไพเราะ และมีความหมายกินใจ สามารถจดจำได้ง่าย	4	2
8	คำพังเพยและสุภาษิต... ให้ข้อคิดสอนใจ	ท 4.1 ป.4/6	คำพังเพยและสุภาษิตเป็นสำนวนที่ให้ข้อคิด คติสอนใจในการดำเนินชีวิต ถ้อยคำมีลักษณะกระชับ กินใจ ไพเราะ	4	2

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
9	เขียนชำนาญ... งานสร้างสรรค์	ท 2.1 ป.4/2, ป.4/4, ป.4/6, ป.4/7	- การเขียนสื่อสารต้องใช้คำให้ถูกต้องเหมาะสม สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน - การเขียนย่อความเป็นการสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องชัดเจน - การเขียนบันทึกจากการศึกษาค้นคว้า ช่วยให้มีความรู้และประสบการณ์ในการเขียนเพิ่มมากขึ้น - การเขียนรายงานเป็นการนำเสนอข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้า การเขียนได้ถูกต้องครบถ้วนจะทำให้รายงานมีความน่าเชื่อถือ ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย	3 3 2 5	2
10	ฟัง ดู รู้สนทนา...ภาษา สื่อสาร	ท 3.1 ป.4/3, ป.4/5, ป.4/6	- การพูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ต้องพูดอย่างมีเหตุผล สุภาพ และมีมารยาท จึงจะเกิดประโยชน์ต่อผู้พูด และผู้ฟัง - การพูดรายงานเป็นการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างถูกต้องให้ผู้ฟังเข้าใจ ผู้พูดรายงานต้องมีทักษะในการพูด การพูดรายงานนั้นจึงจะสัมฤทธิ์ผล และได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ - การมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ทำให้ได้รับความรู้ที่ดี มีประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน	4 6 1	2
11	พระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุตสาร	ท 1.1 ป.4/3, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7 ท 5.1 ป.4/2, ป.4/4	เรื่องพระอภัยมณี เป็นนิทานคำกลอนที่สุนทรภู่แต่งได้อย่างสนุกสนาน เรื่องราวการผจญภัยลี้ลับน่าตื่นตึ่งชวนให้ติดตาม และตื่นตาตื่นใจไปกับจินตนาการของกวี	6	2

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
12	นิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ	ท 1.1 ป.4/3, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7 ท 5.1 ป.4/1, ป.4/2	นิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียว ก่อเหตุ แสดงถึงสาเหตุเพียงเล็กน้อยที่ ทำให้เกิดเรื่องราวใหญ่โตเพราะความ ขาดสติยั้งคิด	4	2
13	นิราศเดือน	ท 1.1 ป.4/3, ป.4/4, ป.4/6, ป.4/7 ท 5.1 ป.4/2, ป.4/4	นิราศเดือนของนายมี เป็นวรรณคดี ที่กล่าวถึงประเพณีไทยทั้ง 12 เดือน โดยบรรยายให้เห็นถึงวิถีชีวิตและ ความเป็นไทย	6	2
14	บทละครพูดคำกลอน เรื่อง พระร่วง	ท 1.1 ป.4/3, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7 ท 5.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/4	บทละครพูดคำกลอนเรื่อง พระร่วง พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระ- มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นวรรณคดีที่มี เนื้อหาหยกเย่งวีรบุรุษ ปลุกฝังความรัก ชาติและแสดงให้เห็น พลังของความ สามัคคี	6	2
15	บทอาขยาน	ท 5.1 ป.4/4	การท่องจำบทอาขยาน นอกจากจะช่วย ฝึกความจำแล้วยังเป็นการปลูกฝัง ความคิดและคำสอนดี ๆ ให้ฝังแน่นอยู่ ในตัวเราด้วย	2	2
สอบปลายปี				-	30
รวมตลอดทั้งปี				160	100

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 15101 ภาษาไทย

เวลาเรียน 160 ชั่วโมง (4 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จำนวน 4.0 หน่วยกิต

ศึกษาความหมายของบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการันต์ อักษรย่อ และเครื่องหมายวรรคตอน ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา ข้อความที่มีความหมายโดยนัยการอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ วรรณคดี ในบทเรียนบทความ บทโฆษณา งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม การใช้พจนานุกรม การใช้วัสดุอุปกรณ์ การอ่านฉลากยา คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ข่าวสารทางราชการ การอ่านหนังสือตามความสนใจ หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน มารยาทในการอ่าน

ฝึกคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และการคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย การเขียนสื่อสาร การเขียนคำขวัญ คำอวยพร คำแนะนำ และคำอธิบายแสดงขั้นตอน การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ ย่อความจากนิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น การกรอกแบบรายการใบฝากเงิน ธนาณัติ แบบฝากส่งพัสดุไปรษณีย์ภัณฑ์ การเขียนเรื่องตามจินตนาการ มารยาทในการเขียน

ฝึกจับใจความจากการฟัง การพูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่างๆ เรื่องเล่าบทความ ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน โฆษณา สื่ออิเล็กทรอนิกส์ การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูในชีวิตประจำวัน การรายงาน การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน การพูดลำดับเหตุการณ์ มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

ฝึกการใช้คำบุพบท คำสันธาน คำอุทาน ประโยคและส่วนประกอบของประโยค ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่น คำราชาศัพท์ คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ภาพยานี 11 ส่วนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

ฝึกอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม นิทานพื้นบ้าน นิทานคติธรรม เพลงพื้นบ้าน วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า บทอาขยานตามที่กำหนด บทร้อยกรองตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถแก้ปัญหา พัฒนาระบวนการอ่าน คิดวิเคราะห์ จับใจความและเขียนสื่อความสำคัญและเขียนสื่อความวิจารณ์ ศึกษาค้นคว้า ทำโครงการ เลือกใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสม มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีทักษะชีวิต ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ชื่นชมและเห็นคุณค่าของภาษา ซึ่งเป็นภูมิปัญญาไทยที่เป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมประจำชาติ มีมารยาทที่ดี และมีนิสัยรักการอ่าน สามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5, ป.5/6, ป.5/7, ป.5/8

ท 2.1ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5, ป.5/6, ป.5/7, ป.5/8, ป.5/9

ท 3.1ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5

ท 4.1ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4,ป.5/5,ป.5/6,ป.5/7

ท 5.1ป.5/1, ป.5/2,ป.5/3, ป.5/4

รวมทั้งหมด 33 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 15101

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 160 ชั่วโมง/ปี

จำนวน 4.0 หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
1	บุพพทจดจำ นำหน้าคำหรือข้อความ	ท 4.1 ป.5/1	- คำบุพพทอยู่หน้าคำนามหรือคำสรรพนามในประโยคเพื่อบอกเวลา บอกตำแหน่งที่ตั้ง สถานที่ บอกความเป็นเจ้าของบอกความเกี่ยวข้องหรือความประสงค์ ทำให้ประโยคสื่อสารนั้นมีใจความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น	4	3
2	คำสันธาน สะพานเชื่อมประโยค	ท 4.1 ป.5/1	- คำสันธานใช้เชื่อมประโยค 2 ประโยคให้เป็นประโยคเดียวกัน เพื่อให้มีใจความคล้อยตามกัน ชัดแย้งกัน ให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเป็นเหตุเป็นผลกันตามจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร	4	3
3	คำอุทาน สื่อสารอารมณ์	ท 4.1 ป.5/1	- คำอุทานเป็นเสียงที่เปล่งออกมาแตกต่างจากเสียงของคำทั่ว ๆ ไปทำให้ทราบอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยไม่เน้นความหมายของคำ	4	3
4	ภาษาไทยน่าเรียน ฝึกเขียนประโยค	ท 4.1 ป.5/2	- การสื่อสารในชีวิตประจำวันต้องใช้ประโยคเพื่อสื่อความหมาย ดังนั้น การรู้จักจำแนกและเรียบเรียงประโยคให้ถูกต้อง มีส่วนประกอบของประโยคครบถ้วนสมบูรณ์จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ	4	3
5	อ่านได้คล่อง ต้องรู้วิธี	ท 1.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5, ป.5/6, ป.5/7, ป.5/8	1. การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ได้ถูกต้องตามอักขรวิธี โวหารและประเภทของงานเขียน จะทำให้เกิดความไพเราะการอ่านมีประสิทธิภาพ ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ชัดเจน 2. การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองเป็นทำนอง เสนาะได้ถูกต้องตามอักขรวิธีและฉันทลักษณ์ของบทร้อยกรองนั้น ๆ รู้จักทอดจังหวะ เอื้อนเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อหา จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจเรื่องได้ชัดเจน และบทร้อยกรองนั้นมีความไพเราะยิ่งขึ้น	9	3

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
			3. การอ่านจับใจความโดยสามารถแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และสรุปความจากการอ่านทำให้เรามีเหตุผล ไม่หลงเชื่อสิ่งต่าง ๆ ได้ง่าย ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ รู้จักเลือกพิจารณานำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการดำเนินชีวิต 4. การอ่านงานเขียนเชิงอธิบายคำสั่งข้อแนะนำ ให้เข้าใจชัดเจนเสียก่อน จะทำให้ปฏิบัติตามได้ถูกต้อง ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัยในการใช้งาน 5. การเลือกอ่านหนังสือให้เหมาะสมกับความต้องการและวัยทำให้ได้รับคุณค่าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง 6. การมีมารยาทในการอ่านทำให้เป็นที่น่าชื่นชมต่อผู้พบเห็น		
6	เขียนชำนาญงานสร้างสรรค์	ท 2.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5, ป.5/6, ป.5/7, ป.5/8, ป.5/9	1. การคัดลายมือเป็นการฝึกเขียนตัวอักษรไทยให้สวยงามและถูกต้อง 2. การเขียนสื่อสารควรเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนให้ถูกต้องเหมาะสมกับงานเขียนประเภทนั้น ๆ จึงจะสื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ 3. แผนภาพโครงเรื่องใช้ในการวางโครงเรื่องที่มีการดำเนินเรื่องเป็นไปตามลำดับเหตุการณ์ ส่วนแผนภาพความคิดใช้ในการวางโครงเรื่องที่มีความคิดรวบยอดเป็นสำคัญ การนำแผนการโครงเรื่องและแผนภาพความคิดมาใช้ในการเขียนทำให้งานเขียนมีคุณภาพ และได้ความครบถ้วนสมบูรณ์ 4. ย่อความเป็นการนำใจความสำคัญของแต่ละตอนจากเรื่องที่อ่านมาเรียบเรียงใหม่เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่ต้องการสื่อสารได้ง่ายยิ่งขึ้น 5. การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติต้องใช้ภาษาที่สุภาพ แสดงถึงความเคารพให้เหมาะสมกับบุคคล 6. การเขียนแสดงความรู้สึกและความ	24	3

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
			คิดเห็น เป็นการนำเสนอข้อเท็จจริงที่ได้จากการตรวจสอบโดยใช้เหตุผลประกอบ ซึ่งทำให้ผู้อ่านได้รับทราบข้อมูลและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ 7. การกรอกแบบรายการต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ใช้ภาษาที่กระชับ ชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์และสะดวกในการติดต่อทำธุระ 8. การเขียนเรื่องตามจินตนาการได้ดี ต้องหมั่นฝึกการคิด การสังเกต และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 9. การมีมารยาทในการเขียนจะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจสารที่ผู้เขียนถ่ายทอดได้ง่ายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น		
7	ฟัง ดู รู้ สำนวนภาษาสื่อสาร	ท 3.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5	1. การพูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกรู้จากเรื่องที่ฟังและดู ควรพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนพูด เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งกับผู้อื่น เพราะในเรื่องเดียวกันแต่ละคนอาจมีมุมมองและความคิดเห็นแตกต่างกันได้ 2. การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ทำให้สามารถวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของเรื่อง และนำความรู้หรือข้อคิดที่ได้รับไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน 3. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูในชีวิตประจำวันต้องใช้เหตุผลมีข้อเท็จจริงและหลักฐานมาประกอบ 4. การพูดรายงานตามหลักการที่ถูกต้องจะทำให้การนำเสนอข้อมูลมีความน่าสนใจและผู้อ่านได้รับประโยชน์จากการฟังนั้น 5. การมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ทำให้การติดต่อสื่อสารมีประสิทธิภาพและเป็นมารยาททางสังคมที่พึงปฏิบัติ	7	2
8	บทละครเรื่อง สังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์	ท 1.1 ป.5/1, ป.5/5,	- บทละครเรื่อง สังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์ แสดงให้เห็นถึงความรักของแม่ที่มี	8	2

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
		ป.5/7 ท 5.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4	ต่อลูกไม่ว่าลูกจะเกิดมาเป็นเช่นไรก็ย่อมเป็นที่รักตั้งดวงใจของแม่เสมอ นอกจากนั้น ยังแสดงถึงความกตัญญูทวดเทวีของพระสังข์ที่รู้จักช่วยเหลือแบ่งเบาภาระของแม่เท่าที่เด็กจะทำได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ลูกทุกคนควรประพฤติปฏิบัติตาม		
9	กระเช้าสีดา	ท 1.1 ป.5/1, ป.5/5, ป.5/7 ท 5.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3	- นิทานเรื่อง กระเช้าสีดา มีเนื้อเรื่องสนุกสนาน ใช้ภาษาบรรยายได้สละสลวย ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย เหมาะสำหรับเด็กแฝงแนวคิดในเรื่องผลของการทำความดี คือ การเชื่อฟังผู้ใหญ่ ความมีน้ำใจ และความสุภาพอ่อนโยน ซึ่งนักเรียนควรนำไปประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันให้สม่ำเสมอจนเป็นนิสัย	6	2
10	บทประพันธ์ ร้อยกรองสุภาพ	ท 1.1 ป.5/1, ป.5/5, ป.5/7 ท 5.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4	- บทประพันธ์ร้อยกรองสุภาพมีคุณค่าด้านวรรณศิลป์และให้คติสอนใจเพื่อประพฤติในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม ผู้นำไปปฏิบัติย่อมประสบความสุขความเจริญในการดำเนินชีวิต	4	2
11	เพลงชาติไทย	ท 1.1 ป.5/5 ท 5.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4	เพลงชาติเป็นเพลงประจำชาติ ที่แสดงถึงความเป็นชาติ เอกราช ศิลปวัฒนธรรม และลักษณะนิสัยของชนในชาติ เราจึงควรรู้ประวัติ ตระหนักถึงความสำคัญของเพลงชาติ และร้องเพลงชาติไทยอย่างภาคภูมิ	4	2
12	บทอาขยาน	ท 5.1 ป.5/4	การท่องจำบทอาขยานสามารถนำไปใช้อ้างอิงและนำข้อคิดไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต	2	2
สอบกลางปี				1	10
13	ภาษาถิ่น บอกความเป็นไทย	ท 4.1 ป.5/3	- ภาษาไทยในแต่ละท้องถิ่นมีการใช้ถ้อยคำสำนวนที่แตกต่างกันการรู้และเข้าใจความหมายของคำจะทำให้การสื่อสารดียิ่งขึ้น	5	3
14	ใช้ให้ถูกฟังจำ	ท 4.1 ป.5/4	- คำราชาศัพท์เป็นคำในภาษาไทยที่ต้อง	5	3

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
	คำราชาศัพท์		เลือกใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลระดับต่าง ๆ		
15	คำในภาษาไทย ที่นำมาใช้จาก ภาษาต่างประเทศ	ท 4.1 ป.5/5	- ภาษาไทยมีการนำคำจาก ภาษาต่างประเทศมาใช้เป็นจำนวนมาก เรา ควรทราบที่มาของคำเรียนรู้ การอ่าน การ เขียน และการใช้คำเหล่านั้นให้ถูกต้อง	5	3
16	กาพย์ยานีลำนานา... สิบเอ็ดคำจำได้ง่าย	ท 4.1 ป.5/6	- กาพย์ยานี 11 นิยมใช้ในการแต่งพรรณนา เรื่องต่าง ๆ ลักษณะของคำประพันธ์ทำให้บท ร้อยกรองมีความไพเราะ งดงาม สละสลวย ผู้อ่านจดจำได้ง่ายและเกิดจินตนาการตามเนื้อ เรื่องเป็นอย่างดี	5	3
17	สำนวน คำพังเพย สุภาษิต ให้ข้อคิด สอนใจ	ท 4.1 ป.5/7	- การใช้สำนวนได้ถูกต้องทำให้สื่อ ความหมายชัดเจน ได้เรียนรู้ความงดงาม ของภาษาไทย และเป็นการอนุรักษ์ภาษาไทย	5	3
18	อ่านได้คล่อง ต้องรู้วิธี	ท 1.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5, ป.5/6, ป.5/7, ป.5/8	1. การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วได้ถูกต้อง ตามอักขรวิธี ไวยากรณ์และประเภทของงาน เขียน จะทำให้เกิดความไพเราะการอ่านมี ประสิทธิภาพ ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ชัดเจน 2. การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองเป็น ทำนองเสนาะได้ถูกต้องตามอักขรวิธีและ ฉันทลักษณ์ ของบทร้อยกรองนั้น ๆ รู้จัก ทอดจังหวะเอื้อนเสียงแสดงอารมณ์ตาม เนื้อหา จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจเรื่องได้ชัดเจน และบทร้อยกรองนั้นมีความไพเราะยิ่งขึ้น 3. การอ่านจับใจความโดยสามารถแยก ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และสรุปความจาก การอ่านทำให้เรามีเหตุผล ไม่หลงเชื่อสิ่งต่าง ๆ ได้ง่าย ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ รู้จักเลือก พิจารณาคำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการ ดำเนินชีวิต 4. การอ่านงานเขียนเชิงอธิบายคำสั่ง ข้อแนะนำ ให้เข้าใจชัดเจนเสียก่อนจะทำให้ ปฏิบัติตามได้ถูกต้อง ทำงานอย่างมี ประสิทธิภาพและปลอดภัยในการใช้งาน 5. การเลือกอ่านหนังสือให้เหมาะสมกับ ความต้องการและวัยทำให้ได้รับคุณค่า	16	2

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
			สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง 6. การมีมารยาทในการอ่านทำให้เป็นที่ น่าชื่นชมต่อผู้พบเห็น		
19	เขียนชำนาญ งานสร้างสรรค์	ท 2.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5, ป.5/6, ป.5/7, ป.5/8, ป.5/9	1. การคัดลายมือเป็นการฝึกเขียนตัว อักษรไทยให้สวยงามและถูกต้อง 2. การเขียนสื่อสารควรเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนให้ถูกต้องเหมาะสมกับงานเขียน ประเภทนั้น ๆ จึงจะสื่อความหมายได้ชัดเจน ตรงตามวัตถุประสงค์ 3. แผนภาพโครงเรื่องใช้ในการวางโครงเรื่อง ที่มีการดำเนินเรื่องเป็นไปตามลำดับ เหตุการณ์ ส่วนแผนภาพความคิดใช้ในการ วางโครงเรื่องที่มีความคิดรวบยอดเป็นสำคัญ การนำแผนการโครงเรื่องและแผนภาพ ความคิดมาใช้ในการเขียนทำให้งานเขียนมี คุณภาพ และได้ความครบถ้วนสมบูรณ์ 4. ย่อความเป็นการนำใจความสำคัญของแต่ ละตอนจากเรื่องที่อ่านมาเรียบเรียงใหม่ เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่ต้องการสื่อสารได้ง่าย ยิ่งขึ้น 5. การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ ต้องใช้ภาษาที่สุภาพ แสดงถึงความเคารพให้ เหมาะสมกับบุคคล 6. การเขียนแสดงความรู้สึกและความ คิดเห็น เป็นการนำเสนอข้อเท็จจริงที่ได้จาก การตรวจสอบโดยใช้เหตุผลประกอบ ซึ่งทำ ให้อ่านได้รับทราบข้อมูลและข้อคิดเห็นที่ เป็นประโยชน์ 7. การกรอกแบบรายการต่าง ๆ ได้อย่าง ถูกต้อง ใช้ภาษาที่กระชับ ชัดเจน ทำให้ สื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์และสะดวก ในการติดต่อทำธุระ 8. การเขียนเรื่องตามจินตนาการได้ดี ต้อง หมั่นฝึกการคิด การสังเกต และมีความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ 9. การมีมารยาทในการเขียนจะทำให้ผู้อ่าน	11	2

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
			สามารถเข้าใจสารที่ผู้เขียนถ่ายทอดได้ง่าย และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น		
20	ฟัง ดู รู้สนทนา ภาษาสื่อสาร	ท 3.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5	1. การพูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และ ความรู้สึกร่วมจากเรื่องที่ฟังและดู ควรพิจารณา อย่างรอบคอบก่อนพูด เพื่อไม่ให้เกิดความ ขัดแย้งกับผู้อื่น เพราะในเรื่องเดียวกันแต่ละ คนอาจมีมุมมองและความคิดเห็นแตกต่าง กันได้ 2. การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล จากเรื่องที่ฟังและดู ทำให้สามารถวิเคราะห์ ความน่าเชื่อถือของเรื่อง และนำความรู้หรือ ข้อคิดที่ได้รับไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิต ประจำวัน 3. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ ฟังและดูในชีวิตประจำวันต้องใช้เหตุผลมี ข้อเท็จจริงและหลักฐานมาประกอบ 4. การพูดรายงานตามหลักการที่ถูกต้องจะ ทำให้การนำเสนอข้อมูลมีความน่าสนใจและ ผู้ฟังได้รับประโยชน์จากการฟังนั้น 5. การมีมารยาทในการฟัง การดู และการ พูด ทำให้การติดต่อสื่อสารมีประสิทธิภาพ และเป็นมารยาททางสังคมที่พึงปฏิบัติ	8	3
21	ราชาธิราช ตอนกำเนิดมะกะโท	ท 1.1 ป.5/1, ป.5/5, ป.5/7 ท 5.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3	เรื่อง ราชาธิราช ตอน กำเนิดมะกะโท แสดงให้เห็นถึงคุณธรรมและคุณลักษณะ พิเศษของมะกะโท ซึ่งจะเป็นผู้นำในภาย หน้า เช่น ความกตัญญูความจงรักภักดี ความเมตตา ความมานะอุตสาหะ สติปัญญา ไหวพริบอันชาญฉลาด มองเห็นการณ์ไกล และรู้จักแก้ปัญหาเมื่อเกิดเหตุยุ่งยากต่าง ๆ นอกจากจะได้รับความเพลิดเพลินจากเนื้อ เรื่องแล้ว ยังได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวใน ประวัติศาสตร์ วิธีชีวิตความเป็นอยู่ของคน ไทยในอดีต รวมทั้งข้อคิดต่าง ๆ ที่นำไปใช้ ในชีวิตจริงได้เป็นอย่างดีสิ่งเหล่านี้คือ ประโยชน์หลายประการที่ได้รับจากวรรณคดี	8	2
22	โคลงโลกนิติ	ท 1.1 ป.5/1,	-คำสอนจากโคลงโลกนิติพระนิพนธ์ของ	6	2

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
		ป.5/5, ป.5/7 ท 5.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4	สมเด็จพระยาเดชาดิศร ที่กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการได้รวบรวมไว้นั้นล้วนเป็นคำสอนที่เหมาะสมจะนำไปใช้เป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิตปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ทั้งให้ข้อคิดเตือนใจสำหรับตนเอง หรือใช้แนะนำสั่งสอนผู้อื่น คำสอนในโคลงโลกนิติจึงทรงคุณค่าเสมอสำหรับผู้ประพฤติปฏิบัติตาม		
23	นิทานคติธรรมเรื่อง พญาช้างผู้เสียสละ	ท 1.1 ป.5/1, ป.5/5, ป.5/7 ท 5.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3	-นิทานคติธรรมเรื่อง พญาช้างผู้เสียสละให้คิดว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” ในสังคมย่อมมีทั้งคนดีและคนชั่วเราจึงควรนำคุณธรรมของคนดีมาเป็นแบบอย่าง พร้อมทั้งใช้สติปัญญาพิจารณาให้รู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของคนชั่วเพื่อหลีกเลี่ยงการคบหาอันอาจจะนำภัยมาสู่ตนเอง	4	2
24	บทอาขยาน	ท 5.1 ป.5/4	การท่องจำบทอาขยานสามารถนำไปใช้อ้างอิงและนำข้อคิดไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต	2	2
สอบปลายปี				-	30
รวมตลอดทั้งปี				160	100

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 16101 ภาษาไทย

เวลาเรียน 160 ชั่วโมง (4 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จำนวน 4.0 หน่วยกิต

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง และอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร เข้าใจเกี่ยวกับชนิด หน้าที่ของคำในประโยค ลักษณะของประโยคใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล รวบรวมและเข้าใจความหมายของคำ ภาษาต่างประเทศ แต่งบทร้อยกรอง เปรียบเทียบสำนวน คำพังเพยและสุภาษิต อ่านเรื่องสั้นอย่าง หลากหลาย อ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน นำความรู้ ความคิด จากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของ ข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิและกราฟ พุดแสดงความรู้ความเข้าใจ วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟัง และดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล พุดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน ลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่ศึกษาค้นคว้า พุดโน้มน้าวในสถานการณ์ต่างๆ ให้ผู้อื่นน่าเชื่อถือ คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนคำ ขวัญ คำอวยพร ประกาศ เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด เขียนเรียงความ เขียนย่อความ เขียนจดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการ เขียนเรื่องรามจินตนาการ มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด มีความเข้าใจ เห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้อง เพลงพื้นบ้านในท้องถิ่น

โดยใช้หลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว บทร้อยกรองและคำประพันธ์ตามลักษณะของคำประพันธ์ เป็นทำนองเสนาะ อ่านจับใจความ ตีความ แปลความ วิเคราะห์ความ อธิบายและสรุปความ ทักษะการ คัดลายมือ การเขียนโดยใช้หลักการเขียนสื่อสาร การเขียนเรื่องตามจินตนาการ เขียนจดหมายและกรอกแบบ รายการ ทักษะการฟัง การพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น การพุดวิเคราะห์เรื่องจากการฟัง การดูสื่อโฆษณา พุดรายงานและพุดโน้มน้าว

สามารถเลือกใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลสามารถนำความรู้และข้อคิดไปใช้ในตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวัน มีจิตสาธารณะ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1ป.6/1,ป.6/2,ป.6/3,ป.6/4,ป.6/5,ป.6/6,ป.6/7,ป.6/8,ป.6/9

ท 2.1ป.6/1,ป.6/2,ป.6/3,ป.6/4,ป.6/5,ป.6/6,ป.6/7,ป.6/8,ป.6/9

ท 3.1ป.6/1,ป.6/2,ป.6/3,ป.6/4,ป.6/5,ป.6/6

ท 4.1ป.6/1,ป.6/2,ป.6/3,ป.6/4,ป.6/5,ป.6/6

ท 5.1ป.6/1,ป.6/2,ป.6/3,ป.6/4

รวมทั้งหมด 34 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 16101

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 160 ชั่วโมง/ปี

จำนวน 4.0 หน่วย

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
1	คำนาม...ใช้เรียกตามชื่อ	ท 4/1 ป.6/1	คำนามเป็นคำชนิดหนึ่งที่ใช้เรียกคนพืชสัตว์ สิ่งของและสถานที่คำนามทำหน้าที่เป็นได้ทั้งประธานและกรรมในประโยคซึ่งใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน	4	2
2	คำแทนชื่อ...นี่คือสรรพนาม	ท 4/1 ป.6/1	คำสรรพนามเป็นคำที่ใช้แทนคำนามเพื่อไม่ต้องกล่าวคำนามนั้นซ้ำอีกคำสรรพนามเป็นคำที่ต้องใช้ในการสนทนาในชีวิตประจำวันจึงต้องเลือกใช้กับบุคคลต่างๆให้ถูกต้องและเหมาะสม	4	2
3	คำกริยา...สื่ออาการ	ท 4/1 ป.6/1	คำกริยาเป็นคำที่แสดงอาการหรือสภาพหรือการกระทำของประธานในประโยคซึ่งเป็นคำนามหรือคำสรรพนามประโยคทุกประโยคจะต้องมีคำกริยา	4	2
4	ขยายคำ...ควรจำคำวิเศษณ์	ท 4/1 ป.6/1	คำวิเศษณ์เป็นคำที่ใช้ขยายหรือประกอบคำอื่นคือคำนามคำสรรพนามคำกริยาหรือคำวิเศษณ์ด้วยกันเองเพื่อให้ได้ใจความชัดเจนยิ่งขึ้น	4	2
5	บุพบท...จดจำหน้าหน้าคำหรือข้อความ	ท 4/1 ป.6/1	คำบุพบททำหน้าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำหรือกลุ่มคำเพื่อบอกเวลาตำแหน่งที่ตั้งสถานที่ความเป็นเจ้าของความเกี่ยวข้องหรือความประสงค์จึงควรเลือกใช้คำบุพบทแต่ละชนิดให้ถูกต้องและเหมาะสม	4	2
6	คำสันธาน...สะพานเชื่อมคำและประโยค	ท 4/1 ป.6/1	คำสันธานใช้เชื่อมคำประโยคหรือข้อความให้มีใจความต่อเนื่องกันประโยคที่มีคำสันธานจะสามารถแยกเป็นประโยคย่อยได้คำสันธานทำให้ประโยคหรือข้อความสละสลวยขึ้น	4	2

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
7	อ่านคล่อง...ต้องรู้วิธี 1	ท 1.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/4 ป.6/5 ป.6/9	1. การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วต้องออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนตามอักขรวิธีเว้นวรรคตอนเหมาะสมใช้น้ำเสียงน่าฟังมีเสียงหนักเสียงเบาการอ่านนั้นจึงจะมีประสิทธิภาพเกิดความน่าสนใจผู้ฟังสามารถจับใจความได้ง่ายและถูกต้อง 2. การอ่านออกเสียงบทร้อย-กรองได้ถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์และอักขรวิธีรู้จักเอื้อนเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อหาความจะทำให้บทร้อยกรองนั้นเกิดความไพเราะน่าฟังยิ่งขึ้น 3. การฝึกฝนการอ่านจับใจความตามหลักเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอจะทำให้เข้าใจสาระสำคัญของเรื่องได้ถูกต้องและอ่านเรื่องได้รวดเร็วยิ่งขึ้น 4. การมีมารยาทในการอ่านแสดงถึงอุปนิสัยที่ดีซึ่งน่าชื่นชม	17	4
8	เขียนชำนาญ...งานสร้างสรรค์ 1	ท 2.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/5 ป.6/9	1. การคัดลายมือเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนอยู่เสมอเพื่อพัฒนาลายมือและเขียนหนังสือให้ถูกต้องลายมือที่อ่านง่ายเป็นระเบียบเรียบร้อยสะอาดนอกจากทำให้ผู้อ่านสบายตาเกิดความรู้สึกลอยอ่านข้อความนั้นแล้วยังแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนมีความตั้งใจและมีมารยาทที่ดีในการเขียน 2. การเขียนสื่อสารต้องใช้ถ้อยคำสำนวนภาษารวมทั้งรูปแบบให้ถูกต้องเหมาะสมเพื่อสื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ 3. การเขียนย่อความเป็นการนำใจความสำคัญของเนื้อเรื่องแต่ละย่อหน้ามาเรียบเรียงใหม่ให้ต่อเนื่องกันซึ่งจะช่วยให้การสื่อสารเกิดความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น 4. การมีมารยาทในการเขียนจะช่วยให้การถ่ายทอดความรู้และความคิดของผู้เขียนไปสู่ผู้อ่านมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ	9	4

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
9	ฟังดูรู้สนทนา...ภาษา สื่อสาร 1	ท 3.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/5 ป.6/6	1. การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจุดประสงค์ ของเรื่องที่ฟังและดูต้องฟังและดูเรื่องนั้นให้ ตลอดจึงจะสามารถพูดได้ถูกต้องและนำ ความรู้หรือข้อคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ 2. การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล จากเรื่องที่ฟังและดูทำให้สามารถวิเคราะห์ ความน่าเชื่อถือเพื่อนำความรู้และข้อคิดที่ได้ จากเรื่องนั้นไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ 3. การพูดโน้มน้าวเป็นการพูดจูงใจหรือเชิญ ชวนให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกลอยตามหรือเกิด กำลังใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดประโยชน์ แก่ส่วนรวม 4. การมีมารยาทในการฟังการดูและการพูด จะทำให้รับสารและส่งสารได้เหมาะสมกับ กาลเทศะเป็นที่ชื่นชมของผู้ที่พบเห็น	11	2
10	บทละครเรื่อง รามเกียรติ์ตอน ศึกไมยราพ	ท 1.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/5 ป.6/8 ท 5.1 ป.6/1 ป.6/3 ป.6/4	รามเกียรติ์เป็นวรรณคดีไทยที่มีเค้าโครงเรื่อง มาจากรamayana ของอินเดียเนื้อเรื่องเป็นการ ทำสงครามอันยืดเยื้อระหว่างมนุษย์ลิงและ ยักษ์มีความสนุกสนานตื่นเต้นเร้าใจโดยมี แก่นสำคัญของเรื่องคือธรรมะย่อมชนะ อธรรม	8	2
11	สุภาษิตสอนหญิง	ท 1.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/5 ป.6/8 ท 5.1 ป.6/1 ป.6/3 ป.6/4	สุภาษิตสอนหญิงเป็นวรรณคดีคำสอนแก่ หญิงไทยให้คติเตือนใจแนวทางในการ ประพฤติปฏิบัติตนทั้งทางกายวาจาใจที่ดั่งาม สอดคล้องกับค่านิยมและขนบธรรมเนียม ประเพณีไทยซึ่งยังคงทันสมัยและใช้ได้ตลอด กาล	5	2
12	คำกลอนสอนสุภาษิต... ให้ข้อคิดสอนใจ	ท 1.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/5 ป.6/8	การนำข้อคิดจากคำกลอนสุภาษิตไปปฏิบัติ ทำให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต ประจำวัน และการอยู่ร่วมกันในสังคม	4	2

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
		ท 5.1 ป.6/1 ป.6/3 ป.6/4			
13	บทอาขยาน	ท 5.1 ป.6/4	การท่องจำบทอาขยานเพื่อนำไปใช้อ้างอิง และนำข้อคิดไปเป็นแนวทางในการดำเนิน ชีวิต	2	2
สอบกลางปี				1	10
14	คำอุทาน... สื่อสารอารมณ์	ท 4/1 ป.6/1	คำอุทานใช้แทนอารมณ์ความรู้สึกต่างๆของผู้ พูดทำให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่พูดชัดเจนยิ่งขึ้น	4	2
15	ระดับภาษาราชการ ภาษาถิ่น...ใช้ให้เคยชิน และเหมาะสม	ท 4/1 ป.6/2	การเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารกับบุคคล ต่างๆได้อย่างเหมาะสมเป็นการอนุรักษ์ วัฒนธรรมทางภาษาซึ่งเป็นเอกลักษณ์อย่าง หนึ่งของชาติ	6	2
16	คำในภาษาไทย... ที่นำมาใช้จาก ภาษาต่างประเทศ	ท 4/1 ป.6/3	การรู้ลักษณะของคำและความหมายของคำ ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาทำให้อ่าน เขียนและเข้าใจข้อความต่างๆได้ถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น	5	2
17	สังเกตอย่างไร... ประโยคชนิดใด หรือกลุ่มคำ	ท 4/1 ป.6/4	ประโยคใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันการใช้ ประโยคได้ถูกต้องจะทำให้การสื่อสารมี ประสิทธิภาพ	5	2
18	กลอนสุภาพ...ซาบซึ้ง ใจ	ท 4/1 ป.6/5	การแต่งบทร้อยกรองต้องคำนึงถึงลักษณะ และข้อกำหนดของบทร้อยกรองแต่ละ ประเภทรู้จักเลือกสรรถ้อยคำที่มีความหมาย และเสียงคล้องจองเหมาะสมมาใช้จึงจะทำให้ บทร้อยกรองนั้นไพเราะสละสลวย	4	2
19	สำนวนไทย...สอนใจ ให้คิด	ท 4/1 ป.6/6	คำพังเพยและสุภาษิตเป็นสำนวนไทยที่มี ความหมายในเชิงเปรียบเทียบและให้คติ สอนใจ	4	2
20	อ่านคล่อง...ต้องรู้วิธี 2	ท 1.1 ป.6/6 ป.6/7 ป.6/8	1.การอ่านงานเขียนเชิงอธิบายคำสั่ง ข้อแนะนำและปฏิบัติตามอย่างถูกต้องจะทำ ให้ได้รับประโยชน์ในการนำไปใช้อย่างเต็มที่ 2. การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ	7	4

		ป.6/9	และกราฟทำให้เข้าใจความหมายรวดเร็ว ชัดเจนยิ่งขึ้นและนำไปใช้ประโยชน์ได้ง่าย 3. การอ่านหนังสือไม่ว่าจะเป็นหนังสือ ประเภทใดล้วนแต่มีความสำคัญในการสร้าง พฤติกรรมแห่งการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต 4. การมีมารยาทในการอ่านแสดงถึงอุปนิสัย ที่ดีซึ่งน่าชื่นชม		
21	เขียนชำนาญ... งานสร้างสรรค์ 2	ท 2.1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/4 ป.6/6 ป.6/7 ป.6/8 ป.6/9	1. การเขียนสื่อสารต้องใช้ถ้อยคำสำนวน ภาษารวมทั้งรูปแบบให้ถูกต้องเหมาะสมเพื่อ สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ 2. การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพ ความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียนจะช่วยให้การ นำเสนอข้อมูลมีระบบงานเขียนมีประเด็น ชัดเจนและได้ความครบถ้วนสมบูรณ์ 3. การเขียนเรียงความมีรูปแบบเฉพาะคือมี คำนำเนื้อเรื่องและสรุปเป็นการเขียนเพื่อ ถ่ายทอดความรู้ความคิดความรู้สึกและ ประสบการณ์ไปยังผู้อ่าน 4. การเขียนจดหมายส่วนตัวเพื่อใช้ ติดต่อสื่อสารกับบิดามารดาญาติพี่น้องหรือ เพื่อนควรเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาให้ ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์จะทำให้การ สื่อสารนั้นประสบผลสำเร็จตรงตาม วัตถุประสงค์ 5. การกรอกแบบรายการได้ครบถ้วนถูกต้อง ด้วยลายมือที่อ่านง่ายสะอาดเรียบร้อยจะทำให้ การติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานหรือองค์กร ต่างๆ ประสบความสำเร็จ 6. การเขียนเรื่องตามจินตนาการต้อง มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างดีจากนั้นจึงวาง โครงเรื่องที่สนุกและน่าสนใจแล้วเรียบเรียง	20	4
			เรื่องโดยใช้สำนวนภาษาที่เหมาะสมเพื่อให้ ผู้อ่านเห็นภาพและเกิดความรู้สึกคล้อยตาม เนื้อเรื่องที่อ่าน 7. การมีมารยาทในการเขียนจะช่วยให้การ ถ่ายทอดความรู้และความคิดของผู้เขียนไปสู่ ผู้อ่านมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ		
22	ฟังดูรู้สนทนา...ภาษา สื่อสาร 2	ท 3.1 ป. 6/3	1. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจาก สื่อโฆษณาต้องใช้ข้อมูลและเหตุผลประกอบ	6	2

		ป. 6/4 ป. 6/6	เพื่อจะได้เลือกซื้อสินค้าที่มีคุณภาพหรือใช้ บริการตามที่ต้องการอย่างคุ้มค่า 2. การพูดรายงานที่ดีทำให้การนำเสนอข้อมูล มีความน่าสนใจผู้ฟังได้รับความรู้และ ประโยชน์จากการฟัง 3. การมีมารยาทในการฟังการดูและการพูด จะทำให้รับสารและส่งสารได้เหมาะสมกับ กาลเทศะเป็นที่ชื่นชมของผู้ที่พบเห็น		
23	นิทานทองอินตอน นกพระโขนงที่สอง	ท 1.1 ป. 6/1 ป. 6/2 ป. 6/3 ป. 6/5 ป. 6/8 ท 5.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3	นิทานทองอินตอนนกพระ-โขนงที่สอง สะท้อนให้เห็นการเกิดข่าวลือขึ้นในสังคม แม้กระทั่งได้เห็นสิ่งนั้นด้วยตากก็อาจไม่ใช่ ความจริงยิ่งผู้รับข่าว สารต้องมีวิจารณญาณไตร่ตรองเพื่อไม่ให้หลง ผิดหรือตกเป็นเหยื่อของผู้ไม่หวังดี	7	2
24	บทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม	ท 1.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/5 ป.6/8 ท 5.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/4	บทเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนเป็นวรรณคดีที่ สะท้อนความเป็นไทยอย่างเด่นชัดทั้งสภาพ สังคมวิถีชีวิตวัฒนธรรมความเชื่อและยัง สะท้อนความจริงของชีวิตที่ต้องพบกับความ ทุกข์ความเสียใจความพลัดพรากสิ่งเหล่านี้ ล้วนเป็นคุณค่าของวรรณคดี ที่ผู้อ่านจะได้รับ	6	2
25	นิทานพื้นบ้าน และเพลงพื้นบ้าน	ท5.1 ป.6/2	การนำข้อคิดจากคำกลอน สุภาษิตไปปฏิบัติทำให้เกิด ประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต ประจำวันและการอยู่ร่วมกัน ในสังคม	4	2

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (100)
26	บทอาขยาน	ท 5.1 ป.6/4	การท่องจำบทอาขยานเพื่อนำไปใช้อ้างอิง และนำข้อคิดไปเป็นแนวทางในการดำเนิน ชีวิต	2	2
สอบปลายปี				-	30
รวมตลอดทั้งปี				160	100

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 21101 ภาษาไทย

เวลา 60 ชั่วโมง (3 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษา ฝึกทักษะ การอ่านบทร้อยแก้ว ร้อยกรอง การจับใจความสำคัญ การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น การวิเคราะห์คุณค่างานเขียน มารยาทในการอ่าน การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด การเขียนจดหมายส่วนตัว จดหมายกิจธุระ การเขียนเพื่อการสื่อสาร การเขียนบรรยายประสบการณ์ การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ การพูดสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังและการดู การเล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู การประเมินคุณค่าของสื่อโน้มน้าวใจ ลักษณะของเสียงในภาษาไทย การสร้างคำในภาษาไทย การวิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค การอ่านสรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม การอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม

โดยใช้ทักษะกระบวนการอ่านบทร้อยแก้วร้อยกรอง ทักษะการจับใจความสำคัญ ทักษะการแสดงความคิดเห็น ทักษะการวิเคราะห์แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ทักษะการวิเคราะห์คุณค่างานเขียน ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร ทักษะการเขียนบรรยายประสบการณ์ ทักษะการเขียนเรียงความ ทักษะการเขียนย่อความ ทักษะการพูด การฟัง การดู ทักษะการพูดเล่าเรื่องย่อ ทักษะการประเมินค่า ทักษะการอธิบาย ทักษะการสร้างคำ ทักษะการวิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ทักษะการอธิบายวรรณคดีและวรรณกรรม ทักษะการเขียนสื่อสาร ทักษะการเขียนบรรยายประสบการณ์ ทักษะการเขียนเรียงความ ทักษะการเขียนย่อความ ทักษะการพูด การฟัง การดู ทักษะการพูดเล่าเรื่องย่อ

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการอ่าน มีมารยาทในการฟัง และการดู มุ่งมั่นในการทำงาน เห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมไทย รักความเป็นไทยและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ สามารถดำเนินชีวิตอย่างสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/1, ม.1/2, ม.1/3, ม.1/8, ม.1/9

ท 2.1 ม.1/1, ม.1/2, ม.1/3, ม.1/4, ม.1/5, ม.1/7

ท 3.1 ม.1/1, ม.1/2, ม.1/4

ท 4.1 ม.1/1, ม.1/2, ม.1/3

ท 5.1 ม.1/1, ม.1/3

รวมทั้งหมด 19 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 21101

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 เวลา 60 ชั่วโมง

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
1	นิราศภูเขาทอง	ท 1.1 ม.1/1, ม.1/2 ท 2.1 ม.1/1, ม.1/7 ท 3.1 ม.1/1 ท 4.1 ม.1/1, ม.1/2 ท 5.1 ม.1/1 ม.1/5	1. การเข้าใจประเภทของคำพ้องที่ใช้ในคำประพันธ์ทำให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ชัดเจนขึ้น และการใช้บริบทช่วยพิจารณาความหมายของคำศัพท์บางคำ ซึ่งไม่สามารถตรวจสอบความหมายโดยตรงจากพจนานุกรม จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำประพันธ์นั้นได้ถูกต้องและชัดเจน 2. คำประสมเกิดจากการนำคำมูลที่มีความหมายต่างกันตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมกัน แล้วเกิดเป็นคำที่มีความหมายใหม่ หรือยังคงมีเค้าความหมายของคำเดิม การสร้างคำประสมทำให้ภาษาไทยมีคำใช้เพิ่มมากขึ้น 3. คำซ้อนเกิดจากการนำคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมกัน แต่ละคำที่นำมารวมกันต้องมีความหมายเหมือนกัน คล้ายคลึงกัน หรือตรงข้ามกันก็ได้คำที่เกิดขึ้นจะมีความหมายใหม่ หรือยังคงมีเค้าของความหมายเดิม การสร้างคำซ้อนทำให้ภาษาไทยมีคำใช้เพิ่มขึ้น 4. คำซ้ำเกิดจากการนำคำมูลคำเดิมมากล่าวหรือเขียนซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แล้วเกิดเป็นคำที่มีความหมายใหม่หรือยังคงมีเค้าของความหมายเดิม ในการเขียนจะใช้ไม้ยมก (๗) แทนคำซ้ำการสร้างคำซ้ำทำให้ภาษาไทยมีคำใช้เพิ่มมากขึ้น 5. คำที่มีความหมายถึงบุคคล สัตว์ พืช วัตถุ ทั้งที่สามารถมองเห็นและมองไม่เห็นเป็นคำนาม 6. คำที่ใช้แทนคำนามเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำนามนั้นซ้ำอีกเป็นคำสรรพนามคำนามนั้นซ้ำ 7. คำกริยาที่ใช้แสดงการกระทำ แสดงอาการ หรือแสดงสภาพของคำนามหรือคำสรรพนามซึ่งเป็นประธานในประโยค 8. คำซึ่งทำหน้าที่ขยายกริยาในประโยคเป็นคำวิเศษณ์ 9. คำที่ปรากฏหน้าคำนาม หรือคำสรรพนามเพื่อบอกความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำอื่นในประโยคเดียวกันเป็นคำบุพบท 10. คำที่ใช้เชื่อมคำ กลุ่มคำ หรือประโยค เข้าด้วยกันเป็นคำเชื่อม	21	10

11. คำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่งต่อสถานการณ์ขณะนั้นเป็นคำอุทาน
12. การอ่านจับใจความเป็นการอ่านระดับพื้นฐาน ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาหาความรู้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับข้อความหรือเรื่องราวที่อ่าน ผู้ที่มีทักษะการอ่านจับใจความสูงจะสามารถเข้าใจเนื้อหาที่ปรากฏในข้อความหรือเรื่องที่อ่านอย่างรวดเร็ว และแม่นยำซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์หรือตีความเรื่องราวนั้น ๆ ต่อไป
13. ในนิราศภูเขาทองมีคำประพันธ์ที่มีความหมายสัมพันธ์กับสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิตซึ่งควรวิเคราะห์ให้เข้าใจเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และควรศึกษากลวิธีการประพันธ์สำหรับการใช้ในการพินิจคุณค่าทางวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อให้เห็นคุณค่าและสามารถนำมาใช้ในการแต่งคำประพันธ์ได้
14. นิราศมีลักษณะคำประพันธ์เช่นเดียวกับกลอนสุภาพ การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองให้ไพเราะควรคำนึงถึงการเอื้อสัมผัสของคำให้มีเสียงคล้องจองกัน และใช้น้ำเสียงให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
15. นิราศภูเขาทองมีคำประพันธ์ไพเราะและมีความหมายดีหลายบท สมควรนำมาเป็นบทฝึกคัดลายมือและท่องจำสำหรับใช้สื่อสารอ้างอิงได้เป็นอย่างดี
16. การท่องจำบทอาขยานทำให้มีตัวอย่างบทร้อยกรองที่ไพเราะและให้ข้อคิดดี ๆ สำหรับสอนใจตนเอง และใช้อ้างอิงเพื่อสื่อสารในโอกาสต่าง ๆ
17. จดหมายส่วนตัวเป็นการสื่อสารด้วยการเขียนประเภทหนึ่งจากผู้เขียนซึ่งเป็นผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารซึ่งเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิด การเขียนจดหมายมีรูปแบบเฉพาะ และมีคำขึ้นต้น คำลงท้าย ซึ่งต้องเขียนและเลือกใช้คำให้ถูกต้อง เหมาะสมกับผู้รับ
18. การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ ผู้เขียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับสถานที่นั้น ๆ เป็นอย่างดี และควรศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ที่เชื่อถือได้ จึงจะทำให้งานเขียนนั้นน่าสนใจและเพิ่มพูนความรู้แก่ผู้อ่านยิ่งขึ้น
19. คุณค่าของนิราศภูเขาทองเด่นทั้งด้านวรรณศิลป์ที่ไพเราะงดงาม ด้านเนื้อหาที่สอดแทรกข้อคิดในการดำเนินชีวิตหลายประการ และด้านสังคมที่สะท้อนวิถีชีวิตไทย
20. วรรณคดีทำให้ผู้อ่านได้เห็นความงามของภาษาทำให้จิตใจอ่อนโยน สื่อความคิดและจินตนาการทำให้เกิดปัญญา การอ่านวรรณคดีจึงช่วยจรรโลงใจ พัฒนาความคิด และปลูกฝังคุณธรรมที่ดีงาม

2	โคลงโลกนิติ	ท 1.1 ม.1/1, ม.1/8, ม.1/9 ท 2.1 ม.1/2, ม.1/3 ท 3.1 ม.1/1 ท 4.1 ม.1/2, ม.1/3, ม.1/6 ท 5.1 ม.1/1, ม.1/5	1. โคลงโลกนิติ เป็นสุภาษิตที่มีการรวบรวมและชำระสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาเดชาดิศร เนื้อหาของโคลงเป็นคติสอนใจในการดำเนินชีวิต การศึกษาความหมายของคำศัพท์ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น 2. ความเปรียบเทียบเป็นการเปรียบเทียบสิ่งใดหนึ่งให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น เนื้อหาในโคลงโลกนิติเป็นสุภาษิตคำสอนจึงใช้ความเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพและเข้าใจเนื้อหาเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน 3. คำพ้องแบ่งเป็นคำพ้องรูปซึ่งเขียนเหมือนกัน อ่านออกเสียงต่างกัน คำพ้องเสียงเป็นคำที่เขียนต่างกัน อ่านออกเสียงเหมือนกัน ส่วนคำพ้องรูปพ้องเสียงเป็นคำที่เขียนและอ่านออกเสียงเหมือนกัน คำพ้องทั้ง 3 ประเภทมีความหมายแตกต่างกัน การเข้าใจความหมายของคำพ้อง ต้องพิจารณาบริบทแวดล้อมจึงจะทราบความหมายอย่างถูกต้อง ส่วนคำพ้องความหมายหรือคำไวพจน์เป็นคำที่เขียนต่างกัน อ่านออกเสียงต่างกัน แต่ความหมายเหมือนกัน การนำคำไปใช้ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบริบท 4. คำแต่ละชนิดในประโยคทำหน้าที่แตกต่างกัน และคำชนิดเดียวกันอาจทำหน้าที่ในประโยคแตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับตำแหน่งและบริบทอื่น ๆ ในประโยค การรู้จักชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคทำให้เข้าใจเนื้อหาในประโยคนั้นได้ชัดเจน การสื่อสารจึงมีประสิทธิภาพ 5. คำประพันธ์ประเภทโคลงบังคับการใช้คำเอก คำโท บางคำจึงต้องใช้คำเอกโทษ โทโทษเพื่อให้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ และสื่อความหมายตามที่ตั้งใจ การเข้าใจคำเอกโทษ โทโทษทำให้เข้าใจเนื้อหาในโคลงโลกนิติมากขึ้น และการอ่านคำโคลงโลกนิติอย่างถูกต้อง ทำให้ได้รับอรรถรสในการอ่าน และสื่อความหมายได้ตรงตามต้องการ 6. บทอาขยานในโคลงโลกนิติมีคุณค่าทั้งด้านเนื้อหาให้ข้อคิดและคุณค่าด้านภาษาที่ไพเราะคมคาย การท่องจำบทอาขยานจึงมีประโยชน์สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้ 7. กลวิธีการประพันธ์เป็นการเลือกใช้ถ้อยคำให้เกิดความไพเราะงดงามและช่วยสื่อความหมายให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้นกลวิธีการประพันธ์มีหลายรูปแบบ เช่น การใช้คำอุปมาอุปลักษณ์ การเล่นคำ และการเล่นเสียง การเข้าใจกลวิธีการประพันธ์ทำให้เข้าใจเนื้อหาในคำประพันธ์ และตระหนักในคุณค่าของคำประพันธ์มากขึ้น 8. โคลงโลกนิติเป็นสุภาษิตไทยโบราณที่มีเนื้อหาให้คติสอนใจทั้งในเรื่องการพัฒนาตนเองและการปฏิบัติตนต่อผู้อื่น การเข้าใจ	15	15
---	-------------	---	---	----	----

			เนื้อหาในโคลงโลกนิติ ทำให้สามารถนำคำสอนไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ 9. คำพังเพยและสุภาษิตเป็นถ้อยคำสำนวนที่มุ่งให้คติในการดำเนินชีวิต โดยคำพังเพยมีความหมายกลาง ๆ ที่แฝงข้อคิดเตือนใจให้นำไปปฏิบัติ ส่วนสุภาษิตมุ่งเน้นการสั่งสอนตักเตือนให้จดจำ ในโคลงโลกนิติมีคำสอนที่สอดคล้องกับคำพังเพยและสุภาษิต การเข้าใจเนื้อหาทำให้สามารถนำคำพังเพยและสุภาษิตไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ 10. การพินิจคุณค่าของโคลงโลกนิติแบ่งเป็นคุณค่าด้านวรรณศิลป์ คุณค่าด้านแนวคิดคุณค่าด้านเนื้อหา และคุณค่าด้านสังคม ซึ่งคุณค่าแต่ละด้านนั้นมีประโยชน์ต่อการศึกษาวรรณคดีและการนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน 11. การเขียนบรรยายประสบการณ์เป็นการเขียนอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ตามลำดับเหตุการณ์และตามความเป็นจริง ผู้เขียนจึงต้องใช้สำนวนภาษา ถ้อยคำอย่างเหมาะสม เรียบเรียงเหตุการณ์ให้เป็นลำดับ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องและเกิดความรู้คล้อยตามเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการเล่า 12. การพูดแสดงความคิดอย่างสร้างสรรค์ เป็นการใช้ความคิดพิจารณาประเด็นต่าง ๆ โดยเป็นความคิดที่แปลกใหม่ น่าสนใจ และสร้างสรรค์สังคม ผู้พูดจึงต้องศึกษาเรื่องนั้นอย่างละเอียด แล้วจึงวิเคราะห์ วิจัยหรือประเมินค่าเรื่องนั้นอย่างมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้ผู้ฟังได้รับประโยชน์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริง 13. การพูดหรือเขียนเล่าเรื่องที่สอดคล้องกับคำสอนในโคลงโลกนิติ เป็นการพูดหรือเขียนเพื่อแสดงให้เห็นว่าโคลงโลกนิติเป็นสุภาษิตคำสอนที่มีความทันสมัย เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ผู้พูดหรือเขียนเล่าเรื่องต้องเข้าใจเนื้อหาในโคลงโลกนิติ จึงจะสามารถนำมาเชื่อมโยงกับชีวิตจริงได้ 14. การเขียนกระทู้บนกระดานสนทนาเป็นการสื่อสารประเภทหนึ่งบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้เขียนควรเลือกใช้ถ้อยคำให้กระชับ สุภาพ สื่อความหมายได้ถูกต้อง และเขียนเรื่องที่สร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ 15. การเขียนบันทึกการเรียนรู้เป็นการเขียนความรู้ ความรู้สึก และความคิดเห็นจากการอ่านวรรณคดี เพื่อพัฒนาความคิดของผู้อ่าน		
		สอบกลางภาคเรียน		-	10
3	สุภาษิต พระร่วง	ท 1.1 ม.1/1,ม.1/5, ม.1/8,ม.1/9	1. การศึกษาความหมายของคำศัพท์ในวรรณคดีทำให้เข้าใจเนื้อความของวรรณคดีเรื่องนั้นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น 2. คำสอนเกิดจากการนำคำที่มีความหมายเหมือนกัน ไกลเคียง	11	10

		ท 2.1 ม.1/1 ท 3.1 ม.1/1 ท 4.1 ม.1/2, ม.1/3, ม.1/6 ท 5.1 ม.1/1	กัน หรือตรงข้ามกัน มารวมกันให้เกิดคำใหม่ที่มีความหมาย 3. สุภาชิตพระร่วงให้ข้อคิดคำสอนในการดำเนินชีวิตหลายประการ ซึ่งสัมพันธ์กับโคลงโลกนิติและสุภาชิตไทย 4. คำต่าง ๆ ที่อยู่ในเรื่องหรือข้อความ เรียกว่า บริบท บริบทจะช่วยให้เข้าใจคำในข้อความบางคำได้ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความจากเรื่องได้ชัดเจนขึ้น 5. สุภาชิตพระร่วงมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสนอแนวทางการประพฤติปฏิบัติตนที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต 6. การเขียนด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบและถูกต้องตามอักขรวิธี เป็นค่านิยมที่พึงงามและเป็นการอนุรักษ์ภาษาไทย 7. สุภาชิตพระร่วงให้ข้อคิดคำสอนดี ๆ ที่ควรนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต จึงมีคุณค่าควรแก่การท่องจำเพื่อนำไปใช้สื่อสารอ้างอิง 8. การเขียนแสดงความคิดเห็น เป็นการใช้เหตุผลและหลักฐานอ้างอิงมาประกอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ รูปแบบการเขียนแสดงความคิดเห็นอาจจะเป็นจดหมาย บทความ เรียงความ หรือการตอบข้อสอบอัตนัย 9. การพูดที่ดีต้องมีสาระสำคัญ นำเสนออย่างเป็นลำดับขั้นตอน มีความชัดเจน เป็นประโยชน์แก่ผู้ฟัง มีความคิดริเริ่มแปลกใหม่ และสร้างสรรค์สังคม 10. สุภาชิตพระร่วงเป็นวรรณคดีที่ทรงคุณค่าทางด้านภาษา มีแนวคิดในการดำเนินชีวิตและสะท้อนภาพของสังคมไทย 11. การสืบค้นข้อมูลและการเขียนบันทึกการเรียนรู้เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อนำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในการชีวิต		
4	กาพย์ พระไชย- สุริยา	ท 1.1 ม.1/1,ม.1/2 ,ม.1/8,ม.1/9 ท 2.1 ม.1/1, ม.1/9 ท 3.1 ม.1/1, ม.1/2 ท 4.1 ม.1/1, ม.1/2 ท 5.1 ม.1/1	1. การศึกษาความหมายของคำศัพท์ในวรรณคดีทำให้เข้าใจเนื้อความของวรรณคดีเรื่องนั้นได้ชัดเจนขึ้น 2. การอ่านและจับใจความสำคัญได้ ทำให้สามารถลำดับเหตุการณ์ สรุปเนื้อเรื่องของวรรณคดีได้ชัดเจน 3. เสียงสระ เสียงพยัญชนะ และเสียงวรรณยุกต์ สามารถนำมาประกอบให้เกิดคำที่มีความหมายเพื่อใช้ในภาษาไทย 4. หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงตัวสะกดของคำซึ่งมี 9 หน่วยเสียง 5. คำที่อยู่ในแม่ ก กา เป็นคำที่ประกอบขึ้นจากหน่วยเสียงพยัญชนะต้น หน่วยเสียงสระและหน่วยเสียงวรรณยุกต์ คำที่ประสมหน่วยเสียงสระ อำ ไอ โอ เอา จะออกเสียงเหมือนมีเสียงพยัญชนะท้าย แต่ไม่ปรากฏรูปพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด 6. คำซ้อนเป็นคำที่เกิดจากการนำคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมกัน คำที่นำมารวมกันอาจมีความหมายเหมือนกัน คล้ายคลึง	13	15

		กัน หรือตรงข้ามกันก็ได้ คำที่เกิดขึ้นจะมีความหมายใหม่ หรือ ยังมีเค้าของความหมายเดิม 7. คำประสมเกิดจากการนำคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมา ประสมเป็นคำใหม่ ที่มีความหมายใหม่หรือยังคงมีเค้า ความหมายของคำเดิม 8. การอ่านกาพย์เป็นทำนองเสนาะผู้อ่านต้องเข้าใจจังหวะ วรรคตอน เข้าใจฉันทลักษณ์ และเนื้อหา ออกเสียงถูกต้องตาม อักขรวิธี ชัดเจน มีสมาธิในการอ่านและการควบคุมเสียง 9. บทชมธรรมชาติในเรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา มีความงดงาม ไพเราะทางด้านวรรณศิลป์และสื่อจินตภาพ ที่งดงาม		
สอบปลายภาค			-	30
รวมตลอดภาคเรียน			60	100

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 21102 ภาษาไทย

เวลา 60 ชั่วโมง (3 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษา ฝึกทักษะ การวิเคราะห์คำเปรียบเทียบและคำความหมายของคำตามบริบทต่าง ๆ การตีความ คำยากในเอกสารวิชาการตามบริบท การวิเคราะห์งานเขียนประเภทชักจูง โน้มน้าวใจ การอ่านคู่มือแนะนำ วิธีการใช้งานของเครื่องใช้ต่าง ๆ การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด การเขียนเพื่อการสื่อสาร การเขียนย่อความ การเขียนแสดงความคิดเห็น การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงงาน มารยาทในการเขียน การพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู การพูดเล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู การพูดรายงานเรื่อง หรือประเด็นจากการฟัง ดู และสนทนา มารยาทในการฟัง การดู และการพูด การวิเคราะห์ความแตกต่างของ ภาษาพูดและภาษาเขียน การแต่งร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 การใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต การวิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม การสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน การท่องจำบทอาขยานและ บทร้อยกรอง

โดยใช้ทักษะกระบวนการวิเคราะห์คำเปรียบเทียบและคำความหมายของคำตามบริบทต่าง ๆ ทักษะ การแสดงความคิดเห็น ทักษะการวิเคราะห์งานเขียน ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียนสื่อสาร ทักษะการเขียน แสดงความคิดเห็น ทักษะการเขียนจดหมายส่วนตัว จดหมายกิจธุระ ทักษะการเขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้าและโครงงาน ทักษะการพูดแสดงความคิดเห็น ทักษะการเล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู ทักษะการ พูดรายงานหรือประเด็นจากการฟัง ดู และสนทนา ทักษะการวิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษา เขียน ทักษะการแต่งบทร้อยกรอง ประเภท กาพย์ยานี 11 ทักษะการใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต ทักษะการวิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรม ทักษะการสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน ทักษะการท่องจำ บทอาขยานและบทร้อยกรอง ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร

เพื่อให้เห็นคุณค่าการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน โดยใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการเขียน มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด เห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมไทย มีความภูมิใจและธำรงรักษาภาษาไทย

รหัสตัวชี้วัด

- ท 1.1 ม.1/4, ม.1/5, ม.1/6, ม.1/7
- ท 2.1 ม.1/1, ม.1/2, ม.1/6, ม.1/5, ม.1/8, ม.1/9
- ท 3.1 ม.1/3, ม.1/5, ม.1/6
- ท 4.1 ม.1/4, ม.1/5, ม.1/6

รวมทั้งหมด 16 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 21102

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

รายวิชา ภาษาไทย

ภาคเรียนที่ 2 เวลา 60 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
5	สมเด็จพระรามาอสา	ท 1.1 ม.1/4 ท 2.1 ม.1/6 ท 3.1 ม.1/3, ม.1/6 ท 4.1 ม.1/4 ท 5.1 ม.1/2, ม.1/3	1. วรรณคดีเรื่อง ราชาธิราช แปลมาจากพงศาวดารมอญ และนำมาเรียบเรียงใหม่สอดแทรกวิถีชีวิตความเป็นไทย เรื่อง ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา มีคำศัพท์ที่ควรศึกษามากมาย เพื่อเป็นประโยชน์ในการอ่านเรื่องให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น 2. แนวทางที่จะทำให้ผู้อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วที่เป็นวรรณคดีได้นั้น ต้องศึกษาเนื้อเรื่องให้เข้าใจ สังเกตถ้อยคำและข้อความที่เป็นใจความสำคัญเพื่อเน้นเสียง และฝึกอ่านออกเสียงคำที่อ่านยากให้ถูกต้อง 3. การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วที่มักเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจะเป็นการอ่านโดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ทักษะและความสามารถที่เคยฝึกฝนมาเพื่อให้การอ่านออกเสียงนั้นมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้ที่จะอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วได้ดี จึงต้องฝึกฝนและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ 4. การเขียนย่อความเป็นการนำใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน พังหรือดู มาเรียบเรียงใหม่ให้กระชับ เข้าใจง่าย และได้ใจความถูกต้อง ครบถ้วนตามเรื่องเดิม 5. คำซ้อน เป็นคำที่เกิดจากการนำคำมูลที่มีความหมายเหมือนกัน คล้ายคลึงกัน หรือตรงข้ามกัน ตั้งแต่ 2 คำมารวมกันทำให้เกิดคำใหม่ที่มีความหมายใหม่หรือมีเค้าของความหมายเดิม 6. คำประสม เป็นคำที่เกิดจากการนำคำที่มีความหมายต่างกัน ตั้งแต่ 2 คำมารวมกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายใหม่ หรือมีเค้าของความหมายเดิม 7. ลักษณะนาม เป็นคำที่ใช้บอกลักษณะของสิ่งต่าง ๆ เพื่อแสดงรูปร่าง ลักษณะ หรือ ปริมาณของสิ่งนั้น 8. การเข้าใจลักษณะและความหมายของคำพ้องที่ใช้ในวรรณคดีทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 9. ไม้ม้วน (ฯ) จะใช้เมื่อเป็นคำซ้ำ และเมื่อต้องการซ้ำคำ วลี หรือประโยคเดิมอีกครั้งหนึ่งซึ่งต้องเป็นคำชนิดเดียวกันและอยู่ในเนื้อความเดียวกัน 10. อุปมาเป็นการใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบให้เห็นภาพพจน์ที่	20	20

			ชัดเจน ซึ่งมักมีคำว่า ดัง เหมือน ดุจ ในข้อความที่แสดงการเปรียบเทียบนั้น 11. การพูดแสดงความคิดสร้างสรรค์ต้องใช้ความคิดพิจารณาประเด็นต่าง ๆ แล้วจึงแสดงความคิดเห็นให้ปรากฏ เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ฟัง โดยเป็นความริเริ่ม แปลกใหม่และสร้างสรรค์สังคม 12. การพูดสรุปความจากเรื่องที่ฟังและดู ทำให้ได้รับข้อมูลที่กระชับ ประหยัดเวลา ได้สาระสำคัญครบถ้วน และทำให้การสื่อสารเกิดประสิทธิภาพ ได้รับประโยชน์ทั้งผู้พูดและผู้ฟัง 13. การเขียนแนะนำตนเองเป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเองให้ผู้อื่นรับทราบเพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งข้อมูลทั้งหมดต้องเป็นความจริง 14. พรรณนาโวหารเป็นการเขียนอธิบายรายละเอียดของสิ่งต่าง ๆ หรือความรู้สึกอย่างประณีตละเอียดลออ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความซาบซึ้ง และเกิดจินตภาพ 15. การเขียนเรียงความเชิงพรรณนาเป็นงานเขียนร้อยแก้วที่มีการแทรกเนื้อความที่กล่าวอย่างละเอียด และเลือกใช้ถ้อยคำเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพ มีโครงสร้างที่ประกอบด้วยคำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป 16. จดหมายลาครู เป็นจดหมายกิจวัตรรูปแบบหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อขออนุญาตครูผู้สอนเพื่อหยุดเรียน อันเนื่องมาจากนักเรียนมีกิจวัตรส่วนตัวจะต้องไปปฏิบัติหรือมีอาการป่วยจนไม่สามารถมาเรียนได้ 17. การถ่ายทอดวรรณคดีออกมาเป็นบทละครทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องและความนึกคิดของตัวละครได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น 18. การแสดงละครจากวรรณคดีเป็นการสืบสานวรรณคดีไทยวิธีหนึ่ง ซึ่งทำให้ผู้แสดงและผู้ชมเข้าใจเนื้อเรื่องและพฤติกรรมของตัวละครได้ดียิ่งขึ้น 19. วรรณคดีเรื่อง ราชาริราช ตอน สมิงพระรามอาสา ให้คุณค่าทั้งด้านสำนวนภาษาที่ไพเราะจับใจ สละสลวยชวนอ่าน ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการรักษาคำพูด การรักษาতিบ้าน-เมือง รักเกียรติและศักดิ์ศรีของตนเอง 20. การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้อื่นและการบันทึกความรู้ทำให้ได้รับความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น		
6	ภาพย์เห่ชมเครื่องควาหวน	ท 1.1 ม.1/3,ม.1/4, ม.1/6, ม.1/7 ท 2.1	1. ภาพย์เห่ชมเครื่องควาหวน เป็นบทพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 2 เนื้อความกล่าวถึงการชมอาหารควาหวน และงานนักขัตฤกษ์ในแต่ละเดือนของไทย เป็นวรรณคดีที่สะท้อนการรับประทานอาหารที่เป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของคนไทยที่สืบเนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบัน	20	20

	ม.1/1, ม.1/8, ม.1/9 ท 3.1 ม.1/5, ม.1/6 ท 4.1 ม.1/5 ท 5.1 ม.1/3, ม.1/4	2. บทร้อยกรองจากเรื่อง กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวานมีความไพเราะมาก การอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องทั้งจังหวะและทำนองจะทำให้บทร้อยกรองมีความไพเราะมากยิ่งขึ้น การนำบทร้อยกรองที่ชอบมาคัดลายมือและท่องจำ ทำให้เกิดความซาบซึ้งและสามารถนำไปใช้อ้างอิงได้ 3. เสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงสูงต่ำที่เกิดขึ้นร่วมกับเสียงสระ เมื่อเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์หรือคำ ความหมายก็จะเปลี่ยนไปด้วย พยางค์ทุกพยางค์มีเสียงวรรณยุกต์ แต่บางพยางค์มีเสียงไม่ตรงกับรูปวรรณยุกต์ 4. การประพันธ์บทร้อยกรองให้ไพเราะจะมีกลวิธีการเลือกใช้คำและการใช้โวหารภาพพจน์ต่าง ๆ ซึ่งต้องเรียนรู้และฝึกฝน 5. กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวานเป็นวรรณคดีไทยที่มีคุณค่า การฝึกแต่งกาพย์เห่เพื่อชมอาหารไทยจึงเป็นการสืบทอดวรรณคดีไทยอย่างเห็นคุณค่าอีกทางหนึ่ง 6. การจับใจความและวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน ทำให้เข้าใจสาระสำคัญของเรื่อง ทราบข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นของผู้เขียน เป็นการขยายความรู้และความคิดของผู้อ่านให้กว้างยิ่งขึ้น การวิเคราะห์ข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น และความสมเหตุสมผลของเรื่อง ทำให้ผู้รับสารสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของเรื่องนั้นได้ชัดเจนและแม่นยำ 7. ปัจจุบันการนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มีจำนวนมาก บางครั้งอาจเป็นข้อมูลที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจหรือเชิญชวนให้ปฏิบัติตามโดยมีจุดหมายแอบแฝง ดังนั้น จึงต้องรู้จักการประเมินค่าเนื้อหาที่ปรากฏในสื่อเหล่านี้ การพูดประเมินค่าเกี่ยวกับสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจเป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้พูดเพื่อให้ฟังทราบ และเป็นข้อมูลอีกส่วนหนึ่งเพื่อประกอบการตัดสินใจของตนที่ประเมินค่าข้อมูลจากสื่อต่างๆ 8. ภาษาพูดมีลักษณะไม่เป็นทางการ การใช้คำอาจไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ แต่ให้ความสนทนสมเป็นกันเอง ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาระดับทางการ การใช้คำต้องถูกต้องตามแบบแผนใช้ในการสื่อสารที่เป็นทางการ 9. การอ่านเอกสารคู่มือต้องอ่านอย่างละเอียดและทำความเข้าใจให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง การอ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือจะทำให้ผู้อ่านสามารถใช้เครื่องมือเครื่องใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด และยังเป็นการถนอมอายุการใช้งานให้ยาวนาน ขณะเดียวกันเป็นการเพิ่มความละเอียดรอบคอบให้แก่ผู้อ่านได้มากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงควรอ่านเอกสารคู่มือก่อนเริ่มใช้งานเครื่องมือเครื่องใช้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและคุ้นเคยกับการใช้งานมากยิ่งขึ้น		
--	---	--	--	--

			10. การเขียนรายงานเป็นรายงานเรื่องที่ศึกษาค้นคว้าเป็นการพูดเพื่อให้ผู้ฟังได้รับทราบข้อมูลและเกิดความเข้าใจ ซึ่งผู้พูดต้องรายงานข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน เพื่อให้ผู้ฟังได้รับประโยชน์จากการฟังอย่างเต็มที่ 11. การพูดรายงานเรื่องที่ศึกษาค้นคว้าเป็นการพูดเพื่อให้ผู้ฟังได้รับทราบข้อมูลและเกิดความเข้าใจ ซึ่งผู้พูดต้องรายงานข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน เพื่อให้ผู้ฟังได้รับประโยชน์จากการฟังอย่างเต็มที่ 12. ภาพยนตร์เห่ชมเครื่องควหาวนมีความไพเราะจากการเลือกสรรถ้อยคำ และการใช้โวหารเปรียบเทียบที่คมคาย เนื้อหากล่าวถึงอาหารไทยหลายชนิด ทำให้ผู้อ่านรู้จักอาหารเหล่านั้นซึ่งเป็นการอนุรักษ์ความเป็นไทยอีกทางหนึ่ง		
สอบกลางภาคเรียน				-	10
7	นิทานพื้นบ้าน	ท 1.1 ม.1/4 ท 2.1 ม.1/8, ม.1/9 ท 3.1 ม.1/6 ท 4.1 ม.1/4 ท 5.1 ม.1/2, ม.1/4	1. นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่าที่เล่าสืบต่อกันมาในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง และแพร่หลายไปยังท้องถิ่นอื่น จึงมักมีการใช้คำภาษาถิ่นหรือคำที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นการเรียนรู้คำศัพท์เหล่านี้จะทำให้ศึกษานิทานพื้นบ้านได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น 2. คำพ้องความหมายหรือคำไวพจน์เป็นคำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกันแต่ใช้รูปเขียนต่าง ๆ กัน การเรียนรู้คำไวพจน์ทำให้สามารถเลือกคำมาใช้ในบริบทต่าง ๆ ได้เหมาะสมและหลากหลาย 3. สังข์ทองเป็นนิทานพื้นบ้านที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายเพราะเนื้อเรื่องสนุกสนานน่าติดตาม และให้ข้อคิดที่สะท้อนค่านิยมของคนไทยเรื่อง ความกตัญญูทวดที่ต่อผู้มีพระคุณและแสดงให้เห็นว่าคุณค่าความดีของคนอยู่จิตใจไม่ใช่รูปร่างภายนอก 4. นิทานพื้นบ้านเรื่องสังข์ทองมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของคนไทยในท้องถิ่นต่าง ๆ ทั้งด้านจิตรกรรม เพลงกล่อมเด็ก การละเล่นพื้นบ้าน ปริศนาคำทาย และสำนวนโวหาร 5. นิทานพื้นบ้านในภาคต่าง ๆ จะมีเรื่องราวแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมและลักษณะทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น 6. พระลอเป็นนิทานพื้นบ้านของภาคเหนือที่เล่าสืบต่อกันมา ซึ่งสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่น และความงามของพระธาตุพระลอในจังหวัดแพร่ ที่เชื่อว่าเป็นสถานที่บรรจุอัฐิของพระลอและพระเพื่อน พระแพง 7. พญาคนคากเป็นนิทานพื้นบ้านของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่สะท้อนภาพความแห้งแล้งและการขอฝนอันเป็นต้นกำเนิดของ	20	20

		ประเพณีบุญบั้งไฟ 8. นิทานพื้นบ้านภาคกลางหลายเรื่องเป็นที่รู้จักกันดี เนื่องจากการได้รับการนำมาสร้างเป็นการ์ตูนหรือละครโทรทัศน์ และบางเรื่องก็มีการนำมาแต่งเป็นวรรณคดีด้วย 9. ภูมิประเทศของภาคตะวันออกและภาคใต้ส่วนใหญ่ติดทะเล มีชายหาด เกาะ และภูเขาเรื่องราวของนิทานพื้นบ้านจึงมักอธิบายที่มาของสถานที่เหล่านั้น และสะท้อนวิถีชีวิตของผู้คนที่อยู่ใกล้ทะเล 10. การนำประสบการณ์จากการฟังและดูนิทานพื้นบ้านมาเขียนเป็นเรื่องย่อ ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา นิทานพื้นบ้านเรื่องนั้น ๆ ชัดเจนขึ้น 11. การเล่านิทานเป็นการถ่ายทอดความสนุกสนานเพลิดเพลินจากนิทานผ่านน้ำเสียงและลีลาท่าทางของผู้เล่า ซึ่งอาจใช้อุปกรณ์อื่น ๆ ประกอบเพื่อเพิ่มความสนุกสนานและส่งเสริมจินตนาการแก่ผู้ฟัง การเล่านิทานพื้นบ้านเป็นการสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นอีกวิธีหนึ่ง 12. นิทานพื้นบ้านแต่ละเรื่องให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ ซึ่งสามารถนำมาสอนใจและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ 13. จดหมายสอบถามข้อมูล เป็นจดหมายเพื่อขอความร่วมมือหรือขอความช่วยเหลือ ซึ่งส่วนแรกของเนื้อหาในจดหมายต้องแนะนำตนเองหรือหน่วยงานก่อน แล้วจึงชี้แจงวัตถุประสงค์และส่วนท้ายของจดหมายควรแสดงความขอบคุณผู้ตอบล่วงหน้า 14. โครงการงานเป็นการศึกษาเพื่อแสวงหาความรู้หรือสร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การเขียนรายงานโครงการเป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอผลของการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ 15. การจัดทำโครงการเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านนั้น นอกจากจะได้ความรู้เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านเพิ่มเติมแล้ว ยังเป็นการอนุรักษ์และสืบสานนิทานพื้นบ้านอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของไทยอีกด้วย 16. การนำเสนอโครงการไม่ว่าจะเป็นการเขียนรายงานโครงการหรือการจัดแสดงโครงการเป็นการนำผลการปฏิบัติงานจากการทำโครงการมาเผยแพร่ให้ผู้อื่นรับทราบ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความคิด และเป็นแนวทางในการจัดทำโครงการต่อไป		
สอบปลายภาค			-	30
รวมตลอดภาคเรียน			60	100

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 22101 ภาษาไทย

เวลา 60 ชั่วโมง (3 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษา และฝึกทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรองการอ่านจับใจความสำคัญสรุปความ และอธิบายจากเรื่องที่อ่าน การแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งการวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน การอ่านประเมินค่า และแนวคิด มารยาทในการอ่าน การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด การเขียนบรรยายและพรรณนาการเขียนย่อความ มารยาทในการเขียนการพูดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู การวิเคราะห์ วิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู มารยาทในการฟัง การดู และการพูด การสร้างคำในภาษาไทย การแต่งบทร้อยกรอง การใช้คำราชาศัพท์การสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน การท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง การวิเคราะห์ วิจารณ์วรรณคดี วรรณกรรม

โดยมีทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วร้อยกรอง ทักษะจับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายทักษะการแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้ง ทักษะการคิดวิเคราะห์จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นทักษะการอ่านประเมินค่า ทักษะการคัดลายมือ ทักษะการเขียน ทักษะการพูดสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังและดูทักษะการคิดวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู ทักษะการสร้างคำในภาษาไทย ทักษะการแต่งบทร้อยกรอง ทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ ทักษะการสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน ทักษะการท่องจำ บทอาขยาน และบทร้อยกรอง และทักษะการวิเคราะห์วิจารณ์ วรรณคดี วรรณกรรม

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้าน มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการอ่าน มีมารยาทในการฟัง และการดู มุ่งมั่นในการทำงาน เห็นคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรมไทย รักความเป็นไทย และ รักภาษาไทย ไว้เป็นสมบัติของชาติ สามารถดำเนินชีวิตอย่างสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.2/1, ม.2/2, ม.2/4, ม.2/5, ม.2/7

ท 1.1 ม.2/8, ม.2/1, ม.2/2, ม.2/4, ม.2/8

ท 3.1 ม.2/1, ม.2/2, ม.2/6

ท 4.1 ม.2/1, ม.2/3, ม.2/4

ท 5.1 ม.2/4, ม.2/5

รวมทั้งหมด 18 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 22101

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1 เวลา 60 ชั่วโมง

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ท.	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวนชั่วโมง	น้ำหนักคะแนน (100)
1	สมบัติทางวรรณกรรมไทย	ท 1.1 ม.2/1-2 ม.2/4 ม.2/7-8 ท 2.1 ม.2/1 ท 3.1 ม.2/4 ท 5.1 ม.2/1-4	วรรณคดีและวรรณกรรมเป็นสมบัติที่มีคุณค่ายิ่งของไทยที่เกิดจากภูมิปัญญาไทยซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกลึกซึ้ง ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตและความงามของภาษา การเรียนรู้ โดยผ่านทักษะการอ่านฟังดูพูดและเขียน การวิเคราะห์วิจารณ์และกระบวนการทำงานร่วมกัน จะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจวรรณคดีและวรรณกรรม จะทำให้เกิดความบันเทิงใจ ความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน	12	15
2	โคลงภาพพระราชนิพนธ์	ท 1.1 ม.2/1-2 ม.2/7-8 ท 2.1 ม.2/2 ท 3.1 ม.2/1-3 ม.2/6 ท 4.1 ม.2/1 ท 5.1 ม.2/1-4	การเขียนบรรยายเป็นการเขียนบอกเล่าข้อมูลหรือเรื่องราวมีประโยชน์ในการอธิบายความ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราว ส่วนการเขียนพรรณนาเป็นการเขียนที่แสดงรายละเอียด ความคิด ความรู้สึกของผู้เขียนและยังเป็นศิลปะ การเขียนเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจและจินตนาการ การเขียนบรรยายและการเขียนพรรณนาจึงเป็นศิลปะในการเขียนที่ต้องได้รับการฝึกฝนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนงานเขียนแต่ละประเภทได้ถูกต้องตามลักษณะการเขียนอันเป็นประโยชน์ในการศึกษาและใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง คำราชาศัพท์เป็นการกำหนดคำและภาษาที่สะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมอันดีงามของไทย การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้คำราชาศัพท์ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ สถานที่ บุคคล	18	15

ร.	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน (100)
			และโอกาส การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะ พื้นฐานที่ควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านจับ ใจความสำคัญ จะช่วยให้เข้าใจเรื่องราว และสามารถนำความรู้ แนวคิดที่ได้ไปปรับ ใช้ในชีวิตประจำวันได้		
สอบกลางภาค				-	10
3	บทเสภา สามัคคีเสวก ตอนวิศกรรม มาและสามัคคี เสวก	ท 1.1 ม.2/1-2 ม.2/7-8 ท 2.1 ม.2/3-4 ท 3.1 ม.2/4 ม.2/6 ท 4.1 ม.2/2-3 ท 5.1 ม.2/1-5	การเขียนเรียงความเป็นรูปแบบหนึ่งของ การเขียนที่ผู้เขียนสามารถใช้กระบวนการ อ่าน การเขียน การฟัง ดูและพูด การ วิเคราะห์วรรณกรรม ตลอดจนการแต่งการ ท่องจำคำประพันธ์มาพัฒนากระบวนการ เขียนอย่างเป็นระบบ เพื่อแสดงความรู้ ความคิด ของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารได้ตรง เจตนาของการสื่อสาร ก่อให้เกิดประสิทธิ และประสิทธิผลในการสื่อสาร นำไปสู่การ ปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	18	15
4	ศิลาจารึกหลัก ที่ 1	ท 1.1 ม.2/1-2 ม.2/8 ท 2.1 ม.2/5 ท 3.1 ม.2/3 ท 4.1 ม.2/2 ท 5.1 ม.2/1-4	การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเป็นการ เขียนที่เรียบเรียงข้อมูลจากการอ่านค้นคว้า อย่างเป็นระบบสมเหตุสมผล เป็นการใช้ ภาษาอย่างมีหลักการ มีการค้นคว้าอ้างอิง นำสู่การนำเสนอในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งการพูดและการเขียนโดยใช้ระดับภาษา และรูปแบบที่ถูกต้อง	12	15
สอบปลายภาค				-	30
รวมตลอดภาคเรียน				60	100

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 22102 ภาษาไทย

เวลา 60 ชั่วโมง (3 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษา และฝึกทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ร้อยกรอง การอ่านจับใจความสำคัญ สรุปความและอธิบายการเขียนฝังความคิดจากเรื่องที่อ่าน การวิเคราะห์ข้อสังเกต การชวนเชื่อ การโน้มน้าว ของงานเขียน การเขียนเรียงความ การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า การเขียนจดหมายกิจธุระ หลักการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือโต้แย้งพุดในโอกาสต่างๆได้ตรงตามวัตถุประสงค์การพุดรายงานหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน การรวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย การอ่านสรุปความวรรณคดีวรรณกรรม การวิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต การวิเคราะห์และประเมินคุณค่า ด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีวรรณกรรมที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ การวิเคราะห์ วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น การอ่านบทร้อยกรองและการท่องจำบทอาขยาน

โดยใช้ทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วร้อยกรอง ทักษะการจับใจความสรุปความและอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการวิเคราะห์ วิจารณ์ เรื่องที่ฟังและดู ทักษะการพุดในโอกาสต่าง ๆ ทักษะการวิเคราะห์โครงสร้างประโยค ทักษะการรวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ทักษะการวิเคราะห์ ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีวรรณกรรม และทักษะการวิเคราะห์ และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรม

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการอ่าน มีมารยาทในการฟัง และการดูเห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.2/1, ม.2/2, ม.2/3, ม.2/6

ท 2.1 ม.2/3, ม.2/5, ม.2/6, ม.2/7

ท 3.1 ม.2/3, ม.2/4, ม.2/5

ท 4.1 ม.2/2, ม.2/5

ท 5.1 ม.2/1, ม.2/2, ม.2/3, ม.2/5

รวมทั้งหมด 17 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 22102

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 2 เวลา 60 ชั่วโมง

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน 100
5	รามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบ นนทก	ท 1.1 ม 2/1-4 ท 2.1 ม 2/3 ท 2.1 ม 2/8 ท 3.1 ม 2/1 ท 3.1 ม 2/3-6 ท 4.1 ม 2/3 ท 5.1 ม 2/1-5	-บทร้อยกรองประเภทกลอนบทละคร -อ่านจับใจความสำคัญจากเนื้อหาใน บทเรียน -แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อ่านได้ -การเขียนเรียงความ -พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังหรือดู -การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดที่ได้จาก เรื่อง และนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในชีวิต -การพุดอวยพร พุดโน้มน้าว -พุดนำเสนองาน -การสรุปเนื้อหาวรรณคดีเรื่อง รามเกียรติ์ - การวิเคราะห์คุณค่าข้อคิดที่ได้จากเรื่อง -อธิบายคุณค่าของเรื่อง รามเกียรติ์ ตอนที่ เรียนได้ -การสรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องและนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิต -ท่องจำบทอาขยานที่กำหนดให้	15	15
6	กาพย์ห่อโคลง ประพาสธารทองแดง ตอนพรรณาสัตว์ใน ป่า	ท 1.1 ม.2/1-4, ม.2/7 ท 2.1 ม.2/2, 2/8 ท 3.1 ม.2/5 ท 4.1 ม. 2/3 ท 5.1 ม. 2/1, 2/3-5	-การอ่านจับใจความ -อธิบายแสดงความคิดเห็นและคุณค่าของ วรรณคดีที่อ่าน -การอ่านทำนองเสนาะ -การแต่งบทร้อยกรองกาพย์ห่อโคลง -การพุดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ -การเขียนบรรยายและพรรณนา	15	15
สอบกลางภาค				-	10
7	โคลงสุภาสิตพระราชนิพนธ์ พระบาทสมเด็จพระ จุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว	ท 1.1 ม 2/5-7 ท 2.1 ม 2/5 ท 3.1 ม 2/5-6 ท 5.1 ม 2/1-4	-การอ่านจับใจความ -การเลือกอ่านหนังสือที่หลากหลาย -การจัดทำรายงาน -การสรุปเนื้อหาวรรณคดีเรื่องโคลงสุภาสิตฯ - การวิเคราะห์คุณค่าข้อคิดที่ได้จากเรื่อง	15	15

			-อธิบายคุณค่าของเรื่อง โคลงสุภาษิตา -การสรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องและนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิต		
8	กลอนดอกสร้อย รำพึงในป่าช้า	ท 1.1 ม 2/2-5 -6 ท 1.1 ม 2/8 ท 2.1 ม 2/6 ท 2.1 ม 2/8 ท 3.1 ม 2/5-6 ท 4.1 ม 2/5 ท 5.1 ม 2/1-4 ท 5.1 ม 2/1-5	-การอ่านจับใจความ -ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย -การสรุปเนื้อหาวรรณคดีเรื่อง - การวิเคราะห์คุณค่าข้อคิดที่ได้จากเรื่อง -อธิบายคุณค่าของเรื่อง -การสรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องและนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิต -ท่องจำบทอาขยานที่กำหนดให้	15	15
สอบปลายภาค				-	30
รวมตลอดภาคเรียน				60	100

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 23101 ภาษาไทย

เวลา 60 ชั่วโมง (3 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษา และ ฝึกทักษะ การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง การอ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงานการวิเคราะห์วิจารณ์ และประเมินเรื่องอ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น การวิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด การเขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา การเขียนย่อความ การเขียนจดหมายกิจธุระ การเขียนรายงานการศึกษาจากค้นคว้าและโครงการ การพูดแสดงความคิดเห็นและประเมินจากการฟังและดู การพูดวิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู การพูดจำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศ คำทับศัพท์และคำศัพท์บัญญัติการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทโคลงสี่สุภาพ การอ่านสรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมท้องถิ่น การท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรอง มารยาทในการอ่าน การพูด การฟัง การดู และการเขียน

โดยใช้ทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วร้อยกรอง ทักษะการอ่าน การเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน ทักษะการวิเคราะห์วิจารณ์ ประเมินเรื่องที่อ่าน ทักษะการเขียนลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ทักษะการเขียนข้อความตามระดับภาษาทักษะการเขียนย่อความ ทักษะการเขียนจดหมายกิจธุระ ทักษะการพูดแสดงความคิดเห็นและประเมินจากการฟังและดู ทักษะการวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู ทักษะการจำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ทักษะการพูดและเขียนคำทับศัพท์และ คำศัพท์บัญญัติ ทักษะการแต่งบทร้อยกรอง ประเภท โคลงสี่สุภาพ ทักษะการสรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม ทักษะการวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น ทักษะการเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และโครงการ ทักษะการอ่านท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยาน และบทร้อยกรอง

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต มีคุณธรรมจริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีมารยาทในการอ่าน การฟัง การดู การพูด และการเขียน เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.3/1, ม.3/2, ม.3/3, ม.3/4, ม.3/5, ม.3/10

ท 2.1 ม.3/1, ม.3/3, ม.3/4, ม.3/5, ม.3/6, ม.3/9, ม.3/10

ท 3.1 ม.3/1, ม.3/4, ม.3/5, ม.3/6

ท 4.1 ม.3/1, ม.3/2, ม.3/3, ม.3/4

ท 5.1 ม.3/1, ม.3/2, ม.3/3, ม.3/4

รวมทั้งหมด 25 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 23101

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 1 เวลา 60 ชั่วโมง

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ท.ร.	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
1	บทละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก	ท 1.1 ม.3/1, ม.3/3, ม.3/10 ท 2.1 ม.3/1, ม.3/4, ม.3/5, ม.3/10 ท 3.1 ม.3/4, ม.3/6 ท 4.1 ม.3/2, ม.3/3 ท 5.1 ม.3/1, ม.3/2, ม.3/3	การอ่านออกเสียงวรรณกรรมประเภทร้อยแก้ว ผู้อ่านต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน และมีลีลาการอ่านเหมาะสมกับประเภทของงานเขียน เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ไปสู่ผู้ฟัง ให้คล้อยตามไปกับเรื่องราวหรือบทประพันธ์ที่อ่าน การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ จึงควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถจับใจความสำคัญในงานเขียนทุกประเภท และมีมารยาทในการอ่าน การคัดลายมือเป็นส่วนหนึ่งของทักษะการเขียนที่สำคัญมากเพราะทำให้ตัวหนังสืออ่านง่ายเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังนั้นจึงต้องฝึกคัดลายมือ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการสื่อสาร การย่อความเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการศึกษาหาความรู้เพราะการย่อความเป็นการช่วยสรุปใจความสำคัญของสิ่งที่ได้ฟัง ได้อ่าน เพื่อให้จดจำสาระต่าง ๆ ได้แม่นยำหรือเพื่อนำเรื่องที่บันทึกไว้นั้นไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ และมีมารยาทในการเขียน การพูดยอวาทีเป็นการพูดที่ต้องใช้เหตุผลเป็นเกณฑ์ตัดสิน ผู้พูดต้องหาข้อมูลและเตรียมตัวมาอย่างดีจึงจะสามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีมารยาทในการพูด ประโยคซับซ้อนเกิดจากประโยคและส่วนขยายมาเรียบเรียงเข้าด้วยกัน ถ้าผู้อ่านหรือผู้ฟังสามารถวิเคราะห์โครงสร้างในประโยคได้ ก็จะเข้าใจใจความของประโยคซับซ้อนอย่างชัดเจน ความรู้เกี่ยวกับระดับภาษาช่วยให้สามารถพูดและเขียนภาษาไทยได้ถูกต้องเหมาะสม กับสัมพันธภาพของบุคคล โอกาสและกาลเทศะ ทำให้การสื่อสารเกิดสัมฤทธิ์ผล การวิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านเป็นการพิจารณาองค์ประกอบทุกส่วนโดยวิธีแยกแยะรายละเอียดต่าง ๆ ตั้งแต่ถ้อยคำสำนวน เนื้อ	21	20

			เรื่อง และแนวคิด ที่ปรากฏอยู่ในวรรณคดีและวรรณกรรมนั้น การสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เป็นการสรุปสาระสำคัญและข้อคิดที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง เพื่อจะได้นำความรู้และข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น		
2	นิทานคำกลอนเรื่อง พระอภัยมณี	ท 1.1 ม.3/4, ม.3/5 ท 2.1 ม.3/6, ม.3/9 ท 3.1 ม.3/1, ม.3/5, ม.3/6 ท 4.1 ม.3/1 ท 5.1 ม.3/1, ม.3/4	การอ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกรายความ และรายงาน วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจดีขึ้น การเขียนแสดงความคิดเห็นและโต้แย้งประกอบด้วย ข้อมูลอันเป็นข้อเท็จจริงกับการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ความคิดเห็นควรจะมีเหตุผล เป็นไปในทางสร้างสรรค์ การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เป็นการเขียนนำเสนอผลงานอันได้มาจากการศึกษาค้นคว้าเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นการเขียนที่จะต้องเรียบเรียงข้อมูลเป็นอย่างดี นำเสนอด้วยภาษาเขียนที่เข้าใจง่าย และมีรูปแบบถูกต้อง มีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลไว้ในบรรณานุกรมอย่างครบถ้วน การพูดแสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู เป็นการพูดเพื่อให้เกิดความรอบรู้และส่งเสริมการมีความคิดเห็นที่กว้างขวาง เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการพูดและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง การพูดโน้มน้าวเป็นการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสนใจ และยอมรับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ ของผู้พูด ใช้ศิลปะในการโน้มน้าว เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการพูด และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด การนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ทำให้ภาษาไทยมีคำใช้เพิ่มมากขึ้น แสดงถึงการรับอิทธิพลทางภาษาและวัฒนธรรมจากต่างประเทศ การศึกษาคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทยเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้นต่อไป การค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมและการอ่านวรรณกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีไทย จะสามารถทำให้เข้าใจวรรณคดีเรื่องนั้นได้ดียิ่งขึ้น การสรุปความรู้ ความคิด และความรู้สึกที่ได้ศึกษา จะทำให้มองภาพรวมขององค์ความรู้ได้อย่างชัดเจน	18	20
สอบกลางภาคเรียน				-	10
3	พระบรมราโชวาท	ท 1.1 ม.3/1, ม.3/2 ท 2.1 ม.3/2, ม.3/3,	การอ่านออกเสียงวรรณกรรมประเภทร้อยแก้ว ผู้อ่านต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน และมีลีลาการอ่าน	25	20

		ม.3/10 ท 3.1 ม.3/4, ม.3/6 ท 4.1 ม.3/4 ท 5.1 ม.3/2, ม.3/3	เหมาะสมกับประเภทของงานเขียน เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ไปสู่ผู้ฟังให้คล้อยตามไปกับเรื่องราวหรือบทประพันธ์ที่อ่าน ชีวประวัติเป็นงานเขียนที่นำเสนอเรื่องราวและเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในชีวิตของบุคคลที่ควรนำมาเป็นแบบอย่าง ผู้เขียนชีวประวัติจะต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลนั้นในแง่มุมที่น่าสนใจ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต อาจเพิ่มทรรศนะของผู้เขียนไปด้วย ควรมีการเลือกใช้ภาษาในการนำเสนอที่น่าสนใจและเรียบเรียงเนื้อหาให้เป็นไปตามลำดับอย่างชัดเจน อดีตชีวประวัติเป็นงานเขียนที่ผู้เขียนนำเสนอเรื่องราวของตนเอง ซึ่งควรเขียนให้ครอบคลุมทั้งเรื่องในอดีต ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคตซึ่งเป็นแง่มุมที่น่าสนใจ เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น ควรมีการใช้ภาษาที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย และเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นลำดับต่อเนื่อง การพูดอภิปรายเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล พูดได้ตรงตามจุดประสงค์ และมีมารยาทในการพูด เมื่อโลกเจริญก้าวหน้าขึ้น เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่แผ่ขยายเข้ามาอย่างรวดเร็ว มีสิ่งใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย จึงต้องมีการสร้างคำทับศัพท์และบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้ เพื่อให้กลุ่มบุคคลกลุ่มอาชีพและวงการต่าง ๆ ใช้สื่อความหมายได้เข้าใจตรงกัน ดังนั้น นักเรียนจึงควรศึกษาความหมายและหลักการใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ เพื่อให้สามารถใช้คำในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านเป็นการพิจารณาองค์ประกอบแต่ละส่วน ทั้งถ้อยคำสำนวน เนื้อเรื่อง และแนวคิดเพื่อให้เข้าใจและเห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมนั้น การสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เป็นการสรุปสาระสำคัญและข้อคิดที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง เพื่อจะได้นำความรู้และข้อคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น		
สอบปลายภาค			-	30	
รวมตลอดภาคเรียน			60	100	

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 23102 ภาษาไทย

เวลา 60 ชั่วโมง (3 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษา และ ฝึกทักษะ ข้อแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรง และคำที่มีความหมายโดยนัย การอ่านจับใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่านการประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน การวิจารณ์ความสมเหตุสมผล การลำดับความสำคัญ และความ เป็นไปได้ของเรื่องการอ่านตีความและประเมินคุณค่าแนวคิดที่ได้จากงานเขียน การเขียนย่อความ การเขียน อธิบายชี้แจงแสดงความคิดเห็นและโต้แย้ง การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือ โต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ การกรอกแบบฟอร์มสมัครงาน การเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้และการพูดรายงาน เรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนาการพูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตาม วัตถุประสงค์ การพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน การวิเคราะห์ ระดับภาษา การอธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ การวิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจาก วรรณคดี และวรรณกรรม ที่อ่าน การสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริงการท่องจำ และบอกคุณค่าบทอาขยาน บทร้อยกรองที่มีคุณค่าและนำไปใช้อ้างอิง

โดยมีทักษะการวิเคราะห์ข้อแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและคำที่มีความหมายโดยนัยทักษะ การอ่านจับใจความสำคัญ ทักษะการประเมินความถูกต้องของข้อมูล ทักษะการวิจารณ์จากเรื่องที่อ่าน ทักษะการอ่านตีความและประเมินคุณค่าจากงานเขียน ทักษะการเขียนย่อความ ทักษะการเขียนอธิบายชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้ง ทักษะการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ ทักษะการกรอกแบบฟอร์มสมัครงานทักษะ การพูดรายงานจากเรื่องที่ฟังและดู ทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ ทักษะการพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล ทักษะ การคิดวิเคราะห์โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน ทักษะการวิเคราะห์ระดับภาษาทักษะการอธิบายความหมาย คำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ ทักษะการวิเคราะห์และประเมินค่า ทักษะการสรุปความรู้และข้อคิด จากการอ่าน ทักษะการท่องจำบทอาขยาน และบทร้อยกรอง

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ มีคุณธรรม จริยธรรมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีมารยาทในการอ่านการฟัง การดู การพูด และการเขียน เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.3/1, ม.3/6, ม.3/7, ม.3/8, ม.3/9, ม.3/10

ท 2.1 ม.3/2, ม.3/5, ม.3/7, ม.3/8

ท 3.1 ม.3/2, ม.3/3, ม.3/6

ท 4.1 ม.3/5, ม.3/6

ท 5.1 ม.3/1, ม.3/2, ม.3/3, ม.3/4

รวมทั้งหมด 19 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 23102

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 2 เวลา 60 ชั่วโมง

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
4	อิศรญาณ ภาษิต	ท 1.1 ม.3/1, ม.3/9, ม.3/10 ท 2.1 ม.3/2, ม.3/7 ท 3.1 ม.3/2 ท 4.1 ม.3/6 ท 5.1 ม.3/1, ม.3/3, ม.3/4	การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ผู้อ่านต้องเข้าใจ ลักษณะคำประพันธ์ของบทร้อยกรองนั้น ๆ เข้าใจคำศัพท์ และเนื้อหา จึงจะสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องและแสดง อารมณ์อย่างเหมาะสม การอ่านตีความ ทำให้ผู้อ่านสามารถ เข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างลึกซึ้งและเข้าใจแนวคิดของเรื่องได้ และมีมารยาทในการอ่าน การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น และ โต้แย้งในเรื่องที่อ่าน เป็นการอ่านให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง แล้วพิจารณาแยกแยะอย่างมีเหตุผล ฝึกให้ผู้เขียนใช้ ความคิด ส่งเสริมให้เกิดความรอบรู้ และสามารถใช่วิการณญาณของตนให้เกิดประโยชน์ต่อการอ่านและการเขียน การพูดวิเคราะห์ วิจารณ์ จากเรื่องที่ฟังและดู เป็นการพูด เพื่อแยกแยะองค์ประกอบของเรื่องที่ฟังและดู แล้วแสดง ความคิดเห็นตามมุมมองของผู้พูดอย่างมีหลักเกณฑ์ ทำให้ผู้พูดได้พัฒนาทักษะการพูดและผู้ฟังได้รับประโยชน์จากเรื่องที่ฟัง โคลงสี่สุภาพเป็นคำประพันธ์ที่นิยมแต่งกันแพร่หลาย มีการบังคับเอกโท การเรียนรู้วิธีการแต่งโคลงสี่สุภาพ นอกจากจะเป็นการเสริมทักษะด้านหลักภาษาและหลักการ แต่งคำประพันธ์แล้ว ยังเป็นการอนุรักษ์มรดกทางภาษา ของไทยอีกด้วย การวิเคราะห์คุณค่าของงานเขียนทำให้สามารถแยก องค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อศึกษาให้เข้าใจอย่างละเอียดลึกซึ้ง ได้ การวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน นอกจากจะทำให้เข้าใจเรื่องที่ อ่านอย่างลึกซึ้งแล้ว ยังสามารถทำให้สรุปความรู้และข้อคิด ที่มีประโยชน์ต่อชีวิตได้อีกด้วย อิศรญาณภาษิตมีคุณค่าและ คติสอนใจที่สามารถนำไปใช้ได้จริง จึงควรค่าแก่การท่องจำ	30	30
สอบกลางภาคเรียน				-	10

5	บทพากย์ เอราวัณ	ท 1.1 ม.3/1, ม.3/6, ม.3/7, ม.3/8 ท 2.1 ม.3/5, ม.3/8 ท 3.1 ม.3/3, ม.3/6 ท 4.1 ม.3/5 ท 5.1 ม.3/2, ม.3/3	การอ่านออกเสียงบทหรือยกรองเป็นการสื่อสารโดยใช้เสียงถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกไปยังผู้ฟังและยังเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมทางภาษาอย่างหนึ่งของไทยที่เยาวชนไทยควรรักษาให้คงอยู่ต่อไป การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ จึงควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนสามารถจับใจความสำคัญในงานเขียนทุกประเภท การเขียนจดหมายกิจธุระเป็นการเขียนจดหมายติดต่อกับบุคคล องค์กร ห้างร้าน หน่วยราชการ เพื่อติดต่อกิจธุระของตนเอง ดังนั้นภาษาที่เขียนจึงควรเป็นทางการ ใช้ภาษากระชับรัดตรงประเด็น และเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบของจดหมายกิจธุระ การกรอกแบบสมัครงาน เป็นขั้นตอนแรกของการทดสอบความสามารถของผู้สมัครงาน ดังนั้นผู้สมัครงานจะต้องเขียนด้วยความรอบคอบ ลายมือสวยงาม สะอาด ชัดเจน การพูดรายงานจากการฟัง การดู และการสนทนาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นการนำเสนอผลงานการศึกษาค้นคว้า ผลการทดลอง หรือผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นแล้วนำเสนอโดยการพูดรายงาน เพื่อให้เกิดความรู้ที่กว้างขวางเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นการฝึกทักษะการพูด การฟัง การดู และการสนทนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เมื่อโลกเจริญก้าวหน้าขึ้น เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่แผ่ขยายเข้ามาอย่างรวดเร็ว มีสิ่งใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย จึงต้องมีศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพใช้ เพื่อให้กลุ่มบุคคล กลุ่มอาชีพและวงการต่าง ๆ ใช้สื่อความหมายได้เข้าใจตรงกัน ดังนั้น นักเรียนจึงควรศึกษาความหมายและหลักการใช้ศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ เพื่อให้สามารถใช้คำในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เป็นการสรุปสาระสำคัญและข้อคิดที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง เพื่อจะได้นำความรู้และข้อคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น	30	30
สอบปลายภาค				-	30
รวมตลอดภาคเรียน				60	100

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 31101 ภาษาไทย

เวลา 40 ชั่วโมง (2 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วประเภทความเรียง คำบรรยาย การอ่านร้อยกรองประเภทกาพย์ กลอน โคลง การอ่านตีความ แปลความ ขยายความ จากบทอ่าน การอ่านเรื่องสั้น การวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีในบทเรียน มารยาทในการอ่าน การเขียนย่อความ การเขียนรายงาน มารยาทในการเขียน การสรุปและแสดงความคิดเห็นจากการฟังและดู การวิเคราะห์แนวคิดและการใช้ภาษาจากเรื่องที่ฟังและดู มารยาทในการฟังการดูและการพูด ธรรมชาติของภาษา พลังของภาษาและลักษณะของภาษา การใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยค การวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรมเบื้องต้น การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมด้านวรรณศิลป์ด้านสังคมและวัฒนธรรม ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า

โดยใช้ทักษะความสามารถในการสื่อสาร การอ่าน กระบวนการเขียน การฟังการดูและการพูด การคิดวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ หลักการภาษาและการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง พัฒนาทักษะภาษาไทยครบทุกด้าน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ เห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมไทยในฐานะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และสามารถนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิตได้

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.4 - 6/1, ม.4 - 6/2, ม.4 - 6/3, ม.4 - 6/9

ท 2.1 ม.4 - 6/3, ม.4 - 6/6, ม.4 - 6/8

ท 3.1 ม.4 - 6/1, ม.4 - 6/2, ม.4 - 6/6

ท 4.1 ม.4 - 6/1, ม.4 - 6/2

ท 5.1 ม.4 - 6/1, ม.4 - 6/3, ม.4 - 6/6

รวมทั้งหมด 15 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 31101

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
1	อภิปูชนียสถาน	ท 1.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/9 ท 3.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/6 ท 4.1 ม. 4 – 6/1 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4 ม. 4 – 6/6	การศึกษาเรื่อง อภิปูชนียสถาน จะต้องอ่านออกเสียงบทร้อยกรองประเภทกาพย์อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว รวมทั้งการพูดสรุปความจากเรื่องที่ฟังและดู จะต้องมีการพยาทในการพูด ศึกษาธรรมชาติของภาษา รวมทั้งวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมของชาติสังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดี เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด	8	15
2	นิทานเวตาล	ท 1.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/9 ท 2.1 ม. 4 – 6/3 ท 3.1 ม. 4 – 6/2 ท 4.1 ม. 4 – 6/1 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4	การศึกษานิทานเวตาล (เรื่องที่ 10) จะต้องอ่านจับใจความสำคัญ อ่านตีความแปลความ ขยายความ อย่างถูกต้องและมีมารยาทในการอ่าน เขียนย่อความ ตามรูปแบบ วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู อธิบายพลังของภาษา รวมทั้งวิจารณ์วรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของเรื่องเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณกรรมในฐานะ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง	12	15
สอบกลางภาค				-	10

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
3	ทุกข์ของชาวนาในบทกวี	ท 1.1 ม. 4 – 6/3 ท 2.1 ม. 4 – 6/6 ม. 4 – 6/8 ท 3.1 ม. 4 – 6/2 ท 4.1 ม. 4 – 6/1 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4	การศึกษาเรื่อง ทุกข์ของชาวนาในบทกวี ต้องฝึกอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ วิเคราะห์ วิวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้าน อย่างมีเหตุผล และเขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้าจะต้องเขียนให้ถูกต้องตามหลักการ เขียนเชิงวิชาการ และมีมารยาทในการเขียน รวมทั้งการวิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู ศึกษาลักษณะของภาษาไทย วิเคราะห์ และวิจารณ์วรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของเรื่อง เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิต วิเคราะห์และประเมินคุณค่า ด้านวรรณศิลป์ของวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ สังเคราะห์ข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	8	15
4	มงคลสูตรคำฉันท์	ท 4.1 ม. 4 – 6/2 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4	การศึกษาเรื่อง มงคลสูตรคำฉันท์ ต้องฝึกวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีตาม หลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของเรื่อง เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทาง ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต วิเคราะห์และ ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดี ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และสังเคราะห์ข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รวมทั้งศึกษาเรื่อง การใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยค จะต้อง เข้าใจความหมายของคำและสำนวน อย่าง ลึกซึ้งและถูกต้อง	12	15
สอบปลายภาค				-	30
รวมตลอดทั้งภาคเรียน				40	100

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 31102 ภาษาไทย

เวลา 40 ชั่วโมง (2 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2

จำนวน 1 หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วประเภทบทความ การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองประเภทโคลง การวิเคราะห์และวิจารณ์นวนิยาย การอ่านงานเขียนประเภทบทความและสารคดี มารยาทในการอ่าน การเขียนเชิงชวน เขียนประกาศ เขียนจดหมายกิจธุระ และเขียนกรอกแบบรายการ การเขียนบันทึก การศึกษาค้นคว้า การฟังการดูอย่างมีวิจารณญาณ ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ การแต่งบทร้อยกรอง การวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดี การพิจารณารูปแบบวรรณคดีและวรรณกรรม การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม การท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง

โดยใช้ทักษะ ความสามารถในการคิดและการสื่อสาร การอ่าน การเขียนประเภทต่าง ๆ การฟัง การดู และการพูด การวิเคราะห์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล การแต่งบทร้อยกรอง ประเมินค่าวรรณคดีและวรรณกรรม พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และเข้าใจในหลักการใช้ภาษาไทย มีทักษะในการคิดและสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟังและการดูและการพูด เห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมไทยในฐานะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และรักษาภาษาไทยไว้ให้เป็นสมบัติของชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.4 - 6/1, ม.4 - 6/5, ม.4 - 6/7, ม.4 - 6/9

ท 2.1 ม.4 - 6/1, ม.4 - 6/7

ท 3.1 ม.4 - 6/4

ท 4.1 ม.4 - 6/3, ม.4 - 6/4

ท 5.1 ม.4 - 6/1, ม.4 - 6/3, ม.4 - 6/6

รวมทั้งหมด 12 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 31102 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1 หน่วยกิต
 สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
1	มหาเวสสันดรชาดก	ท 1.1 ม. 4 – 6/1 ท 2.1 ม. 4 – 6/1 ท 3.1 ม. 4 – 6/4 ท 4.1 ม. 4 – 6/3 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4 ม. 4 – 6/6	การศึกษาเรื่อง มหาเวสสันดรชาดก ต้องฝึกการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณกรรมตาม หลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะ เด่นของเรื่อง เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทาง ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต วิเคราะห์และ ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของ วรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทาง วัฒนธรรมของชาติ และสังเคราะห์ข้อคิด จากเรื่องเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง และเขียนสื่อสารในรูปแบบการเขียนเชิง การเลือกเรื่องที่ฟังและดูอย่างมี วิจารณญาณ รวมทั้งการศึกษาเรื่องระดับ ภาษา ควรคำนึงถึงความสัมพันธ์ของผู้ส่ง สารและผู้รับสาร และบริบทในการสื่อสาร เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและ สมฤทธิ์ผล	12	15
2	อิเหนา	ท 1.1 ม. 4 – 6/1 ท 2.1 ม. 4 – 6/3 ท 4.1 ม. 4 – 6/3 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4 ม. 4 – 6/6	การศึกษบทละครเรื่อง อิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง จะต้องฝึกอ่านออก เสียงร้อยกรองประเภทกลอนบทละครให้ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เขียนสื่อสารใน รูปแบบการเขียนประกาศ ศึกษาเรื่องคำ ราชาศัพท์ตลอดจนวิเคราะห์เนื้อเรื่องตาม หลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์และ ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดี ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ สังเคราะห์ข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท่องจำและบอก คุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด	12	15
สอบกลางภาค				-	10

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
3	หัวใจชายหนุ่ม	ท 1.1 ม. 4 – 6/5 ม. 4 – 6/7 ม. 4 – 6/9 ท 2.1 ม. 4 – 6/1 ท 3.1 ม. 4 – 6/4 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4	การศึกษาเรื่อง หัวใจชายหนุ่ม ต้องฝึกอ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล มีมารยาทในการอ่าน และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ภายในเวลาที่กำหนดเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ เขียนจดหมายกิจธุระ กรอกแบบรายการ การเลือกเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ รวมทั้งวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของเรื่อง เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และสังเคราะห์ข้อคิดจากเรื่อง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	8	15
4	โคลงนิราศนรินทร์	ท 1.1 ม. 4 – 6/1 ท 2.1 ม. 4 – 6/7 ท 4.1 ม. 4 – 6/4 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4	การศึกษาเรื่อง โคลงนิราศนรินทร์ ต้องฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ และ การเขียนบันทึกความรู้จากการศึกษาค้นคว้า การแต่งบทร้อยกรอง รวมทั้งวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของเรื่อง เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และสังเคราะห์ข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	8	15
สอบปลายภาค				-	30
รวมตลอดทั้งภาคเรียน				40	100

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 32101 ภาษาไทย

เวลา 40 ชั่วโมง (2 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1

จำนวน 1 หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วบทร้อยกรอง การวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านวรรณกรรมในบทเรียน การอ่านบันเทิงคดีและสารคดี การอ่านเรื่องต่าง ๆ การเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน การเขียนอธิบาย บรรยายพรรณนาและรายงานการประชุม การเขียนสารคดี การแสดงความคิดเห็นจากการฟังและดู การวิเคราะห์แนวคิดการใช้ภาษาจากเรื่องที่ฟังและดู การสร้างคำในภาษาไทย การวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรมเบื้องต้น การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมด้านวรรณศิลป์ ด้านสังคมและวัฒนธรรม การท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า

โดยใช้ทักษะกระบวนการอ่าน การเขียน การฟังการดูและการพูด ทักษะการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ ประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม ด้านวรรณศิลป์ ด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยให้ฝึกฝนทักษะในรูปแบบที่หลากหลายและเชื่อมโยงกับชีวิตจริง

เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ด้านหลักภาษาที่ถูกต้อง พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยครบทุกด้าน และเรียนรู้คุณค่าที่สอดแทรกในวรรณคดีและวรรณกรรมไทย มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟังและการดูและการพูด มีคุณธรรม จริยธรรม เห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมไทยในฐานะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ม. 4 – 6/1, ม. 4 – 6/3, ม. 4 – 6/6, ม. 4 – 6/7

ท 2.1 ม. 4 – 6/1, ม. 4 – 6/4 ม. 4 – 6/6, ม. 4 – 6/7

ท 3.1 ม. 4 – 6/1, ม. 4 – 6/2

ท 4.1 ม. 4 – 6/6

ท 5.1 ม. 4 – 6/1, ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3, ม. 4 – 6/4, ม. 4 – 6/6

รวมทั้งหมด 16 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 32101 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต
 สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
1	พินิจอักษร	ท 1.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/5 ท 5.1 ม. 4 – 6/1	การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะและ เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ต้องมีความรู้ เกี่ยวกับหลักการอ่านออกเสียง รวมทั้งการ อ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ ให้วิเคราะห์ และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้าน แสดง ความคิดเห็น ได้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล ทั้งการอ่านเพื่อวิจารณ์วรรณคดีและ วรรณกรรม ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ องค์ประกอบ ดีความสาระสำคัญ ข้อคิด พิจารณาความดีเด่นของเนื้อหาและกลวิธีใน การนำเสนอ เพื่อประเมินค่าวรรณคดี และ วรรณกรรมนั้น ๆ อย่างมีเหตุผล	8	15
2	ลิขิตภาษาสรรค์	ท 1.1 ม. 4 – 6/6 ม. 4 – 6/7 ท 2.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/6	การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการอ่าน ทำความเข้าใจ อ่านเก็บความรู้ ในสาระสำคัญของเรื่อง ควรตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่านภายในเวลาที่กำหนดและเขียน กรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความ รวมทั้ง การเขียนอธิบายซึ่งเป็นการกล่าวถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกัน ส่วนการ เขียนพรรณนาเป็นการเขียนเพื่อให้ผู้อ่าน เห็นภาพและเกิดอารมณ์สะเทือนใจ การศึกษาและฝึกฝนจนมีทักษะการ เขียน ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ และ เขียนรายงานเชิงวิชาการซึ่งเป็นการนำเสนอ ผลการค้นคว้าทางวิชาการในรูปแบบของ การเขียนที่ผ่านการศึกษา ค้นคว้า และเรียบ เรียงข้อมูลอย่างเป็นระบบและมีระเบียบ แบบแผน ให้ครบถ้วนและถูกต้อง	8	15
สอบกลางภาค				-	10

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
3	งานประพันธ์มีบทปะพาท	ท 4.1 ม. 4 – 6/6 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4	การศึกษายบทละครพูดคำฉันท์ เรื่อง มีบทปะพาท จะต้องวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของเรื่องเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิต วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ สังเคราะห์ข้อคิด จากเรื่องเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริงได้ ตลอดจนศึกษาหลักการสร้างคำในภาษาไทย ได้แก่ คำประสม คำสมาส และ คำสนธิ	8	15
4	จำแนกรจนาภาษาไทย	ท 3.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/3	การพูดสรุปแนวคิดและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู จะต้องเข้าใจหลักการพูดสรุปความ ที่ถูกต้องรวมทั้งการรู้จักวิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู การนำแนวคิดจากเรื่องที่ฟังและดูมาพูดให้ผู้อื่นฟัง เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน	8	15
สอบปลายภาค				-	30
รวมตลอดภาคเรียน				40	100

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 32102 ภาษาไทย

เวลา 40 ชั่วโมง (2 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วประเภทนวนิยาย การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองประเภทการวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านวรรณคดีในบทเรียน การอ่านจับใจความสำคัญจากวรรณคดีในบทเรียน การสังเคราะห์ความรู้จากการอ่านบทกวีร่วมสมัย การเขียนเรียงความ การเขียนสารคดี การประเมิงานเขียน การประเมินเรื่องที่ฟังและดู การฟังการดูอย่างมีวิจารณ์ญาณ การแต่งคำประพันธ์ การวิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น การวิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีและวรรณกรรม

โดยใช้ทักษะความสามารถในการสื่อสาร การอ่าน การเขียน การฟังการดูและการพูด การคิดวิเคราะห์วิจารณ์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟังและการดูและการพูด ใช้ภาษาไทยการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมไทยในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำภาษาไทยรวมทั้งคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่ดีงามไปใช้พัฒนานตนเอง พัฒนาความรู้ในชีวิตจริงได้ถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

รหัสตัวชี้วัด

- ท 1.1 ม. 4 – 6/1, ม. 4 – 6/3, ม. 4 – 6/8
- ท 2.1 ม. 4 – 6/2, ม. 4 – 6/4, ม. 4 – 6/5
- ท 3.1 ม. 4 – 6/3, ม. 4 – 6/4
- ท 4.1 ม. 4 – 6/4, ม. 4 – 6/5
- ท 5.1 ม. 4 – 6/1, ม. 4 – 6/2, ม. 4 – 6/5 ม. 4 – 6/6

รวมทั้งหมด 14 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 32102 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต
 สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
1	ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก	ท 1.1 ม. 4 – 6/1 ท 4.1 ม. 4 – 6/4 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4 ม. 4 – 6/5 ม. 4 – 6/6	การศึกษาเรื่อง มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี จะต้องวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของเรื่องเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ สังเคราะห์ข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และรวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้าน พร้อมกับท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดได้ รวมทั้งการอ่านออกเสียงบทหรือกรองประเพณียุทธ์ต้องอ่านให้ไพเราะและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน และมีความรู้เกี่ยวกับหลักการอ่านและหลักการแต่งคำประพันธ์ที่ถูกต้อง	12	15
2	โคลนติดล้อ	ท 1.1 ม. 4 – 6/8 ท 2.1 ม. 4 – 6/2 ท 3.1 ม. 4 – 6/4 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4	การศึกษาเรื่อง โคลนติดล้อ ตอน ความนิยมเป็นเสมียน จะต้องวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของเรื่องเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และสังเคราะห์ข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ รวมทั้งเขียนเรียงความตามหลักการเขียน โดยใช้กระบวนการคิด ถ่ายทอดผ่านภาษาที่เรียงร้อยอย่างประณีต ตลอดจนการฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ	8	15

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
3	ลิลิตตะเลงพ่าย	ท 1.1 ม. 4 – 6/1 ท 2.1 ม. 4 – 6/4 ม. 4 – 6/5 ท 3.1 ม. 4 – 6/3 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4 ม. 4 – 6/6	การศึกษาเรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย จะต้องวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของเรื่องเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต นำมาประยุกต์ใช้ในการผลิตงานเขียนสารคดีและบันเทิงคดี วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ สังเคราะห์ข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง พร้อมกับท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดได้ และอ่านออกเสียงบทร้อยกรองประเภทโคลงได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน รวมทั้งการประเมินเรื่องที่ฟังและดูเพื่อกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	12	15
4	คัมภีร์ฉันทศาสตร์แพทย์ ศาสตร์สังเคราะห์	ท 1.1 ม. 4 – 6/3 ท 4.1 ม. 4 – 6/5 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4	การศึกษาเรื่อง คัมภีร์ฉันทศาสตร์แพทย์ ศาสตร์สังเคราะห์ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของเรื่องเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ สังเคราะห์ข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง รวมทั้งการอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผลตลอดจนการวิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	8	15
สอบกลางภาค				-	10
สอบปลายภาค				-	30
รวมตลอดภาคเรียน				40	100

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 33101 ภาษาไทย

เวลา 40 ชั่วโมง (2 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาฝึกการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วประเภทบทความ และบทร้อยกรองประเภท โคลง ร่าย การวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านจากวรรณคดีในบทเรียน การวิเคราะห์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นจากข่าวสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน วิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การอ่านงานเขียนประเภทคำสอนและพระบรมราโชวาท การเขียนแสดงทรรศนะ เขียนโต้แย้ง เขียนโน้มน้าวใจ การแสดงความคิดเห็นจากการฟังและดู การวิเคราะห์แนวความคิดการใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู การแต่งบทร้อยกรองประเภทฉันท์ การวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรม การประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดี การอ่านการท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง

โดยใช้ทักษะ ความสามารถในการสื่อสาร การอ่าน การเขียน การฟังการดูและการพูด การคิด วิเคราะห์วิจารณ์ การสังเคราะห์ความรู้และข้อคิด การประเมินค่า และการแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟังและการดูและการพูด ใช้ภาษาไทยสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมไทยในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ม. 4 – 6/1, ม. 4 – 6/5, ม. 4 – 6/6, ม. 4 – 6/7

ท 2.1 ม. 4 – 6/1,

ท 3.1 ม. 4 – 6/1, ม. 4 – 6/2

ท 4.1 ม. 4 – 6/4

ท 5.1 ม. 4 – 6/1, ม. 4 – 6/3, ม. 4 – 6/6

รวมทั้งหมด 11 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 33101

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ชั่วโมง	น้ำหนัก/คะแนน 100
1	พินิจอักษรา	ท 1.1 ม. 4 – 6/5 ม. 4 – 6/6 ม. 4 – 6/7 ท 2.1 ม. 4 – 6/1	การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการอ่าน ทำความเข้าใจ อ่านเก็บความรู้ ในสาระสำคัญของเรื่อง วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล ควรตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านภายในเวลาที่กำหนดและเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความได้ถูกต้อง รวมทั้งการเขียนเพื่อการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ กาเขียนแสดงทรรศนะ เขียนโต้แย้ง และเขียนโน้มน้าวใจ ผู้เขียนจะต้องเขียนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการเขียน มีการใช้ภาษาที่เรียบเรียงอย่างถูกต้องเหมาะสม โดยมีข้อมูล และสาระสำคัญที่ชัดเจน	8	12
2	เสภาขุนช้างขุนแผน	ท 1.1 ม. 4 – 6/1 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4 ม. 4 – 6/6	การอ่านออกเสียงบทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา จะต้องอ่านอย่างถูกต้อง ไพเราะเหมาะสม วิเคราะห์วิจารณ์ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น และลักษณะเด่น โดยเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต คุณค่าด้านวรรณศิลป์ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ มีการสังเคราะห์ข้อคิด เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง และท่องจำบทอาขยานที่มีคุณค่า เพื่อนำ ไปใช้อ้างอิง	8	12
สอบกลางภาค				-	10

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ชั่วโมง	น้ำหนัก/คะแนน 100
3	ท่องแดนสามก๊ก	ท 1.1 ม. 4 – 6/5 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4	การศึกษาเรื่อง สามก๊ก ตอนกวนอู ไปรับราชการกับโจโฉ จะต้องอ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล รวมทั้งวิเคราะห์วิจารณ์ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น และลักษณะเด่น โดยเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมจีนในอดีต คุณค่าด้านวรรณศิลป์และสังเคราะห์ข้อคิด เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	8	12
4	สามัคคีเภทคำฉันท์	ท 1.1 ม. 4 – 6/1 ท 4.1 ม. 4 – 6/4 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4	การศึกษาเรื่อง สามัคคีเภทคำฉันท์จะต้องอ่านคำประพันธ์ประเภทฉันทลักษณ์ที่ฝึกแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทลักษณ์ วิเคราะห์วิจารณ์ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่น โดยเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของ สังคมในอดีต คุณค่าด้านวรรณคดีศิลป์ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และยังต้อง มีการสังเคราะห์ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน	8	12
5	จันทรรจกภาษาสรรค์	ท 3.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2	การพูดสรุปความและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ผู้พูดจะต้องมีความรู้ ประสบการณ์แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์ เสนอทั้งข้อดีและข้อเสียอันจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมรวมทั้งการวิเคราะห์และประเมินเรื่องที่ฟังและดูควรพิจารณาแนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือแนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ และเลือกเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน	8	12
สอบปลายภาค				-	30
รวมตลอดภาคเรียน				40	100

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 33102 ภาษาไทย

เวลา 40 ชั่วโมง (2 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกการอ่านร้อยแก้วประเภทนวนิยาย การอ่านร้อยกรองประเภทฉันท์ การวิเคราะห์วิจารณ์ เรื่องที่อ่านวรรณคดีในบทเรียน การอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ การคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน การสังเคราะห์เรื่องที่อ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ การเขียนสื่อสาร การเขียนสารคดีและบันเทิงคดี การพิจารณาและประเมินคุณค่าของงานเขียนประเภทต่าง ๆ การพูดในโอกาสต่าง ๆ การวิเคราะห์และ ประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม เบื้องต้นวิเคราะห์ และประเมินคุณค่าวรรณคดี และวรรณกรรม การสังเคราะห์ ข้อคิดจากวรรณคดีและ วรรณกรรม การท่องจำบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรอง

โดยใช้ทักษะ ความสามารถในการสื่อสาร การอ่าน การเขียน การฟังการดูและการพูด การคิด วิเคราะห์วิจารณ์ การสังเคราะห์ความรู้และข้อคิด การประเมินค่า และการแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ใช้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสืบค้นสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจหลักภาษาไทยที่ถูกต้อง เห็นคุณค่าที่สอดแทรกในวรรณคดีและ วรรณกรรมไทย สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำภาษาไทย รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ ดีงามไปใช้พัฒนาความรู้ ความสามารถของตนเองได้

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ม. 4 – 6/1, ม. 4 – 6/3, ม. 4 – 6/4

ท 2.1 ม. 4 – 6/1, ม. 4 – 6/4, ม. 4 – 6/5

ท 3.1 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/5

ท 4.1 ม. 4 – 6/7

ท 5.1 ม. 4 – 6/1, ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4, ม. 4 – 6/6

รวมทั้งหมด 13 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 33102 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต
 สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ชั่วโมง	น้ำหนัก/คะแนน 100
1	พินิจอักษรรา	ท 1.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4 ท 2.1 ม. 4 – 6/1	การออกเสียงบทร้อยแก้ว ผู้อ่านจะต้องศึกษาหลักการออกเสียงให้ถูกต้อง รวมทั้งการอ่านจับใจความสำคัญ ซึ่งเป็นการอ่านทำความเข้าใจ อ่านเก็บความรู้ ในสาระสำคัญของเรื่อง วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผลคาดคะเน เหตุการณ์ ตอบคำถาม และประเมินค่า เพื่อนำความรู้ ความคิดไปแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต เขียนโครงการและรายงานการประชุมตามรูปแบบการเขียนสื่อสาร	10	15
2	หรรษาภาพย์เห่เรือ	ท 1.1 ม. 4 – 6/1 ท 2.1 ม. 4 – 6/4 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4 ม. 4 – 6/6	การศึกษาเรื่องภาพย์เห่เรือ จะต้องการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง อย่างถูกต้อง ไพเราะเหมาะสม วิเคราะห์วิจารณ์ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้นและลักษณะเด่น โดยเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต รวมทั้งการการผลิงานเขียนของตนเองรูปแบบสารคดี วิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ มีการสังเคราะห์ข้อคิด เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำ บทอาขยานที่มีคุณค่า เพื่อนำไปใช้อ้างอิง	10	15
สอบกลางภาค				-	10

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ชั่วโมง	น้ำหนัก/คะแนน 100
3	ไตรภูมิพระร่วง	ท 1.1 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4 ท 5.1 ม. 4 – 6/1 ม. 4 – 6/2 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/4	การศึกษาเรื่อง ไตรภูมิพระร่วง ตอนมนุสสภูมิ จะต้องการอ่านจับใจความสำคัญ ซึ่งเป็นการอ่านทำความเข้าใจ อ่านเก็บความรู้ ในสาระสำคัญของเรื่อง วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผลคาดคะเน เหตุการณ์ ตอบคำถาม และประเมินค่า เพื่อนำความรู้ ความคิดไปแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต รวมทั้งวิเคราะห์วิจารณ์ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่น โดยเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต คุณค่าด้านวรรณคดีศิลป์ ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และยังต้องมีการสังเคราะห์ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน	10	15
4	จำนรรจาภาษาสรรค์	ท 2.1 ม. 4 – 6/5 ท 3.1 ม. 4 – 6/3 ม. 4 – 6/5 ม. 4 – 6/6 ท 4.1 ม. 4 – 6/5	บันเทิงคดีเป็นงานเขียนสร้างสรรค์ซึ่งการเขียนบันเทิงคดีนั้นควรเข้าใจถึงองค์ประกอบและวิธีเขียนบันเทิงคดีเพื่อให้การสร้างสรรค์งานเขียนนั้นมีคุณภาพ รวมทั้งการวิเคราะห์และประเมินเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควรพิจารณาแนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือแนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ และเลือกเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน และการพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งการพูดอภิปราย พูดแสดงทรรศนะ และพูดโต้แย้ง ผู้พูดควรศึกษาหลักการพูด และเสนอแนวคิดใหม่ใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมและมีมารยาทในการพูด	10	15
สอบปลายภาค				-	30
รวมตลอดทั้งภาคเรียน				40	100

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 31201 การเขียน 1

เวลา 20 ชั่วโมง (1 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาเพิ่มเติม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1

จำนวน 0.5 หน่วยกิต

ศึกษา อธิบาย ความหมายและความสำคัญ ประเภทของงานเขียนและองค์ประกอบในงานเขียน ความหมายและบทบาทของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในชีวิตประจำวัน โดยเขียนหรือพูดอธิบาย

ฝึกทักษะการเขียนเพื่อกิจเฉพาะ การเขียนประกาศ การเขียนจดหมาย การเขียนโฆษณา การเขียนอวยพร การเขียนเพื่อการศึกษา การเขียนบันทึกความรู้ การเขียนรายงาน การเขียนโครงการและการเขียนเพื่อผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การเขียนแสดงความคิดเห็นบนพื้นที่สาธารณะ มีมารยาทในการเขียนสื่อสารโดยใช้กระบวนการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ในหลักการเขียน นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง มีความประณีตในการใช้ภาษา เข้าใจการใช้ภาษาที่สละสลวย ทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้แจ่มแจ้ง สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีจิตสำนึกอนุรักษ์ภาษาอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของไทย

ผลการเรียนรู้

1. เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้อง
2. เขียนสื่อสารในชีวิตประจำวันในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน
3. เขียนเพื่อการศึกษา เขียนบันทึกความรู้ เขียนรายงาน เขียนโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ
4. บอกแนวทางการเขียนสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง
5. เขียนสื่อสารผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ใช้ระดับภาษาเหมาะสมถูกกาลเทศะอย่างมีมารยาท
6. เขียนแสดงความคิดเห็นบนพื้นที่สาธารณะ โดยใช้ภาษาสุภาพสละสลวย

รวมทั้งหมด 6 ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 31201 รายวิชาการเขียน 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 เวลา 20 ชั่วโมง จำนวน 0.5 หน่วยกิต
สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
1	การเขียนในชีวิตประจำวัน	ข้อ 1,2	การเขียนในชีวิตประจำวันเป็นแนวทางให้ รู้จักการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมตาม โอกาสและผู้รับสาร เพื่อฝึกฝนการเขียน รูปแบบต่าง ๆ จนเกิดความชำนาญ และ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งเป็น ประโยชน์ต่อการเรียน และการประกอบ อาชีพในอนาคต	5	15
2	การเขียนเพื่อกิจเฉพาะ	ข้อ 1,2	การเขียนเฉพาะกิจเป็นกระบวนการเขียน ที่ต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ ขั้นตอนและ วิธีการ รวมทั้งจุดมุ่งหมายและประเภทของ งานเขียน ได้แก่ การเขียนประกาศ การ เขียนจดหมายเพื่อกิจเฉพาะ การเขียน โฆษณาและการเขียนอวยพร	5	15
สอบกลางภาค					10
3	การเขียนเพื่อการศึกษา	ข้อ 1,3	การเขียนเพื่อการศึกษาเป็นวิธีการสำคัญ สำหรับการถ่ายทอด การนำเสนอ เผยแพร่ ข้อมูลความรู้สู่สาธารณชน จึงจำเป็นต้อง เข้าใจรูปแบบการเขียนเพื่อการศึกษา ได้แก่ การเขียนบันทึกความรู้ การเขียนรายงาน และการเียนโครงการ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียน การสอน และพัฒนาทักษะการเขียนของ นักเรียนด้วย	5	15

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
4	การเขียนเพื่อผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์	ข้อ 1,4,5,6	การเขียนเพื่อผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นการสื่อสารผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ในอยู่ร่วมกันของสังคม จึงจำเป็นต้องเข้าใจความหมายและบทบาทของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแสดงความคิดเห็นบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ถูกต้องและเหมาะสมในชีวิตประจำวัน	5	15
สอบปลายภาค				-	30
รวมตลอดภาคเรียน				20	100

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 31202 ประวัติวรรณคดี 1

เวลา 20 ชั่วโมง (1 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาเพิ่มเติม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2

จำนวน 0.5 หน่วยกิต

ศึกษา ค้นคว้า สรุปเนื้อหา ความหมาย ความสำคัญ ประเภท ลักษณะ และภูมิหลังของวรรณคดีสมัยสุโขทัย วรรณคดีสมัยอยุธยาตอนต้น วรรณคดีสมัยอยุธยาตอนกลาง และวรรณคดีสมัยอยุธยาตอนปลาย คุณค่าของวรรณคดี กวีและผลงานในสมัยสุโขทัยจนถึงอยุธยาตอนปลาย

โดยใช้กระบวนการคิด กระบวนการสืบค้นข้อมูล ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะวรรณคดีสมัยสุโขทัยและสมัยอยุธยา และเกิดความซาบซึ้ง ตระหนักรักความเป็นไทย

เพื่อให้รู้คุณค่า มีความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาในภาษาอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติสืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ ตลอดจนเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป

ผลการเรียนรู้

1. อธิบายลักษณะ ภูมิหลัง รูปแบบของวรรณคดีสมัยสุโขทัยและสมัยอยุธยา
2. วิเคราะห์ จำแนก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของวรรณคดีสมัยสุโขทัยและอยุธยา
3. วิเคราะห์เชื่อมโยงวรรณคดีกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของคนในอดีต
4. มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และเผยแพร่วรรณคดีไทยในสมัยสุโขทัยและสมัยอยุธยา

รวมทั้งหมด 4 ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 31202

รายวิชาประวัติศาสตร์ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 20 ชั่วโมง

จำนวน 0.5 หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
1	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวรรณคดีและประวัติวรรณคดี	ข้อ 1	วรรณคดีไทยเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ การศึกษาทำความเข้าใจในเนื้อหาประวัติวรรณคดี นอกจากจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความซาบซึ้งในความไพเราะและความงดงามทางวรรณศิลป์แล้ว ยังสะท้อนภาพสังคมวัฒนธรรมในอดีต ช่วยให้เราสามารถเข้าใจเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้ง	4	10
2	วรรณคดีสมัยสุโขทัย	ข้อ 1, 2,3,4	วรรณคดีสมัยสุโขทัย นับเป็นวรรณคดียุคแรกเท่าที่หลักฐานปรากฏอยู่ แสดงถึงความเจริญและพัฒนาการทางวรรณคดีของไทยหลายเรื่อง เช่น หลักศิลาจารึก ไตรภูมิพระร่วง ตำรับท้าว ศรีจุฬาลักษณ์ นอกจากจะมีคุณค่าด้านวรรณกรรมโดยตรงแล้ว ยังทรงคุณค่าประโยชน์ทั้งด้านประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาเหตุการณ์บ้านเมือง และพัฒนาของวรรณคดีให้ลึกซึ้งเพื่ออรรถาธิบายซึ่งภาษาและวัฒนธรรมไทย	4	10
3	วรรณคดีสมัยอยุธยาตอนต้น	ข้อ 1, 2,3,4	สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้นเป็นช่วงเริ่มต้นสร้างบ้านเมืองและปรับปรุงการปกครองให้เป็นระบบระเบียบ วรรณคดียุคนี้แม้จะมีหลักฐานปรากฏไม่มากนัก เช่น ยวนพ่าย ลิลิตพระลอ แต่ก็ทรงคุณค่าทั้งในด้านภาษาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม และประเพณี จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาเหตุการณ์บ้านเมือง และพัฒนาของวรรณคดีให้ลึกซึ้งเพื่ออรรถาธิบายซึ่งภาษาและวัฒนธรรมไทย	4	10
กลางภาค				-	10

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
4	วรรณคดีสมัยอยุธยาตอนกลาง	ข้อ 1,2,3,4	สมัยอยุธยาตอนกลาง บ้านเมืองในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชเป็นช่วงที่สงบ และมีความเจริญรุ่งเรืองในทุก ๆ ด้าน รวมทั้งวรรณคดี พระองค์ทรงเป็นกวีและองค์อุปถัมภ์กวี วรรณคดีทรงชุบเลี้ยงนักปราชญ์และกวี จึงมีผลงานเกิดขึ้นมากมาย และสมัยนี้นับเป็นยุคทองแห่งวรรณคดี จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาเหตุการณ์บ้านเมือง และพัฒนาของวรรณคดีให้ลึกซึ้งเพื่อดำรงไว้ซึ่งภาษาและวัฒนธรรมไทย	4	20
5	วรรณคดีสมัยอยุธยาตอนปลาย	ข้อ 1,2,3,4	สมัยอยุธยาตอนปลายเป็นช่วงที่บ้านเมืองเกิดความวุ่นวายทำให้เว้นว่างทางด้านวรรณคดี จนกระทั่งสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ นับเป็นยุคที่วรรณคดีเจริญรุ่งเรืองยุคหนึ่ง หลังจากนั้นเกิดการเสียกรุงครั้งที่ 2 วรรณคดีจึงถูกเผาทำลายไปเป็นจำนวนมาก จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาเหตุการณ์บ้านเมือง และพัฒนาของวรรณคดีให้ลึกซึ้งเพื่อดำรงไว้ซึ่งภาษาและวัฒนธรรมไทย	4	10
สอบปลายภาค				-	30
รวมตลอดภาคเรียน				20	100

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 32201 การเขียน 2

เวลา 20 ชั่วโมง (1 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาเพิ่มเติม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1

จำนวน 0.5 หน่วยกิต

ศึกษา อธิบายและวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับการเขียน และอาชีพ อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเขียน ชนิดของคำ การเขียนสะกดคำ การเขียนคำทับศัพท์และศัพท์เฉพาะวิชาชีพ การใช้คำตามความหมาย การเลือกคำและประโยคในการเขียน กลวิธีการใช้ภาษาในการเขียน ระดับภาษา การเขียนแสดงความคิดเห็นและ แสดงความรู้สึก การเขียนบันทึกข้อความ การเขียนรายงานการประชุม การเขียนจดหมายในงานอาชีพ ความรู้ เกี่ยวโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ความรู้เกี่ยวกับบทร้อยกรอง และบทร้อยกรองในงานอาชีพ

โดยใช้ทักษะด้านการเขียน ทักษะกระบวนการในการแก้ปัญหา ทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะ แสวงหาความรู้ ทักษะการใช้เทคโนโลยีและทักษะการสื่อสาร

เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจหลักการเขียน สามารถใช้ภาษาไทยสร้างสรรค์งานเขียนได้อย่างถูกต้องตาม หลักการใช้ภาษา สามารถนำทักษะการเขียนไปใช้พัฒนางานตนเองและประกอบอาชีพในอนาคตได้ และเห็น คุณค่า ความสำคัญของการเขียนที่มีประสิทธิภาพ สามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจข้อมูล ข่าวสาร หรือความรู้ อย่างชัดเจน ถูกต้องก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคมอย่างแท้จริง

ผลการเรียนรู้

1. อธิบายความรู้เกี่ยวกับเขียนอาชีพได้
2. รู้จักอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเขียนและชี้ความสำคัญของการเขียนในงานอาชีพได้
3. อธิบายหลักการสะกดคำ การเขียนคำทับศัพท์ และการใช้คำเหมาะสมตามความหมายได้ถูกต้อง
4. รู้จักศัพท์เฉพาะวิชาชีพ สะกดคำและเขียนคำทับศัพท์ได้ถูกต้อง
5. อธิบายความสำคัญของการเขียนในงานอาชีพได้
6. ใช้คำถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยค และใช้สำนวนไทยได้อย่างถูกต้อง
7. บอกความสำคัญของการเขียนเพื่ออาชีพในโอกาสต่าง ๆ ได้
8. เข้าใจองค์ประกอบรูปแบบของการเขียนเพื่ออาชีพในโอกาสต่างๆและเขียนเพื่ออาชีพในโอกาสต่าง ๆ ได้
9. อธิบายจุดประสงค์ องค์ประกอบ ลักษณะภาษา และหลักในการเขียนโฆษณาและประชาสัมพันธ์ได้
10. เขียนโฆษณาและประชาสัมพันธ์ได้
11. บอกความสำคัญของการเขียนบทร้อยกรองในงานอาชีพได้
12. เข้าใจหลักการและรูปแบบของการเขียนบทร้อยกรอง และเขียนบทร้อยกรองในงานอาชีพได้

รวมทั้งหมด 12 ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 32201

รายวิชาการเขียน 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 เวลา 20 ชั่วโมง

จำนวน 0.5 หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
1	หลักการงานเขียน	ข้อ 1,2,5	การเขียนในงานอาชีพเป็นทักษะการใช้ภาษาไทย พัฒนาการเขียนของตนเอง เพื่อนำหลักการเขียนไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต จึงควรศึกษาหลักการเขียนที่ถูกต้อง เห็นคุณค่า ความสำคัญของการเขียนที่มีประสิทธิภาพ สื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจข้อมูล ข่าวสารที่ถูกต้องก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม	3	10
2	พากเพียรถ้อยคำสำนวน	ข้อ 3,4,6	การเขียนที่ดีและมีประสิทธิภาพนั้น ควรใช้ถ้อยคำ สำนวนโวหาร การเขียนสะกดคำ การเขียนทศัพทและศัพท์บัญญัติ ใช้คำเหมาะสม เรียบเรียงถ้อยให้เป็นประโยค และใช้สำนวนไทยให้ถูกต้อง	5	15
สอบกลางภาค				-	10
3	กระบวนการเขียนสื่อสาร	ข้อ 7,8	การเขียนสื่อสารเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึกรู้คิด ความต้องการ จุดประสงค์ ไปยังผู้รับสาร โดยการเขียนแสดงความคิดเห็นและแสดงความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ การเขียนรายงานการประชุม การเขียนบันทึกข้อความ การเขียนจดหมายกิจธุระและจดหมายธุรกิจ	5	15
4	ลิขิตงานอาชีพ	9,10,11,12	การเขียนในงานอาชีพมีความจำเป็นในการสื่อสารที่จะทำให้ธุรกิจเป็นไปตามวัตถุประสงค์ การเลือกรูปแบบและภาษาที่เหมาะสมจะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนั้นการเขียนโฆษณา การเขียนประชาสัมพันธ์ การเขียนร้อยกรองในงานอาชีพ จึงจำเป็นต้องศึกษารูปแบบการเขียนให้ถูกต้องและเหมาะสมกับการเขียนแต่ละประเภท	7	20
สอบปลายภาค				-	30
รวมตลอดภาคเรียน				20	100

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 32202 ประวัติวรรณคดี 2

เวลา 20 ชั่วโมง (1 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาเพิ่มเติม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2

จำนวน 0.5 หน่วยกิต

ศึกษา ค้นคว้า สรุปเนื้อหา ความหมาย ความสำคัญ ประเภท ลักษณะ และภูมิหลังของวรรณคดีไทย สมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์ โดยแบ่งการศึกษาออกเป็นยุคต่าง ๆ ตามพัฒนาการของวรรณคดีไทย ในสมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วย วรรณคดีในยุคฟื้นฟู (สมัยธนบุรี – สมัยรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 1) วรรณคดีในยุคทองของวรรณคดี (รัชกาลที่ 2-3) วรรณคดีในยุคแรกรัตนโกสินทร์ (รัชกาลที่ 4-5) และวรรณคดีในยุคปรับเปลี่ยนสู่สยามสมัยใหม่ (รัชกาลที่ 6-7) คุณค่าของวรรณคดี กวีและผลงานสำคัญใน สมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์

โดยการเขียนหรือพูดอธิบาย วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล และประเมินค่าข้อคิด จากวรรณคดีและวรรณกรรม แสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีและ วรรณกรรมเกี่ยวกับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต และประเมินค่าวรรณคดีและ วรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะวรรณคดีสมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์ เป็นพื้นฐาน ในการศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้น เกิดความซาบซึ้ง ตระหนักรักความเป็นไทย รู้คุณค่า มีความภาคภูมิใจ ในภูมิปัญญาของภาษาไทย อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่สืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ

ผลการเรียนรู้

1. อธิบายลักษณะ ภูมิหลัง รูปแบบของวรรณคดีสมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์
2. วิเคราะห์ จำแนก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะวรรณคดีสมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์
3. วิเคราะห์ เชื่อมโยงวรรณคดีกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของคนไทยในอดีต
4. มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และเผยแพร่วรรณคดีไทยในสมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์

รวมทั้งหมด 4 ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 32202

รายวิชาประวัติศาสตร์ระดับ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 20 ชั่วโมง

จำนวน 0.5 หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
1	วรรณคดียุคฟื้นฟู	ข้อ 1,2,3,4	วรรณคดีในยุคฟื้นฟู (สมัยกรุงธนบุรี รัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 1) เป็นยุคที่ฟื้นฟูวรรณคดีของชาติขึ้นมาใหม่ เนื่องจากวรรณคดีไทยได้ถูกทำลายเมื่อครั้งเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 มีการแต่งวรรณคดีขึ้นเพื่อทดแทนวรรณคดีที่สูญหายไปรวมทั้งมีการแปลวรรณคดีภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาไทยอีกด้วย	5	15
2	วรรณคดียุคทอง	ข้อ 1,2,3,4	ยุคทองของวรรณคดีเกิดขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เนื่องจากเป็นยุคที่วรรณคดีมีความเจริญรุ่งเรืองถึงขีดสุด ทั้งในด้านรูปแบบ เนื้อหา เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงเป็นทั้งกวีและองค์อุปถัมภ์วรรณคดี	5	15
สอบกลางภาค				-	10
3	วรรณคดียุคแรกเริ่มตะวันตก	ข้อ 1,2,3,4	วรรณคดียุคแรกเริ่มวัฒนธรรมตะวันตก(รัชกาลที่ 4 – 5) เป็นยุคที่มีการปรับเปลี่ยนเข้าสู่ความเป็นสากล เปิดรับวัฒนธรรมตะวันตก นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง ด้านความเชื่อ ค่านิยม ส่งผลต่อวรรณคดีตามแนวขนบดลลง เกิดวรรณคดีแบบใหม่ขึ้น การขยายตัวของกิมป์ส่งผลให้วรรณคดีแพร่หลายสู่ประชาชนมากขึ้น	5	15
4	วรรณคดียุคปรับเปลี่ยนสู่สยามสมัยใหม่	ข้อ 1,2,3,4	วรรณคดีในยุคปรับเปลี่ยนสู่สยามสมัยใหม่ เป็นยุคที่มีความเจริญรุ่งเรืองอย่างมาก มีการจัดตั้งวรรณคดีสโมสร พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเป็นกวีที่ทรงพระปรีชาสามารถ เมื่อเข้าสู่สมัยรัชกาลที่ 7 วรรณคดีเริ่มเสื่อมความนิยมลงมีการประพันธ์วรรณกรรมสมัยใหม่เพิ่มขึ้น	5	15
สอบปลายภาค				-	30
รวมตลอดภาคเรียน				20	100

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 33201 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 1

เวลา 20 ชั่วโมง (1 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาเพิ่มเติม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1

จำนวน 0.5 หน่วยกิต

ศึกษาการใช้ภาษาที่สื่อสารในชีวิตประจำวัน เกี่ยวกับรูปลักษณะของคำไทยชนิดต่างๆ กลุ่มคำและหน้าที่กลุ่มคำ การใช้คำ สำนวน และสุภาษิต ความสัมพันธ์ของคำต่างๆ ที่ใช้อยู่ในประโยค ประโยครูปแบบต่างๆ เพื่อให้สามารถเรียบเรียงข้อความในการพูดและการเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและความนิยม

โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ รูปลักษณะของคำไทยชนิดต่างๆ กลุ่มคำและหน้าที่กลุ่มคำ การใช้คำ สำนวน และสุภาษิต ความสัมพันธ์ของคำต่างๆ ที่ใช้อยู่ในประโยค ประโยค ภาษาพูด ภาษาเขียนในการสื่อสาร

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความคิด การตัดสินใจแก้ปัญหา ใฝ่เรียนรู้ ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ผลการเรียนรู้

1. อธิบายความหมายและองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารได้
2. อธิบายลักษณะของสาร และจัดประเภทของการสื่อสารประเภทต่างๆได้
3. อธิบายอุปสรรคในการสื่อสารพร้อมยกตัวอย่างประกอบและบอกวิธีแก้ไขได้
4. อธิบายทักษะการรับสารและทักษะการส่งสารได้
5. จัดประเภทและเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของการสื่อสารได้

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 33201 รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 เวลา 20 ชั่วโมง จำนวน 0.5 หน่วยกิต
 สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
1	ศึกษารูปลักษณะคำไทย ให้คงอยู่	ข้อ 1	การศึกษาเรื่องคำไทยชนิดต่าง ๆ คำ สำนวน สุภาษิต การร้อยเรียงประโยคเพื่อ การสื่อสาร ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ทำให้ผู้ ศึกษาสามารถเรียบเรียงข้อความในการพูด และการเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และความนิยม นำไปสู่การสื่อสารได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	6	20
2	เรียนรู้การสื่อสาร	ข้อ 2,3,4	การสื่อสารเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการ ดำรงชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากมนุษย์มีการ ติดต่อสื่อสารกันตลอดเวลา ดังนั้นการศึกษา เรื่องการสื่อสารให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง ทั้ง ความหมายของการสื่อสาร องค์ประกอบของ การสื่อสาร ประเภทของการสื่อ ตลอดจน อุปสรรคในการสื่อสาร นั้นย่อมทำให้ผู้ศึกษา สามารถสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์และมี ประสิทธิภาพ	7	20
สอบกลางภาค				-	10
3	พัฒนาการใช้ภาษา	ข้อ 5,6	ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญและจำเป็น สำหรับการสื่อสารของมนุษย์ ไม่ว่าในฐานะ ของผู้ส่งสารหรือผู้รับสาร ดังนั้นในการสื่อสาร ที่สัมฤทธิ์ผล ผู้ใช้ภาษาจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเลือกใช้ภาษาได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามระดับภาษา เข้าใจการใช้วจนภาษา และอวจนภาษา รวมทั้งมีคุณธรรมและมารยาทที่ดีในการ สื่อสารเป็นสำคัญ	6	20
สอบปลายภาค				-	30
รวมตลอดภาคเรียน				20	100

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท 33202 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 2

เวลา 20 ชั่วโมง (1 ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาเพิ่มเติม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2

จำนวน 0.5 หน่วยกิต

ฝึกการอ่าน การฟังการดูและการพูด พูดสรุปแนวคิดและการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู การมีวิจารณ์ญาณและไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลก่อนตัดสินใจเชื่อหรือปฏิบัติตาม การสรุปความจากการฟังและการดู การมีวิจารณ์ญาณ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ไตร่ตรอง วิจัยและประเมินค่าสื่อที่ได้จากการอ่าน การฟังและดู

ฝึกทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ เช่น การพูดต่อที่ประชุมชน, การพูดอภิปราย, การพูดแสดงทรรศนะ การพูดโน้มน้าว

เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาอย่างเห็นคุณค่า ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และมีนิสัยรักการอ่านการเขียน มีมารยาทในการพูด

ผลการเรียนรู้

1. สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณ์ญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณ์ญาณและสร้างสรรค์
2. สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
3. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต
4. มีวิจารณ์ญาณในการเลือกเรื่องที่อ่าน ฟังและดู
5. พูดในโอกาสต่างๆ พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษา ถูกต้องเหมาะสม
6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

รวมทั้งหมด 6 ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 33202 รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 20 ชั่วโมง จำนวน 0.5 หน่วยกิต
 สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = 70 : 30

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน 100
1	ฟังและดูผู้อื่นพูด	ข้อ 1,2,3	การฟังและดู เป็นทักษะการรับสารทั้งวัจนภาษา และอวัจนภาษา รวมถึงการพูดต่อที่ประชุมชน การพูด อภิปราย การพูดแสดงทรรศนะ การพูด โน้มน้าว การ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น การประเมินค่าสื่อที่ได้ จากการอ่าน การฟังและดู จึงต้องรู้หลักเกณฑ์และ มารยาทในการฟัง การดู และการพูด เพื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	7	20
2	ฟัง ดู เพื่อสรุปความ	ข้อ 4,5,6	ทักษะการฟังหรือดูเพื่อสรุปความ มีความสำคัญอย่าง ยิ่งในยุคที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการ นำเสนอข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มีความทันสมัย เพราะผู้รับ สารจะได้เข้าใจเรื่องราว การสรุปความจากเรื่องที่ฟังและ ดูได้ถูกต้อง ชัดเจน	7	20
					10
3	การพูดแสดงทรรศนะ	ข้อ 5,6	การแสดงทรรศนะและการโต้แย้งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ ในสังคมประชาธิปไตยเพราะแต่ละบุคคลอาจมีความ คิดเห็นที่แตกต่างกัน การแสดงทรรศนะที่ดีจะต้องเป็น ประโยชน์และสร้างสรรค์ มีเหตุผลเหมาะสมแก่กาลเทศะ และใช้ภาษาได้ชัดเจน ส่วนการโต้แย้งที่ดี ประเด็นการ โต้แย้งควรสร้างสรรค์ มีเหตุผล มีข้อมูลถูกต้อง และใช้ ภาษาสุภาพ	6	20
สอบปลายภาค				-	30
รวมตลอดภาคเรียน				20	100

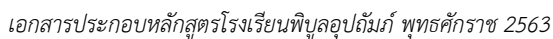
สื่อ/แหล่งเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้จัดทำสื่อและจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ ตามหลักการและนโยบายของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และสถานการณ์ที่หลากหลายของผู้เรียน การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีประสิทธิภาพ จากสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการ ดังนี้

1. จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก
2. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอน รวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้
3. เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
4. ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ
5. ศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้ เป็นระยะ ๆ และสม่ำเสมอ

ในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษาควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบ กิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหามีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

2. อัตราส่วนคะแนน (ระดับมัธยมศึกษา)

คะแนนระหว่างภาคเรียน : สอบปลายภาคเรียน = 70 : 30

รายการวัด	คะแนน
➤ ระหว่างภาค มีการวัดและประเมินผล ดังนี้	(70)
1. คะแนนระหว่างปีการศึกษา	60
1.1 วัดโดยใช้แบบทดสอบ	
1.2 วัดทักษะ/กระบวนการ/สมรรถนะ (เลือกวัดตามแผนการจัดการเรียนรู้)	
1.2.1 ภาระงานที่มอบหมาย	
- การทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะ	
- การศึกษาค้นคว้า/การนำเสนองาน	
- การร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	
1.2.2 ทักษะการสื่อสารทางภาษาไทย และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	
- การอ่าน	
- การเขียน	
- การฟัง ดู พูด	
1.3 วัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์	
2. คะแนนสอบกลางภาค	10
มีการวัดและประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบ	
➤ คะแนนสอบปลายภาค	(30)
มีการวัดและประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบ	
รวมทั้งภาคเรียน	100

3. เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

1. การวัดและประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบ

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละแบบทดสอบ ดังนี้

1.1 เกณฑ์ให้คะแนนแบบทดสอบแบบเลือกตอบ พิจารณาจากความถูกต้องของการเลือกตอบ
ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

1.2 เกณฑ์ให้คะแนนแบบทดสอบแบบถูกผิด พิจารณาจากความถูกต้องของคำตอบ
ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

1.3 เกณฑ์ให้คะแนนแบบทดสอบแบบเติมคำ พิจารณาจากความถูกต้องของคำตอบ
ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

1.4 เกณฑ์ให้คะแนนแบบทดสอบแบบเขียนตอบ พิจารณาจากคำตอบในภาพรวมทั้งหมด โดยกำหนดระดับคะแนนเป็น 4 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
4	ตอบได้ถูกต้อง และสามารถอธิบายเหตุผลได้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งแสดงแนวคิดเชิงเปรียบเทียบ
3	ตอบได้ถูกต้อง และสามารถอธิบายเหตุผลได้อย่างชัดเจน
2	ตอบได้ถูกต้อง และสามารถอธิบายเหตุผลได้เป็นบางส่วน แต่ยังไม่อย่างชัดเจน
1	ตอบได้ถูกต้อง แต่ไม่สามารถอธิบายเหตุผลได้
0	ตอบได้ถูกต้อง และไม่สามารถอธิบายเหตุผลได้

2. การวัดและประเมินผลด้านทักษะ/กระบวนการ/สมรรถนะ

2.1 ภาระงานที่มอบหมาย ดังนี้

- ใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะ

กำหนดเกณฑ์การประเมินผลของการทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะ เป็น 4 ระดับ ดังนี้

ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การพิจารณา
4 (ดีมาก)	- ทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะครบถ้วนและเสร็จตามกำหนดเวลา - ทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะได้ถูกต้อง - แสดงลำดับขั้นตอนของการทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะชัดเจนเหมาะสม
3 (ดี)	- ทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะครบถ้วนและเสร็จตามกำหนดเวลา - ทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะได้ถูกต้อง - สลับขั้นตอนของการทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะ หรือไม่ระบุขั้นตอนของการทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะ
2 (พอใช้)	- ทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะครบถ้วน แต่เสร็จหลังกำหนดเวลาเล็กน้อย - ทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะข้อไม่ถูกต้อง - สลับขั้นตอนของการทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะ หรือไม่ระบุขั้นตอนของการทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะ
1 (ต้องปรับปรุง)	- ทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะไม่ครบถ้วน หรือไม่เสร็จตามกำหนดเวลาเล็กน้อย - ทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะไม่ถูกต้อง - แสดงลำดับขั้นตอนของการทำใบงาน/แบบฝึกหัด/แบบฝึกทักษะไม่สัมพันธ์กับโจทย์ หรือไม่แสดงลำดับขั้นตอน

2.2 ทักษะการสื่อสารทางภาษาไทย และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- การวัดและประเมินผลการเรียนภาษาไทย

การวัดผลและประเมินการเรียนรู้ด้านภาษาเป็นงานที่ยากซึ่งต้องการความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการพัฒนาทางภาษา ดังนั้นผู้ปฏิบัติหน้าที่วัดผลการเรียนรู้ด้านภาษาจำเป็นต้องเข้าใจหลักการของการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเป็นพื้นฐานการดำเนินงานดังนี้

1. ทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียนมีความสำคัญเท่า ๆ กันและทักษะเหล่านี้จะบูรณาการกันในการเรียนการสอนจะไม่แยกฝึกทักษะทีละอย่างจะต้องฝึกทักษะไปพร้อม ๆ กัน และทักษะทางภาษาทักษะหนึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอื่น ๆ ด้วย

2. ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาพร้อมกับการพัฒนาความคิดเพราะภาษาเป็นสื่อของความคิด ผู้ที่มีทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดด้วย ขณะเดียวกันการเรียนภาษาจะเรียนร่วมกันกับผู้อื่น มีการติดต่อสื่อสาร ใช้ภาษาในการติดต่อกับเพื่อนกับครูจึงเป็นการฝึกทักษะทางสังคมด้วย เมื่อผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงทั้งในบริบททางวิชาการในห้องเรียน และในชุมชนจะทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาและได้ฝึกทักษะทางสังคมในสถานการณ์จริง

3. ผู้เรียนต้องเรียนรู้การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างถูกต้องด้วยการฝึกการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน กฎเกณฑ์ทางภาษาแต่เพียงอย่างเดียว การเรียนภาษาจะต้องเรียนรู้ไวยากรณ์หรือหลักภาษาการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในการฝึกฝนการเขียนพัฒนาทักษะทางภาษาของตน

4. ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาเท่ากัน แต่การพัฒนาทางภาษาจะไม่เท่ากัน และวิธีการเรียนรู้จะต่างกัน

5. ภาษากับวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด หลักสูตรจะต้องให้ความสำคัญและใช้ความเคารพและเห็นคุณค่าของเชื้อชาติ จัดกิจกรรมภูมิหลังของภาษาและการใช้ภาษาถิ่นของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาภาษาไทยของตน และพัฒนาความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับภาษาไทยและกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาไทยด้วยความสุข

6. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ และทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้จะต้องใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือการสื่อสารและการแสวงหาความรู้ การเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้จะใช้ภาษาในการหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ คติวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การอภิปราย การเขียนรายงาน การเขียนโครงการ การตอบคำถามการตอบข้อทดสอบ ดังนั้นครูทุกคนไม่ว่าจะสอนวิชาใดก็ตามจะต้องใช้ภาษาที่เป็นแบบแผน เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน และต้องสอนการใช้ภาษาแก่ผู้เรียนด้วยเสมอ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนของผู้เรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ถูกนำมาใช้ในการประเมินโดยทั่วไป ได้แก่ การสังเกตการตรวจงานหรือผลงาน การทดสอบความรู้ การตรวจสอบการปฏิบัติ และการแสดงออกอย่างไรก็ตาม มีการนำเสนอแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยพิจารณาจากเป้าประสงค์ของการประเมินที่เฉพาะเจาะจงในรายละเอียด เพื่อข้อมูลที่ได้จะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ต่อการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริงดังนี้

1. การให้ตอบแบบทดสอบ ทั้งในลักษณะที่เป็นแบบเลือกคำตอบ ได้แก่ ข้อสอบแบบเลือกตอบ ถูก-ผิด จับคู่ และข้อสอบชนิดให้ผู้สอบสร้างคำตอบ ได้แก่ เติมข้อความในช่องว่างคำตอบสั้นเป็นประโยค เป็นข้อความ แผนภูมิการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการนี้เหมาะกับการวัดความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการ ซึ่งมีข้อดีที่ใช้เวลาในการดำเนินการน้อย ง่าย และสะดวกต่อการนำไปใช้ให้ผลการประเมินที่ตรงไปตรงมา เนื่องจากมีเกณฑ์การประเมินชัดเจน แต่ไม่เหมาะกับการนำไปใช้กับผลการเรียนรู้ที่เป็นเจตคติ ค่านิยม

2. การพิจารณาจากผลงาน เช่น เรียงความ รายงานการวิจัย บันทึกประจำวัน รายงานการทดลอง บทละครบทร้อยกรอง แฟ้มผลงาน เป็นต้น ผลงานจะเป็นตัวแสดงให้เห็นการนำความรู้และทักษะไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้เรียน จุดเด่นของการประเมินโดยดูจากผลงานนี้จะแสดงให้เห็นสิ่งที่คุณเรียนสามารถทำได้ มีการกำหนดเกณฑ์การประเมิน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้ เพื่อการปรับปรุงพัฒนาตนเองของผู้เรียน เพื่อนักเรียนสามารถใช้เกณฑ์ในการประเมินผลงานของผู้เรียนได้เช่นกัน จุดเด่นของการประเมินจากผลงานคือ ต้องมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินร่วมกัน ต้องใช้เวลาในการประเมินมาก รวมทั้งตัวแปรภายนอกอาจเข้ามามีอิทธิพลต่อการประเมินได้ง่าย

3. พิจารณาการปฏิบัติ โดยผู้สอนสามารถสังเกตการนำทักษะและความรู้ไปใช้ได้โดยตรงในสถานการณ์ที่ให้อุปกรณ์จริง วิธีการนี้จะถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวางในการประเมิน มีคุณค่ามาก หากผู้เรียนได้นำไปใช้ในการประเมินตนเองเพื่อสร้างแรงจูงใจในการปรับปรุงพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ในกระบวนการประเมินจะมีเครื่องมือประกอบการดำเนินการคือ แบบสำรวจรายการ ประเมินค่า และเกณฑ์การให้ระดับคะแนน (scoring rubric)

4. พิจารณากระบวนการ วิธีการนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ กระบวนการคิดของผู้เรียนมากกว่าที่จะดูผลงานหรือการปฏิบัติ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจกระบวนการคิดที่ผู้เรียนใช้ วิธีการที่ครูผู้สอนใช้อยู่เป็นประจำในกระบวนการเรียนการสอน คือ การให้นักเรียนคิดดัง ๆ การตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ โดยครูจะเป็นผู้สังเกตวิธีการคิดของผู้เรียน

วิธีการเช่นนี้เป็นกระบวนการที่จะให้ข้อมูลเพื่อการวินิจฉัย และเป็นข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเหมาะกับการประเมินพัฒนาการด้านคุณธรรม จริยธรรมและลักษณะนิสัยจากแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินผลการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำมาพิจารณา กำหนดแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูล ทักษะทางภาษาได้โดยการสังเกตผ่านพฤติกรรมปฏิบัติต่าง ๆ ของผู้เรียน เช่น การเล่าเรื่อง การให้คำชี้แจง การเล่าประสบการณ์ การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ การปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มหรือบุคคล หากผลการเรียนรู้ที่ต้องการจากการเรียนคือความรู้ ความคิดเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา การใช้ภาษา

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินที่เหมาะสม คือ การใช้ข้อสอบ ซึ่งอาจเป็นแบบเลือกตอบ หรือให้สร้างคำตอบการประเมินด้วยการกำหนดประเด็นการประเมินที่แจกแจงระดับการปฏิบัติ (Rubric) Rubric เป็นเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ที่กำลังได้รับการยอมรับและถูกนำมาใช้ในการประเมินผลการเรียนอย่างกว้างขวาง เนื่องจากผลการประเมินที่ได้มีคุณค่าต่อการปรับปรุงพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนมากกว่าตัวเลขคะแนน และมีประสิทธิภาพสำหรับการประเมินการปฏิบัติหรือผลงานที่ไม่มีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียว หรือการแก้ปัญหาทางเดียว แต่จะมีคำตอบที่หลากหลายการตัดสินผลการประเมินจำเป็นต้องมีเกณฑ์การประเมินที่แสดงระดับคุณภาพที่ต้องการการประเมินความสามารถหรือทักษะทางภาษา เครื่องมือประเภทนี้น่าจะเป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างสอดคล้อง แต่เนื่องจากสร้างยากแต่หากสามารถพัฒนาขึ้นใช้ได้ จะช่วยให้ผลการประเมินเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และยุติธรรม รวมทั้งมีคุณค่าต่อการปรับปรุงและพัฒนาตนเองของผู้เรียน เนื่องจากระบุความคาดหวังของการปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน

- การประเมินผลสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

การประเมินผลสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ประเมินโดยใช้แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน โดยกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน ดังนี้

ระดับคุณภาพ	ความหมาย
(3) ดีเยี่ยม	ผู้เรียนปฏิบัติตามสมรรถนะจนเป็นนิสัย และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อประโยชน์สุขของตนเองและสังคม โดยพิจารณาจากผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน 3-5 สมรรถนะ และไม่มีสมรรถนะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี
(2) ดี	ผู้เรียนมีสมรรถนะในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ เพื่อให้เป็นการยอมรับของสังคม โดยพิจารณาจาก 1. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน 1-2 สมรรถนะ และไม่มีสมรรถนะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี หรือ 2. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน 2 สมรรถนะ และไม่มีสมรรถนะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับผ่าน หรือ 3. ได้ผลการประเมินระดับดี จำนวน 4-5 สมรรถนะ และไม่มีสมรรถนะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับผ่าน
(1) ผ่าน	ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่สถานศึกษากำหนด โดยพิจารณาจาก 1. ได้ผลการประเมินระดับผ่าน จำนวน 4-5 สมรรถนะ และไม่มีสมรรถนะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับผ่าน หรือ 2. ได้ผลการประเมินระดับดี จำนวน 2 สมรรถนะ และไม่มีสมรรถนะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับผ่าน
(0) ไม่ผ่าน	ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติได้ไม่ครบตามเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด โดยพิจารณาจากผลการประเมินระดับต้องปรับปรุง ตั้งแต่ 1 สมรรถนะ

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติสม่ำเสมอ	ให้ 3 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 1 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อยครั้ง	ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพตามสมรรถนะรายข้อ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
13 - 15	ดีเยี่ยม (3)
9 - 12	ดี (2)
5 - 8	ผ่าน (1)
ต่ำกว่า 5	ไม่ผ่าน (0)

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคะแนน

สมรรถนะด้าน	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
		ดีเยี่ยม (3)	ดี (2)	ผ่าน (1)	ไม่ผ่าน (0)
1. ความสามารถในการสื่อสาร	1.1 มีความสามารถในการรับ-ส่งสาร				
	1.2 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม				
	1.3 ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ				
	1.4 เจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ได้				
	1.5 เลือกรับและไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลและถูกต้อง				
	สรุปผลการประเมิน	รวม คะแนน ระดับ			
2. ความสามารถในการคิด	2.1 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์				
	2.2 มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์				
	2.3 สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ				
	2.4 มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้				
	2.5 ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้อย่างเหมาะสม				
	สรุปผลการประเมิน	รวม คะแนน ระดับ			
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา	3.1 สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้				
	3.2 ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา				
	3.3 เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงในสังคม				
	3.4 แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไข				
	3.5 สามารถตัดสินใจได้เหมาะสมตามวัย				
	สรุปผลการประเมิน	รวม คะแนน ระดับ			
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	4.1 เรียนรู้ด้วยตนเองได้เหมาะสมตามวัย				
	4.2 สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้				
	4.3 นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน				
	4.4 จัดการปัญหาและความขัดแย้งได้เหมาะสม				
	4.5 หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง				
	สรุปผลการประเมิน	รวม คะแนน ระดับ			
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	5.1 เลือกและใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมตามวัย				
	5.2 มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี				
	5.3 สามารถนำเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาตนเอง				
	5.4 ใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาย่างสร้างสรรค์				
	5.5 มีคุณธรรม จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี				
	สรุปผลการประเมิน	รวม คะแนน ระดับ			
ระดับคุณภาพตามเกณฑ์การประเมินในหลักสูตรรายชั้น					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

3. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

การประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประเมินโดยใช้แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน ดังนี้

ระดับคุณภาพ	ความหมาย
(3) ดีเยี่ยม	ผู้เรียนปฏิบัติตามคุณลักษณะจนเป็นนิสัยและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อประโยชน์สุขของตนเองและสังคม โดยพิจารณาจากผลการประเมินทั้ง 8 คุณลักษณะ คือ ได้ระดับ 3 จำนวน 5-8 คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับ 2
(2) ดี	ผู้เรียนมีคุณลักษณะในการปฏิบัติตามเกณฑ์ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม โดยพิจารณาจาก 1. ได้ผลการประเมินระดับ 3 จำนวน 1-4 คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับ 2 หรือ 2. ได้ผลการประเมินระดับ 3 จำนวน 4 คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับ 1 หรือ 3. ได้ผลการประเมินระดับ 2 จำนวน 5-8 คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับ 1
(1) ผ่าน	ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ และเงื่อนไขที่สถานศึกษากำหนด โดยพิจารณาจาก 1. ได้ผลการประเมินระดับ 1 จำนวน 5-8 คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับ 1 หรือ 2. ได้ผลการประเมินระดับ 2 จำนวน 4 คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับ 1
(0) ไม่ผ่าน	ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติได้ไม่ครบตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่สถานศึกษากำหนด โดยพิจารณาจากผลการประเมินระดับ 0 ตั้งแต่ 1 คุณลักษณะขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติสม่ำเสมอ	ให้ 3 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 1 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อยครั้ง	ให้ 0 คะแนน

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคะแนน

สมรรถนะด้าน	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
		ดีเยี่ยม (3)	ดี (2)	ผ่าน (1)	ไม่ผ่าน (0)
1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	- ยืนตรงเคารพธงชาติ และร้องเพลงชาติได้ - เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ประองตอง และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน - เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ ปฏิบัติตามหลักศาสนา - เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียนจัดขึ้น				
2. ซื่อสัตย์ สุจริต	- ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง - ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง				
3. มีวินัย รับผิดชอบ	- ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน				
4. ใฝ่เรียนรู้	- รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และนำไปปฏิบัติได้ - รู้จักจัดสรรเวลาให้เหมาะสม - เชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดา - มารดา โดยไม่โต้แย้ง - ตั้งใจเรียน				
5. อยู่อย่างพอเพียง	- ใช้ทรัพย์สินและสิ่งของของโรงเรียนอย่างประหยัด - ใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัดและรู้คุณค่า - ใช้จ่ายอย่างประหยัดและมีการเก็บออมเงิน				
6. มุ่งมั่นในการทำงาน	- มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย - มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ				
7. รักความเป็นไทย	- มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย - เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย				
8. มีจิตสาธารณะ	1. รู้จักช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูทำงาน 2. รู้จักการดูแลรักษาทรัพย์สินสมบัติและสิ่งแวดล้อมของห้องเรียนและโรงเรียน				
ระดับคุณภาพตามเกณฑ์การประเมินในหลักสูตรรายชั้น					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

4. เกณฑ์การตัดสินผลการเรียน

4.1 เกณฑ์การตัดสินระดับผลการเรียน

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนน
4	ผลการเรียนดีเยี่ยม	0 - 49
3.5	ผลการเรียนดีมาก	50 - 54
3	ผลการเรียนดี	55 - 59
2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี	60 - 64
2	ผลการเรียนปานกลาง	65 - 69
1.5	ผลการเรียนพอใช้	70 - 74
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	75 - 79
0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	80 - 100

4.2 เกณฑ์การตัดสินผลการเรียน ร และ มส.

4.2.1 ตัดสินผลการเรียน ร

หมายถึง รอกการตัดสินและยังตัดสินผลการเรียนไม่ได้เนื่องจาก ผู้เรียนไม่มีข้อมูลผลการเรียน ในรายวิชาครบถ้วน ได้แก่ ไม่ได้วัดผลกลางภาคเรียน/ปลายภาคเรียน ไม่ได้ส่งงาน ที่มอบหมายให้ทำ ซึ่งงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินผลการเรียน หรือมีเหตุ สดวิสัยที่ทำให้ประเมินผลการเรียนไม่ได้

1.2.2 ตัดสินผลการเรียน มส.

หมายถึง ผู้เรียนไม่มีสิทธิเข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียน เนื่องจากผู้เรียนมีเวลาเรียนไม่ถึง ร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด และไม่ได้รับการผ่อนผันให้เข้ารับการวัดผล ปลายภาคเรียน

5. การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และการเขียน

เกณฑ์การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และการเขียน คะแนนเต็ม 20 คะแนน

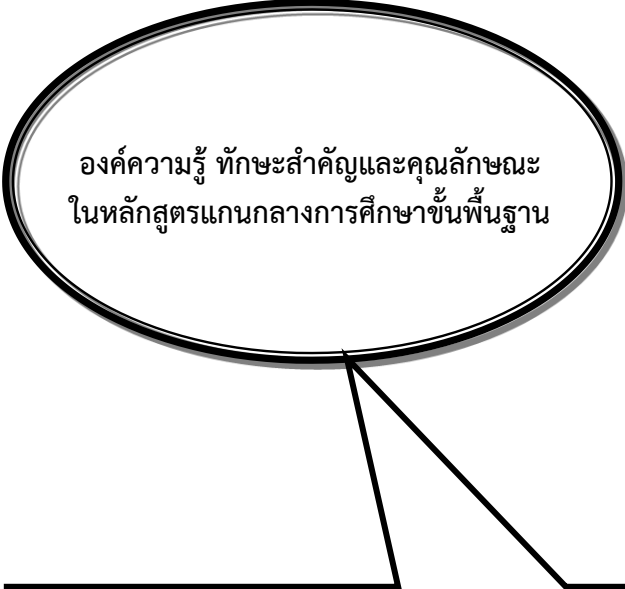
ระดับคุณภาพ	ความหมาย	ช่วงคะแนน
ดีเยี่ยม	มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน ที่มีคุณภาพดีเลิศอยู่เสมอ	16 - 20
ดี	มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับได้	13 - 15
ผ่าน	มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับได้ แต่ยังมีข้อบกพร่อง บางประการ	10 - 12
ไม่ผ่าน	ไม่มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน หรือถ้ามีผลงาน ผลงานนั้นยังมีข้อบกพร่องที่ ต้องการได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลายประการ	0 - 9

ภาคผนวก

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ ดังนี้

องค์ความรู้ ทักษะสำคัญและคุณลักษณะ
ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ภาษาไทย : ความรู้ ทักษะ และวัฒนธรรมการใช้ภาษา
ความชื่นชม การเห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทยและภูมิใจใน
ภาษาประจำชาติ

ความสัมพันธ์ของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

จุดหมาย

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

1. ภาษาไทย 2. คณิตศาสตร์ 3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 5. สุขศึกษาและพลศึกษา 6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี 8. ภาษาต่างประเทศ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1. กิจกรรมแนะแนว
2. กิจกรรมนักเรียน
3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

คุณภาพของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อภิธานศัพท์

กระบวนการเขียน

กระบวนการเขียนเป็นการคิดเรื่องที่จะเขียนและรวบรวมความรู้ในการเขียน กระบวนการเขียนมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. **การเตรียมการเขียน** เป็นขั้นเตรียมพร้อมที่จะเขียนโดยเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียน บนพื้นฐานของประสบการณ์ กำหนดรูปแบบการเขียน รวบรวมความคิดในการเขียน อาจใช้วิธีการอ่านหนังสือ สนทนา จัดหมวดหมู่ความคิด โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด จัดบันทึกความคิดที่จะเขียนเป็นรูปหัวข้อเรื่องใหญ่ หัวข้อย่อย และรายละเอียดคร่าวๆ

2. **การยกร่างข้อเขียน** เมื่อเตรียมหัวข้อเรื่องและความคิดรูปแบบการเขียนแล้ว ให้นำความคิดมาเขียนตามรูปแบบที่กำหนดเป็นการยกร่างข้อเขียน โดยคำนึงถึงว่าจะเขียนให้ใครอ่าน จะใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมกับเรื่องและเหมาะสมกับผู้อื่น จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร มีหัวข้อเรื่องอย่างไร ลำดับความคิดอย่างไร เชื่อมโยงความคิดอย่างไร

3. **การปรับปรุงข้อเขียน** เมื่อเขียนยกร่างแล้วอ่านทบทวนเรื่องที่เขียน ปรับปรุงเรื่องที่เขียนเพิ่มเติมความคิดให้สมบูรณ์ แก้ไขภาษา สำนวนโวหาร นำไปให้เพื่อนหรือผู้อื่นอ่าน นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงอีกครั้ง

4. **การบรรณาธิกรณกิจ** นำข้อเขียนที่ปรับปรุงแล้วมาตรวจทานคำผิด แก้ไขให้ถูกต้อง แล้วอ่านตรวจทานแก้ไขข้อเขียนอีกครั้ง แก้ไขข้อผิดพลาดทั้งภาษา ความคิด และการเว้นวรรคตอน

5. **การเขียนให้สมบูรณ์** นำเรื่องที่แก้ไขปรับปรุงแล้วมาเขียนเรื่องให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์ วาดรูปประกอบ เขียนให้สมบูรณ์ด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ เมื่อพิมพ์หรือเขียนแล้วตรวจทานอีกครั้งให้สมบูรณ์ก่อนจัดทำรูปเล่ม

กระบวนการคิด

การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นกระบวนการคิด คนที่จะคิดได้ดีต้องเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี บุคคลที่จะคิดได้ดีจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานในการคิด บุคคลจะมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า จะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่นำมาช่วยในการคิดทั้งสิ้น การสอนให้คิดควรให้ผู้เรียนรู้จักคัดเลือกข้อมูล ถ่ายทอด รวบรวม และจำข้อมูลต่างๆ สมองของมนุษย์จะเป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสาร และสามารถแปลความข้อมูลข่าวสาร และสามารถนำมาใช้อ้างอิง การเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี จะต้องสอนให้เป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสารที่ดีและเป็นนักคิดที่ดีด้วย กระบวนการสอนภาษาจึงต้องสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและมีทักษะการคิด นำข้อมูลข่าวสารที่ได้จากการฟังและการอ่านนำมาสู่การฝึกทักษะการคิด นำการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มาสอนในรูปแบบ บูรณาการทักษะ ตัวอย่าง เช่น การเขียนเป็นกระบวนการคิดในการวิเคราะห์ การแยกแยะ การสังเคราะห์ การประเมินค่า การสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะนำความรู้และประสบการณ์สู่การคิดและแสดงออกตามความคิดของตนเสมอ ต้องเป็นผู้อ่านและผู้ฟังเพื่อรับรู้ข่าวสารที่จะนำมาวิเคราะห์และสามารถแสดงทรรศนะได้

กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนา การตีความระหว่างการอ่าน ผู้อ่านจะต้องรู้หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน กระบวนการอ่านมีดังนี้

1. **การเตรียมการอ่าน** ผู้อ่านจะต้องอ่านชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยจากสารบัญเรื่อง อ่านคำนำ ให้ทราบจุดมุ่งหมายของหนังสือ ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านจะอ่านเพื่อความรู้เพื่อเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อหาความรู้

วางแผนการอ่านโดยอ่านหนังสือตอนใดตอนหนึ่งว่าความยากง่ายอย่างไร หนังสือมีความยากมากน้อยเพียงใด รูปแบบของหนังสือเป็นอย่างไร เหมาะกับผู้อ่านประเภทใด เดาความว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เตรียมสมุด ดินสอ สำหรับจดบันทึกข้อความหรือเนื้อเรื่องที่สำคัญขณะอ่าน

2. การอ่าน ผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้ตลอดเล่มหรือเฉพาะตอนที่ต้องการอ่าน ขณะอ่านผู้อ่านจะใช้ ความรู้จากการอ่านคำ ความหมายของคำมาใช้ในการอ่าน รวมทั้งการรู้จักแบ่งวรรคตอนด้วย การอ่านเร็ว จะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีกว่าผู้อ่านช้า ซึ่งจะสะกดคำอ่านหรืออ่านย้อนไปย้อนมา ผู้อ่านจะใช้ บริบทหรือคำแวดล้อมช่วยในการตีความหมายของคำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

3. การแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านจะจดบันทึกข้อความที่มีความสำคัญ หรือเขียนแสดง ความคิดเห็น ตีความข้อความที่อ่าน อ่านซ้ำในตอนที่ไม่เข้าใจเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ขยายความคิดจาก การอ่าน จับคู่กับเพื่อนสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นการอ่านบท กลอนจะต้องอ่านทำนองเสนาะดัง ๆ เพื่อฟังเสียงการอ่านและเกิดจินตนาการ

4. การอ่านสำรวจ ผู้อ่านจะอ่านซ้ำโดยเลือกอ่านตอนใดตอนหนึ่ง ตรวจสอบคำและภาษา ที่ใช้ สำรวจโครงเรื่องของหนังสือเปรียบเทียบกับหนังสือที่อ่านกับหนังสือที่เคยอ่าน สำรวจและเชื่อมโยงเหตุการณ์ใน เรื่องและการลำดับเรื่อง และสำรวจคำสำคัญที่ใช้ในหนังสือ

5. การขยายความคิด ผู้อ่านจะสะท้อนความเข้าใจในการอ่าน บันทึกข้อคิดเห็น คุณค่าของเรื่อง เชื่อมโยงเรื่องราวในเรื่องกับชีวิตจริง ความรู้สึกจากการอ่าน จัดทำโครงการหลักการอ่าน เช่น วาดภาพ เขียนบทละคร เขียนบันทึกรายงานการอ่าน อ่านเรื่องอื่นๆ ที่ผู้เขียนคนเดียวกันแต่ง อ่านเรื่องเพิ่มเติม เรื่อง ที่เกี่ยวข้องับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ที่ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องมี ความคิดดี มีจินตนาการดี มีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ ในการเขียน ต้องใช้เทคนิค การเขียน และใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย

การดู

การดูเป็นการรับสารจากสื่อภาพและเสียง และแสดงทรรศนะได้จากการรับรู้สาร ตีความ แปลความ วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าสารจากสื่อ เช่น การดูโทรทัศน์ การดูคอมพิวเตอร์ การดูละคร การดูภาพยนตร์ การดูหนังสือการ์ตูน (แม้ไม่มีเสียงแต่มีถ้อยคำอ่านแทนเสียงพูด) ผู้ดูจะต้องรับรู้สาร จากการดูและนำมา วิเคราะห์ ตีความ และประเมินคุณค่าของสารที่เป็นเนื้อเรื่องโดยใช้หลักการพิจารณาวรรณคดีหรือการ วิเคราะห์วรรณคดีเบื้องต้น เช่น แนวคิดของเรื่อง ฉากที่ประกอบเรื่องสมเหตุสมผล กิริยาท่าทาง และการ แสดงออกของตัวละครมีความสมจริงกับบทบาท โครงเรื่อง เพลง แสง สี เสียง ที่ใช้ประกอบการแสดงให้ อารมณ์แก่ผู้ดูสมจริงและสอดคล้องกับยุคสมัยของเหตุการณ์ที่จำลองสู่บทละคร คุณค่าทางจริยธรรม คุณธรรม และคุณค่าทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผู้ดูหรือผู้ชม ถ้าเป็นการดูข่าวและเหตุการณ์ หรือการอภิปราย การใช้ความรู้หรือเรื่องที่เป็นสารคดี การโฆษณาทางสื่อจะต้องพิจารณาเนื้อหาสาระว่าสมควรเชื่อถือได้หรือไม่ เป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ ความคิดสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มาก และการดูละครเวที ละคร โทรทัศน์ ดูข่าวทางโทรทัศน์จะเป็นประโยชน์ได้รับความสนุกสนาน ต้องดูและวิเคราะห์ ประเมินค่า สามารถ แสดงทรรศนะของตนได้อย่างมีเหตุผล

การตีความ

การตีความเป็นการใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านและการใช้บริบท ได้แก่ คำที่แวดล้อมข้อความ ทำความเข้าใจข้อความหรือกำหนดความหมายของคำให้ถูกต้อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายว่า การตีความหมาย ชี้อธิบายหรือกำหนดความหมาย ให้ความหมายหรืออธิบาย ใช้หรือปรับให้เข้าใจเจตนา และความมุ่งหมายเพื่อความถูกต้อง

การเปลี่ยนแปลงของภาษา

ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา คำคำหนึ่งในสมัยหนึ่งเขียนอย่างหนึ่ง อีกสมัยหนึ่งเขียนอีกอย่างหนึ่ง คำว่า ประเทศ แต่เดิมเขียน ประเทส คำว่า ปักข์ได้ แต่เดิมเขียน ปักได้ ในปัจจุบันเขียน ปักข์ได้ คำว่า ลุ่มลึก แต่ก่อนเขียน ลุ่มลก ภาษาจึงมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งความหมายและการเขียน บางครั้งคำบางคำ เช่น คำว่า หล่อน เป็นคำสรรพนามแสดงถึงคำพูด สรรพนามบุรุษที่ 3 ที่เป็นคำสุภาพ แต่เดิมนั้นคำว่า หล่อน มีความหมายในเชิงดูแคลน เป็นต้น

การสร้างสรรค

การสร้างสรรค คือ การรู้จักเลือกความรู้ ประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ ความคิดใหม่ หรือสิ่งแปลกใหม่ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม บุคคลที่จะมีความสามารถในการสร้างสรรคจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดอิสระอยู่เสมอ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี คิดไตร่ตรอง ไม่ตัดสินใจสิ่งใดง่าย ๆ การสร้างสรรคของมนุษย์จะเกี่ยวเนื่องกันกับความคิด การพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค ซึ่งจะต้องมีการคิดเชิงสร้างสรรคเป็นพื้นฐาน

ความคิดเชิงสร้างสรรคเป็นความคิดที่พัฒนามาจากความรู้และประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค

การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรคเป็นการแสดงออกทางภาษาที่ใช้ภาษาขัดเกลาให้ไพเราะ งดงาม เหมาะสม ถูกต้องตามเนื้อหาที่พูดและเขียน

การกระทำเชิงสร้างสรรคเป็นการกระทำที่ไม่ซ้ำแบบเดิมและคิดค้นใหม่แปลกไปจากเดิม และเป็นประโยชน์ที่สูงขึ้น

ข้อมูลสารสนเทศ

ข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถ สื่อความหมายด้วยการพูดบอกเล่า บันทึกเป็นเอกสาร รายงาน หนังสือ แผนที่ แผนภาพ ภาพถ่าย บันทึกด้วยเสียงและภาพ บันทึกด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นการเก็บเรื่องราวต่างๆ บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วยวิธีต่างๆ

ความหมายของคำ

คำที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมีความหมายแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. ความหมายโดยตรง เป็นความหมายที่ใช้พูดจากันตรงตามความหมาย คำหนึ่งๆ นั้น อาจมีความหมายได้หลายความหมาย เช่น คำว่า กา อาจมีความหมายถึง ภาชนะใส่น้ำ หรืออาจหมายถึง นกชนิดหนึ่ง ตัวสีดำ ร้อง กา กา เป็นความหมายโดยตรง

2. ความหมายแฝง คำอาจมีความหมายแฝงเพิ่มจากความหมายโดยตรง มักเป็นความหมายเกี่ยวกับความรู้สึก เช่น คำว่า ชี้นิ้ว กับ ประหยัด หมายถึง ไม่ใช่จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย เป็นความหมายตรง แต่ความรู้สึกต่างกัน ประหยัดเป็นสิ่งที่ดี แต่ชี้นิ้วเป็นสิ่งที่ไม่ดี

3. ความหมายในบริบท คำบางคำมีความหมายตรง เมื่อรวมกับคำอื่นจะมีความหมายเพิ่มเติมกว้างขึ้น หรือแคบลงได้ เช่น คำว่า ดี เด็กดี หมายถึง วา่ นอนสอนง่าย เสียงดี หมายถึง ไพเราะ ดินสอดี หมายถึง เขียนได้ดี สุขภาพดี หมายถึง ไม่มีโรค ความหมายบริบทเป็นความหมายเช่นเดียวกับความหมายแฝง

คุณค่าของงานประพันธ์

เมื่อผู้อ่านอ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมแล้วจะต้องประเมินงานประพันธ์ ให้เห็นคุณค่าของงานประพันธ์ ทำให้ผู้อ่านอ่านอย่างสนุก และได้รับประโยชน์จากการอ่านงานประพันธ์ คุณค่าของงานประพันธ์แบ่งได้เป็น 2 ประการ คือ

1. คุณค่าด้านวรรณศิลป์ ถ้าอ่านบทร้อยกรองก็จะพิจารณากลวิธีการแต่ง การเลือกเฟ้นถ้อยคำมาใช้ได้ไพเราะ มีความคิดสร้างสรรค์ และให้ความสละสลวยอารมณ์ ถ้าเป็นบทร้อยแก้วประเภทสารคดีรูปแบบการเขียนจะเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง วิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ เนื้อหามีความถูกต้อง ใช้ภาษาสละสลวยชัดเจน การนำเสนอมีความคิดสร้างสรรค์ ถ้าเป็นร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดี องค์ประกอบของเรื่องไม่ว่าเรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน จะมีแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละครมีความสัมพันธ์กัน กลวิธีการแต่งแปลกใหม่น่าสนใจ ปมขัดแย้งในการแต่งสร้างความสละสลวยอารมณ์ การใช้ถ้อยคำสร้างภาพได้ชัดเจน คำพูดในเรื่องเหมาะสมกับบุคลิกของ ตัวละครมีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับชีวิตและสังคม

2. คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าทางด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ และคุณค่าทางจริยธรรม คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าที่ผู้อ่านจะ เข้าใจชีวิตทั้งในโลกทัศน์และชีวิตจริง เข้าใจการดำเนินชีวิตและเข้าใจเพื่อนมนุษย์ดีขึ้น เนื้อหาย่อมเกี่ยวข้องกับการช่วยจรรโลงใจแก่ผู้อ่าน ช่วยพัฒนาสังคม ช่วยอนุรักษ์สิ่งมีคุณค่าของชาติบ้านเมือง และสนับสนุนค่านิยมอันดีงาม

โครงงาน

โครงงานเป็นการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยการค้นคว้า ลงมือปฏิบัติจริง ในลักษณะของการสำรวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น ผู้เรียนจะรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์ ทดสอบเพื่อแก้ปัญหาข้อใจ ผู้เรียนจะนำความรู้จากชั้นเรียนมาบูรณาการในการแก้ปัญหา ค้นหาคำตอบ เป็นกระบวนการค้นพบนำไปสู่การเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการจัดการ ผู้สอนจะเข้าใจผู้เรียน เห็นรูปแบบการเรียนรู้ การคิด วิธีการทำงานของผู้เรียน จากการสังเกตการทำงานของผู้เรียน

การเรียนแบบโครงงานเป็นการเรียนแบบศึกษาค้นคว้าวิธีการหนึ่ง แต่เป็นการศึกษาค้นคว้าที่ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีเหตุผล สรุปเรื่องราวอย่างมีกฎเกณฑ์ ทำงานอย่างมีระบบ การเรียนแบบโครงงานไม่ใช่การศึกษาค้นคว้าจัดทำรายงานเพียงอย่างเดียว ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลและมีการสรุปผล

ทักษะการสื่อสาร

ทักษะการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือของการส่งสารและการรับสาร การส่งสาร ได้แก่ การส่งความรู้ ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกด้วยการพูด และการเขียน ส่วนการรับสาร ได้แก่ การรับความรู้ ความเชื่อ ความคิด ด้วยการอ่านและการฟัง การฝึกทักษะการสื่อสารจึงเป็นการฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ให้สามารถ รับสารและส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ธรรมชาติของภาษา

ธรรมชาติของภาษาเป็นคุณสมบัติของภาษาที่สำคัญ มีคุณสมบัติพอสรุปได้ คือ **ประการ ที่หนึ่ง** ทุกภาษาจะประกอบด้วยเสียงและความหมาย โดยมีระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ในการใช้ อย่างเป็นระบบ **ประการที่สอง** ภาษามีพลังในการออกงามมีรู้สิ้นสุด หมายถึง มนุษย์สามารถใช้ภาษา สื่อความหมายได้โดยไม่มีสิ้นสุด **ประการที่สาม** ภาษาเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ร่วมกันหรือสมมติร่วมกัน และมีการรับรู้สัญลักษณ์หรือสมมติร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน **ประการที่สี่** ภาษาสามารถใช้ภาษาพูดในการติดต่อสื่อสาร ไม่จำกัดเพศของผู้ส่งสาร ไม่ว่าหญิง ชาย เด็ก ผู้ใหญ่ สามารถผลิตกันในการส่งสารและรับ

สารได้ **ประการที่ห้า** ภาษาพูดย่อมใช้ได้ทั้งในปัจจุบัน อดีต และอนาคต ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ **ประการที่หก** ภาษาเป็นเครื่องมือการถ่ายทอดวัฒนธรรม และวิชาความรู้นานาประการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่

แนวคิดในวรรณกรรม

แนวคิดในวรรณกรรมหรือแนวเรื่องในวรรณกรรมเป็นความคิดสำคัญในการผูกเรื่องให้ดำเนินเรื่องไปตามแนวคิด หรือเป็นความคิดที่สอดแทรกในเรื่องใหญ่ แนวคิดย่อมเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม เป็นสารที่ผู้เขียนส่งให้ผู้อ่าน เช่น ความดีย่อมชนะความชั่ว ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ความยุติธรรมทำให้โลกสันติสุข คนเราพ้นความตายไปไม่ได้ เป็นต้น ฉะนั้นแนวคิดเป็นสารที่ผู้เขียนต้องการส่งให้ผู้อ่านทราบ เช่น ความดี ความยุติธรรม ความรัก เป็นต้น

บริบท

บริบทเป็นคำที่แวดล้อมข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจะใช้ความรู้สึกละประสบการณ์มากำหนดความหมายหรือความเข้าใจ โดยนำคำแวดล้อมมาช่วยประกอบความรู้และประสบการณ์ เพื่อทำความเข้าใจหรือความหมายของคำ

พลังของภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อการดำรงชีวิต เป็นเครื่องมือของการสื่อสารและสามารถพัฒนาภาษาของตนได้ ภาษาช่วยให้คนรู้จักคิดและแสดงออกของความคิดด้วยการพูด การเขียน และการกระทำซึ่งเป็นผลจากการคิด ถ้าไม่มีภาษา คนจะคิดไม่ได้ ถ้าคนมีภาษาน้อย มีคำศัพท์น้อย ความคิดของคนก็จะแคบไม่กว้างไกล คนที่ใช้ภาษาได้ดีจะมีความคิดดีด้วย คนจะใช้ความคิดและแสดงออกทางความคิดเป็นภาษา ซึ่งส่งผลไปสู่ การกระทำ ผลของการกระทำส่งผลไปสู่ความคิด ซึ่งเป็นพลังของภาษา ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ ช่วยให้มนุษย์พัฒนาความคิด ช่วยดำรงสังคมให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข มิมีตรีต่อกัน ช่วยเหลือกันด้วยการใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกัน ช่วยให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ภาษาช่วยให้มนุษย์เกิดการพัฒนา ใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การอภิปรายโต้แย้ง เพื่อนำไปสู่ผลสรุป มนุษย์ใช้ภาษาในการเรียนรู้ จดบันทึกความรู้ แสวงหาความรู้ และช่วยจรรโลงใจ ด้วยการอ่านบทกลอน ร้องเพลง ภาษายังมีพลังในตัวของมันเอง เพราะภาษาย่อมประกอบด้วยเสียงและความหมาย การใช้ภาษาใช้ถ้อยคำทำให้เกิดความรู้สึกต่อผู้รับสาร ให้เกิดความจงเกลียดจงชังหรือเกิด ความชื่นชอบ ความรักย่อมเกิดจากภาษาทั้งสิ้น ที่นำไปสู่ผลสรุปที่มีประสิทธิภาพ

ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นเป็นภาษาพื้นเมืองหรือภาษาที่ใช้ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษาดั้งเดิมของชาวพื้นบ้านที่ใช้พูดจากันในหมู่เหล่าของตน บางครั้งจะใช้คำที่มีความหมายต่างกันไปเฉพาะถิ่น บางครั้งคำที่ใช้พูดจากันเป็นคำเดียว ความหมายต่างกันแล้วยังใช้สำเนียงที่ต่างกัน จึงมีคำกล่าวที่ว่า “สำเนียง บอกภาษา” สำเนียงจะบอกว่าเป็นภาษาอะไร และผู้พูดเป็นคนถิ่นใด อย่างไรก็ตามภาษาถิ่นในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นภาษาถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน ถิ่นใต้ สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ เพียงแต่สำเนียงแตกต่างกันไปเท่านั้น

ภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทยมาตรฐานหรือบางทีเรียกว่า ภาษาไทยกลางหรือภาษาราชการ เป็นภาษาที่ใช้ สื่อสารกันทั่วประเทศและเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาราชการ ในการติดต่อสื่อสาร สร้างความเป็นชาติไทย ภาษาไทยมาตรฐานก็คือภาษาที่ใช้กันในเมืองหลวง ที่ใช้ติดต่อกันทั้งประเทศ มีคำและสำเนียงภาษาที่เป็นมาตรฐาน ต้องพูดให้ชัดถ้อยชัดคำได้ตามมาตรฐานของภาษาไทย ภาษากลางหรือ

ภาษาไทยมาตรฐานมีความสำคัญในการสร้างความเป็นปึกแผ่น วรรณคดีมีการถ่ายทอดกันมาเป็นวรรณคดีประจำชาติจะใช้ภาษาที่เป็นภาษาไทยมาตรฐานในการสร้างสรรค์งานประพันธ์ ทำให้วรรณคดีเป็นเครื่องมือในการศึกษาภาษาไทยมาตรฐานได้

ภาษาพูดกับภาษาเขียน

ภาษาพูดเป็นภาษาที่ใช้พูดจากัน ไม่เป็นแบบแผนภาษา ไม่พิถีพิถันในการใช้แต่ใช้สื่อสารกันได้ดี สร้างความรู้สึกที่เป็นกันเอง ใช้ในหมู่เพื่อนฝูง ในครอบครัว และติดต่อสื่อสารกันอย่างไม่เป็นทางการ การใช้ภาษาพูดจะใช้ภาษาที่เป็นกันเองและสุภาพ ขณะเดียวกันก็คำนึงว่าพูดกับบุคคลที่มีฐานะต่างกัน การใช้ถ้อยคำก็ต่างกันไปด้วย ไม่คำนึงถึงหลักภาษาหรือระเบียบแบบแผนการใช้ภาษามากนัก

ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาที่ใช้เคร่งครัดต่อการใช้ถ้อยคำ และคำนึงถึงหลักภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสารให้ถูกต้องและใช้ในการเขียนมากกว่าพูด ต้องใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เขียนให้เป็นประโยค เลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อสาร เป็นภาษาที่ใช้ในพิธีการต่างๆ เช่น การกล่าวรายงาน กล่าวปราศรัย กล่าวสดุดี การประชุมอภิปราย การปาฐกถา จะระมัดระวังการใช้คำที่ไม่จำเป็นหรือ คำฟุ่มเฟือย หรือการเล่นคำจนกลายเป็นการพูดหรือเขียนเล่นๆ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) บางครั้งเรียกว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นกระบวนทัศน์ (Paradigm) ของคนในท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติ เพื่อความอยู่รอด แต่คนในท้องถิ่นจะสร้างความรู้จากประสบการณ์และการปฏิบัติ เป็นความรู้ ความคิด ที่นำมาใช้ในท้องถิ่นของตนเพื่อการดำรงชีวิตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติ ผู้รู้จึงกลายเป็น ปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษา ยารักษาโรคและการดำเนินชีวิตในหมู่บ้านอย่างสงบสุข

ภูมิปัญญาทางภาษา

ภูมิปัญญาทางภาษาเป็นความรู้ทางภาษา วรรณกรรมท้องถิ่น บทเพลง สุภาษิต คำพังเพยในแต่ละท้องถิ่น ที่ได้ใช้ภาษาในการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมทางสังคมที่ต่างกัน โดยนำภูมิปัญญาทางภาษาในการสั่งสอนอบรมพิธีการต่างๆ การบันเทิงหรือการละเล่น มีการแต่งเป็นคำประพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งนิทาน นิทานปรัมปรา ตำนาน บทเพลง บทร้องเล่น บทเห่กล่อม บทสวดต่างๆ บททำขวัญ เพื่อประโยชน์ทางสังคมและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำถิ่น

ระดับภาษา

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่คนในสังคมจะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องกับสถานการณ์และโอกาสที่ใช้ภาษา บุคคลและประชุมชน การใช้ภาษาจึงแบ่งออกเป็นระดับของการใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ ตำราแต่ละเล่มจะแบ่งระดับภาษาแตกต่างกันตามลักษณะของสัมพันธภาพของบุคคลและสถานการณ์

การแบ่งระดับภาษาประมวลได้ดังนี้

1. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

1.1 ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการประชุม ในการกล่าวสุนทรพจน์ เป็นต้น

1.2 ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการสนทนา การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายถึงผู้คุ้นเคย การใช้ภาษาในการเล่าเรื่องหรือประสบการณ์ เป็นต้น

2. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นพิธีการกับระดับภาษาที่ไม่เป็นพิธีการ การแบ่งภาษาแบบนี้เป็นการแบ่งภาษาตามความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นระดับ ดังนี้

- 2.1 ภาษาระดับพิธีการ เป็นภาษาแบบแผน
- 2.2 ภาษาระดับกึ่งพิธีการ เป็นภาษากึ่งแบบแผน
- 2.3 ภาษาระดับที่ไม่เป็นพิธีการ เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน
3. การแบ่งระดับภาษาตามสภาพแวดล้อม โดยแบ่งระดับภาษาในระดับย่อยเป็น 5 ระดับ คือ
 - 3.1 ภาษาระดับพิธีการ เช่น การกล่าวปราศรัย การกล่าวเปิดงาน
 - 3.2 ภาษาระดับทางการ เช่น การรายงาน การอภิปราย
 - 3.3 ภาษาระดับกึ่งทางการ เช่น การประชุมอภิปราย การปาฐกถา
 - 3.4 ภาษาระดับการสนทนา เช่น การสนทนากับบุคคลอย่างเป็นทางการ
 - 3.5 ภาษาระดับกันเอง เช่น การสนทนาพูดคุยในหมู่เพื่อนฝูงในครอบครัว

วิจารณ์ญาณ

วิจารณ์ญาณ หมายถึง การใช้ความรู้ ความคิด ทำความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล การมีวิจารณ์ญาณต้องอาศัยประสบการณ์ในการพิจารณาตัดสินสารด้วยความรอบคอบ และอย่างชาญฉลาด เป็นเหตุเป็นผล

คณะผู้จัดทำ

1. นายปรพล แก้วชาติ	ประธานกรรมการ
2. นางสุจินต์ ดอกไม้ทอง	รองประธานกรรมการ
3. นางสาวอรัชพร เปรนาวิน	กรรมการ
4. นางนภาลัย พงษ์โสภณ	กรรมการ
5. นางสาวสุภาวดี โพธิ์	กรรมการ
6. นางสุรัตน์พร วิโรจน์ยุดิ	กรรมการ
7. นางสาวปณภัช ปัทมาธนาโชติ	กรรมการ
8. นางสาวสุพิชชา แก่นนาคำ	กรรมการ
9. นางสาวอรัญญา จันทร์ขาว	กรรมการ
10.นางสาวเกศสุดา นามวงศ์	กรรมการ
11. นางสาวสุภาพร สีเลิศ	กรรมการ
12. นางสาวกนกนาถ ทะตัน	กรรมการ
13. นางสาวอรุณศรี ทำบุญ	กรรมการและเลขานุการ